ČÍSLO 21 (ČÍSLO 1 SEZÓNY 2014/2015) ZÁŘÍ • ŘÍJEN • 2014 www.ndm.cz

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Členka baletu NDM
Chiara Lo Piparo

Tančit pro mě znamená být šťastná!

OPERA

Výlety páně Broučkovy z Vikárky až k husitům

ČINOHRA

Láska a starověký Řím? Muzikál Quo vadis!

OPERETA/MUZIKÁL

Operetní bratránek přijede z Batávie!

EXTRA

PŘIJĎTE K NÁM! 7.9.2014

Nahlédněte do zákulisí 7. září PŘIJĎTE K NÁM!

Foto titulní strany Tamara Černá – SoftG

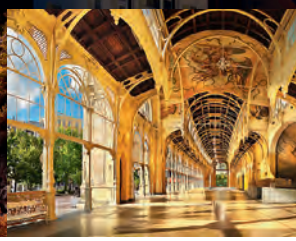
V České republice najdete to nejlepší z evropské rozmanitosti.

V jedné malé zemi se potkávají místa s naprosto odlišným charakterem a všechna jsou na dosah ruky. Praha i další česká města poskytují klid a bezpečné prostředí, díky pěti mezinárodním letištím a mezinárodním vlakovým spojům také komfortní dostupnost, luxusní hotely a kongresovou infrastrukturu v kvalitě a kapacitě, která odpovídá mezinárodnímu standardu.

Tradičně moderní

Czech Convention Bureau
CzechTourism

Czech Convention Bureau
vám nabízí při pořádání různých akcí širokou
škálu bezplatných služeb a nástrojů, které
uspokojí všechny vaše potřeby.

czechconvention.com

SLOVO ŘEDITELE DIVADLA

Vážení diváci, milí přátelé,

96. sezóna Národního divadla moravskoslezského začíná!

- **20 premiér** v ní připravujeme (včetně jedné obnovené)
- **463 představení** plánujeme odehrát
- **10** z toho na zájezdech
- **120**, toto číslo ve výřezu budovy Národního domu je vizuálním symbolem této sezóny. Tak dlouho se na tomto místě hraje divadlo
- **60 let** nese tento dům jméno Divadlo Jiřího Myrona
- **20 let** působí při našem divadle Operní studio NDM pod vedením paní Lenky Živocké
- **297** je zhruba počet dětí a mladých lidí, kteří tímto studiem za dobu jeho trvání prošli. A toto výročí oslavíme hned první premiérou sezóny v neděli 14. září 2014 – hudebním divadlem *Kytice* od Pavla Helebranda, kterou společně s Operním studiem a jeho současnými členy připravuje soubor opereta/muzikál
- **50 let** nás dělí od 24. září 1964, kdy v Divadle Antonína Dvořáka, které tehdy neslo jméno Zdeňka Nejedlého, vystoupili na jedinečném koncertě představitelé toho nejsoučasnějšího světového umění ze Spojených států amerických. Během svého evropského turné Ostravu krátce navštívili Merce Cunningham a jeho Dance Company, výtvarník Robert Rauschenberg, a zejména hudební skladatel a tvůrce, klíčová osobnost moderního umění druhé poloviny dvacátého století John Cage. Bez zásadní přípravy, zde za železnou oponou, se mělo možnost setkat publikum, v mnohém nepřipravené, s tou nejžhavější uměleckou současností. Pro mnohé zúčastněné to byl zásadní zážitek do dalších let. A my po padesáti letech, na den přesně, 24. září 2014, jsme do Divadla Antonína Dvořáka připravili spolu s Ostravským centrem nové hudby speciální hudebně-taneční performanci
- **160 let** uplynulo letos od narození hudebního skladatele Leoše Janáčka v nedalekých Hukvaldech. V říjnu se můžeme těšit na jeho operní bilogii *Výlety páně Broučkovy*
- **55 let** nás dělí od posledního nastudování této výjimečné opery v Ostravě
- **4 roky** uplynuly od vydání prvního čísla tohoto časopisu
- **21** je číslo toho, který právě čtete

A co a kdo je za těmi výše uvedenými čísly, a nejen za nimi, se dočtete i v tomto čísle.

Přeji Vám hezké a inspirativní čtení a nepočítaně krásných, inspirativních a radostných divadelních setkání.

Začala divadelní sezóna 2014/2015!

V úctě Váš

Jiří Nekvasil
ředitel

OHLASY DIVÁKŮ

Na tomto místě můžete v každém čísle časopisu najít ohlasy diváků. Pokud jste i Vy navštívili představení Národního divadla moravskoslezského a chcete se o svůj zážitek podělit s ostatními, neváhejte a napište na mailovou adresu casopis@ndm.cz nebo na Facebook Národního divadla moravskoslezského. Vaše názory nás zajímají!

PŘEDPLATNÉ 2014/2015
Při představení se nám dostala do rukou brožura Předplatné 2014/2015 a byli jsme příjemně překvapeni rozsahem zveřejněných informací o nastávající sezóně. Povedený propagační materiál. Jen aby se dostal k co největšímu počtu dosud nerozhodnutých zájemců.
Bohdan Bartoš

ČERTOVA STĚNA
Gratuluji, premiéra se vydařila, představení je naprosto úžasné! Vyzvedla bych zejména výkon Jana Vacíka v roli Michálka a Ulfa Paulsena jako Raracha, ale také všichni ostatní včetně sboristů zpívali a hráli moc krásně. Děkuji za mimořádný zážitek!
Jarka Kundratová

QUO VADIS
Teda to bylo!!! Úžasné představení, nádhera, zpěv, tanec, herecké výkony, všechno prostě nádherné. Určitě půjdu znovu. Velké poděkování celému souboru.
Darja Podzemná

Z POHÁDKY DO POHÁDKY
(ZÁVĚREČNÝ KONCERT BALETNÍHO STUDIA)
Ano, bylo to úžasné! Muselo Vás to stát hodně sil, než jste vše vymysleli a nacvičili. Líbilo se mi, že jste zahráli a zatančili více kratších pohádek, děti v hledišti tak déle vydržely být sledováním zaujaté. Kostýmy i role byly jak šité na míru. Děkuji za překrásný zážitek! A všem dětem i jejich lektorům přeji mnoho dalších úspěchů!
Peťa Kandilovová

Každé dva měsíce odmění vydavatelství Českého rozhlasu Radioservis (http://radioservis-as.cz) jednoho z diváků, který nám napsal svůj názor, audioknihou. Tentokrát jsme odměnili našeho diváka Bohdana Bartoše, který si může podzim užít s CD *Babí léto Jana Wericha*, které obsahuje dosud nevydané záznamy z archivu Českého rozhlasu a Jiřího Janouška.

Gratulujeme!

OPERA 5
ČINOHRA 13
BALET 23
OPERETA/MUZIKÁL 31
EXTRA 41

Sledujte aktuálně dění ve Vašem divadle na Facebooku!
www.facebook.com/narodnidivadlomoravskoslezske

Sledujte nás na Twitteru!
@ndmova

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Ředitel: Jiří Nekvasil
Správní ředitelka: Miloslava Hercíková
Hudební ředitel opery: Robert Jindra
Šéf činohry: Peter Gábor
Šéfka baletu: Lenka Dřímalová
Šéf operety/muzikálu: Patrick Fridrichovský
Šéf výpravy, scénograf: David Bazika
Mimořádné projekty: Martina Klézlová
Šéfka marketingu a obchodu: Anna Holečková
Adresa redakce: Čs. legií 148/14, 701 04 Ostrava – Moravská Ostrava
Odpovědná redaktorka: Lenka Adámková
Autoři textů: Lenka Adámková, Pavla Březinová, Lenka Dřímalová, Patrick Fridrichovský, Daniel Jäger, Martina Klézlová, Martin Klimeš, Pavlína Macháčová, Ondřej Nádvorník, Eva Paláčková, Marek Pivovar, Tereza Pogodová, Dagmar Radová, Bohdana Rywiková, Tereza Strmisková
Program a repertoár: Milena Sladká
Technická spolupráce: Jarmila Faferková
Grafická úprava: Václav Melecký
Redakční uzávěrka: 30. května 2014
Vychází: 29. srpna 2014
Vydalo: Národní divadlo moravskoslezské
Tisk: KARTIS+Co s.r.o.

Máte zájem inzerovat v časopise NDM?
Kontaktujte paní Jarmilu Faferkovou, jarmila.faferkova@ndm.cz, tel: 733 530 607

NEPŘEHLÉDNĚTE!

DIVADELNÍ TRAMVAJ k oslavám 120. výročí

V neděli **21. září ve 14 hodin** si naplánujte jízdu **originální historickou DIVADELNÍ TRAMVAJÍ** na trase **Telekomunikační škola → Vřesinská → Výstaviště → Hlavní nádraží**.

Na zastávkách na vás budou s krátkým programem čekat herci, zpěváci a tanečníci Národního divadla moravskoslezského. Ti soutěživí z vás získají možnost návštěvy divadla s výraznou slevou. U Divadla Antonína Dvořáka bude zároveň připraveno divadelní pódium s programem činohry NDM.

Více na **www.ndm.cz**

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ (založeno 1919)

Národní divadlo moravskoslezské se sídlem v Ostravě je největším a nejstarším profesionálním divadlem v Moravskoslezském kraji a zároveň největší kulturní institucí zřizovanou statutárním městem Ostrava. Je nepřehlédnutelným centrem kulturního, duchovního, intelektuálního a společenského života občanů Ostravy a širokého okolí. Jako jediné na Moravě má divadlo čtyři umělecké soubory – operu, činohru, balet a operetu/muzikál, které hrají pravidelně na dvou stálých scénách: v Divadle Antonína Dvořáka a Divadle Jiřího Myrona.

Široce rozkročená ambiciózní dramaturgie všech čtyř uměleckých souborů je vedena systematickou snahou oslovit co nejširší divácké spektrum všech generací a zájmů. Od klasického českého a světového repertoáru přes objevnou dramaturgii a současnou tvorbu až k experimentálním dílům a projektům mnohdy na hranicích žánrů. Svou úrovní se dnes Národní divadlo moravskoslezské řadí ke špičce českého divadelního umění, což dokládají jak ocenění na divadelních festivalech, tak zájem domácích i zahraničních inscenátorů, choreografů i sólistů, kteří zde hostují.

Divadlo Antonína Dvořáka bylo postaveno v novobarokním stylu vídeňským architektem Alexandrem Grafem. Městské divadlo bylo slavnostně otevřeno 28. září 1907 a do roku 1919 se v něm hrálo výhradně německy. Od roku 1919 bylo stálou scénou Národního divadla moravsko-slezského, za druhé světové války byli čeští divadelníci nuceni budovu opustit. Během války divadlo zasáhlo bombardování a byla nutná jeho rekonstrukce. Po ní budova vystřídala označení Zemské divadlo, Velké divadlo a od roku 1948 Divadlo Zdeňka Nejedlého. V 50. letech došlo ke změně vnějšího vzhledu divadla, novobarokní prvky byly nahrazeny sloupovou řadou v průčelí, kterou můžeme vidět dodnes. Název Divadlo Antonína Dvořáka nese od roku 1990. Divadlo Antonína Dvořáka je domovskou scénou souboru opery, hrají zde i soubory činohry a baletu. Hlediště po rekonstrukci na přelomu tisíciletí pojme 513 diváků.

Divadlo Jiřího Myrona bylo původně Národním domem, jehož stavba byla zahájena v roce 1892 podle návrhu architekta Josefa Srba v novorenesančním slohu. Slavnostní otevření Národního domu se uskutečnilo 16. a 17. června 1894. V letech 1908–1919 zde působilo první stálé české profesionální divadlo, v roce 1919 se stal druhou scénou Národního divadla moravsko-slezského. České divadlo se ale hrálo jen v Městském divadle a Národní dům sloužil ke společenským účelům, od roku 1925 zde sídlilo kino Kosmos. Za německé okupace byl český divadelní soubor nucen opustit Městské divadlo a uchýlit se do Národního domu, který byl výrazně přestavěn. Od roku 1954 nese budova jméno Divadlo Jiřího Myrona. V prosinci roku 1976 došlo k rozsáhlému požáru, který budovu prakticky zničil. Po rozsáhlé rekonstrukci a dostavbě bylo divadlo opět otevřeno v roce 1986. Divadlo Jiřího Myrona je domovskou scénou souboru opereta/muzikál, účinkuje zde rovněž činoherní a baletní soubor a hlediště pojme 623 diváků.

opera

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2014/2015

Leoš Janáček (1854–1928)
VÝLETY PÁNĚ BROUČKOVY
Z pražské Vikárky přes Měsíc až k husitům – další z operních hitů 20. století!
Hudební nastudování: Robert Jindra
Režie: SKUTR (Martin Kukučka a Lukáš Trpišovský)
Premiéry 16. a 18. října 2014
v Divadle Antonína Dvořáka
Nastudování v českém originále s anglickými titulky

Gaetano Donizetti (1797–1848)
MARIA STUARDA /Marie Stuartovna/
Strhující operní duel dvou královen – Marie Stuartovny a Alžběty I.
Hudební nastudování: Tomáš Brauner
Režie: Linda Keprtová
Premiéry 18. a 20. prosince 2014
v Divadle Antonína Dvořáka
Nastudování v italském originále s českými titulky

Sergej Prokofjev (1891–1953)
OHNIVÝ ANDĚL
Fascinující operní mystérium o rytíři Ruprechtovi a démony posedlé dívce Renatě – další z operních hitů 20. století!
Hudební nastudování: Robert Jindra
Režie: Jiří Nekvasil
Premiéry 26. a 28. února 2015
v Divadle Antonína Dvořáka
Nastudování v ruském originále s českými titulky

Jan Klusák (1934)
FILOKTÉTÉS
Právě dokončená nová opera na text Sofoklovy tragédie
Hudební nastudování: Marko Ivanović
Režie: Jiří Nekvasil
Světová premiéra 14. května,
druhá premiéra 16. května 2015
v Divadle Antonína Dvořáka
V koprodukci s Operou Národního divadla v Praze
Nastudování v českém originále s anglickými titulky

Umberto Giordano (1867–1948)
ANDREA CHÉNIER
Láska básníka za doby Velké francouzské revoluce
Hudební nastudování: Zbyněk Müller
Režie: Ivan Krejčí
Premiéry 18. a 20. června 2015
v Divadle Antonína Dvořáka
Nastudování v italském originále s českými titulky

Půl hodiny před každým operním představením jsou pro Vás ve foyer 1. balkónu Divadla Antonína Dvořáka připraveny
DRAMATURGICKÉ ÚVODY
k danému titulu!

Opera NDM je na Facebooku:
NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ – OPERA

Bedřich Smetana – ČERTOVA STĚNA
Ulf Paulsen (Rarach)
Foto Martin Popelář

REPERTOÁR OPERY (ZÁŘÍ – ŘÍJEN 2014)

Bedřich Smetana
ČERTOVA STĚNA
Hudební nastudování: Robert Jindra
Dirigent: Robert Jindra / Marek Prášil
Režie: Jiří Nekvasil
9. 10. (18.30), 24. 10. (18.30)

Giuseppe Verdi
NABUCCO
Nové hudební nastudování: Tomáš Brauner
Dirigent: Tomáš Brauner / Jakub Žídek
Režie: Michael Tarant
20. 9. (18.30)

Robert Schumann
JENOVÉFA
Hudební nastudování: Charles Olivieri-Munroe
Dirigent: Charles Olivieri-Munroe / Jakub Žídek
Režie: Martin Glaser
26. 9. (18.30), 31. 10. (18.30)

Leoš Janáček
VÝLETY PÁNĚ BROUČKOVY
Hudební nastudování: Robert Jindra
Dirigent: Robert Jindra / Jakub Žídek
Režie: SKUTR (Martin Kukučka, Lukáš Trpišovský)
16. 10. (18.30), 18. 10. (18.30), 21. 10. (18.30)

Giuseppe Verdi
LA TRAVIATA
Nové hudební nastudování: Robert Jindra
Dirigent: Robert Jindra
Režie: Carmen Or
23. 10. (18.30)

Bedřich Smetana
PRODANÁ NEVĚSTA
Dirigent: Jan Šrubař
Režie: Ilja Racek
28. 10. (16.00)

ÚVODNÍ SLOVO HUDEBNÍHO ŘEDITELE OPERY

První operní premiérou nové sezóny bude originální a i v kontextu Janáčkovy tvorby výjimečné dílo Výlety páně Broučkovy…

Vážení a milí diváci,

dovolte mi Vás co nejsrdečněji pozdravit při vstupu do nové sezóny, ve které jsme pro Vás připravili, věřím, zajímavý, originální a lákavý program. První premiérou bude originální a i v kontextu Janáčkovy tvorby výjimečné dílo *Výlety páně Broučkovy*. Janáček svým typicky osobitým způsobem pracuje se společenskou satirou, kterou obdařil hravou, energickou a groteskní hudbou. Tato opera je považována za jedno z nejkomplikovanějších a interpretačně nejnáročnějších Janáčkových děl. Jednotlivé pěvecké party jsou až nezvykle vysoko posazené s velmi hutnou instrumentací orchestru. Touto premiérou doplňujeme program Roku české hudby 2014 v Ostravě.

Pevně věřím, že i v dalším programu naleznete mnoho zajímavých představení, která Vás přilákají do našeho hlediště, a odnesete si krásné umělecké zážitky.

Těšíme se na Vás.

Robert Jindra

V roli Violetty Valéry ve Verdiho opeře LA TRAVIATA se ve čtvrtek 23. října v NDM poprvé představí ukrajinská sopranistka Elona Korzhevych, která již na ostravském jevišti s velkým úspěchem vytvořila titulní roli v Donizettiho opeře ANNA BOLENA (na fotografii). Po jejím boku vystoupí Luciano Mastro (Alfredo Germont) a Jakub Kettner (Giorgio Germont)! *Foto Martin Popelář*

Leoš Janáček (1854–1928)

VÝLETY PÁNĚ BROUČKOVY

2014 | rok české hudby

Z pražské Vikárky přes Měsíc až k husitům – další z operních hitů 20. století!

Opera o dvou částech z roku 1920, libreto Viktor Dyk (1877–1931) *Výlet pana Broučka do Měsíce* a František Serafínský Procházka (1861–1939) *Výlet pana Broučka do XV. století* podle Svatopluka Čecha (1846–1908)

Hudební nastudování	**Robert Jindra**
Dirigent	**Robert Jindra / Jakub Žídek**
Režie	**SKUTR (Martin Kukučka a Lukáš Trpišovský)**
Scéna	**Jakub Kopecký**
Kostýmy	**Simona Rybáková**
Pohybová spolupráce	**Jan Kodet**
Sbormistr	**Jurij Galatenko**
Dramaturgie	**Daniel Jäger**

Osoby a obsazení:

Matěj Brouček, domácí pán
Arnold Bezuyen / Jorge Garza

Mazal / Blankytný / Petřík
Adam Zdunikowski

Sakristián u sv. Víta / Lunobor / Domšík od Zvonu
Martin Gurbaľ / František Zahradníček

Málinka, jeho dcera / Etherea / Kunka
Agnieszka Bochenek-Osiecka / Jana Sibera

Würfel, hostinský na Vikárce / Čaroskvoucí / Konšel
Alexandr Beň / Peter Mazalán

Číšníček / Zázračné dítě / Žák
Marianna Pillárová / Martina Šnytová

Hospodyně pana Broučka / Kedruta
Yvona Škvárová / Erika Šporerová

Skladatel / Harfoboj / Miroslav, zlatník
Martin Šrejma / Michal Pavel Vojta

Básník, Jiný hlas / Oblačný / Vacek Bradatý
Jiří Brückler / Aleš Jenis

Malíř, Hlas profesorův / Duhoslav / Vojta od Pávů
Josef Moravec / Václav Morys

Táborita
Jaroslav Kosec / Václav Živný

II. táborita
Pavel Ďuríček / Petr Němec

Svatopluk Čech
Ivan Kusnjer / Svatopluk Sem

Dále účinkuje sbor a orchestr opery NDM – koncertní mistr Vladimír Liberda

Opera je nastudována v českém originále s anglickými titulky

Premiéry 16. a 18. října 2014 v 18.30 hodin v Divadle Antonína Dvořáka

Repríza 21. 10. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka

Čechova a Janáčkova satira Výletů páně Broučkových mířila nejen proti poměrům v c. k. Rakousku-Uhersku, ale poukazovala i na poměry v rodícím se Československu…

Zvláštní kapitolu v tvorbě Svatopluka Čecha tvoří společenské satiry – *Pravý výlet pana Broučka do Měsíce* (1888) a *Nový epochální výlet pana Broučka, tentokráte do 15. století* (1889). Obě tyto prózy se díky zobrazení českého měšťáctví staly velmi rychle populárními. Byly ale vším možným, jen ne lyrickou a poetickou předlohou pro zhudebnění. Je v nich sice řada společensko-historických motivů, ale chybí v nich rozvinutý milostný motiv, bez něhož se v té době ve světové opeře neobešlo snad žádné dílo. **Leoše Janáčka zřejmě upoutala postava pana domácího, „pivního" politika, který rozumí všemu a přitom nezná nic, který je se vším hned hotov a jehož úsudky jsou „neměnné".**

Vedle pana domácího Broučka upoutal Janáčka v Čechově satiře zástup dalších směšných typů tehdejšího vyššího světa – povrchní krasavice, které s uměním jen koketují; bohatí podnikatelé, kteří sice nemají nadání k žádné umělecké disciplíně, ale uspokojují svou ctižádost tím, že se dávají malovat jako vznešení mecenáši; nebo básníci, kteří tvoří dlouhé slepence šroubovaných výrazů, jimž ale normální pozemšťan vůbec nerozumí. Janáček potkával podobné postavy právě tak, jako je potkával o dvacet let dříve Svatopluk Čech, a snad právě tato rovina předlohy jej zaujala a podnítila k vytvoření opery na námět prvního z Broučkových výletů.

Kompozice postupovala pomalu, zejména proto, že bylo nutné svádět zápas o dramatický tvar a nuance jazyka libreta. Mezitím se však měnila politická situace, vypukla první světová válka a zvlášť aktuálním se stal druhý díl Čechovy satiry. Janáček se pustil do kompozice Broučkova výletu do 15. století. Kolik bylo tenkrát v českém národě podobných Broučků, opatrníků, z nichž jedni říkali s Broučkem: „Zikmund, Nezikmund, mně je to jedno, … mně nic neudělal" a jiní se chystali, aby – opět s Broučkem – nastavili dlaň k odměně za nejvyšší pochybné „zásluhy". Tím ovšem Čechova a Janáčkova satira *Výletů páně Broučkových* mířila nejen proti poměrům v c. k. Rakousku-Uhersku, ale poukazovala i na poměry v rodícím se Československu. *(dj)*

Vizualizace scény inscenace VÝLETY PÁNĚ BROUČKOVY *Zdroj archiv*

Bedřich Smetana (1824–1884)

ČERTOVA STĚNA

2014 rok české hudby

Komicko-romantická opera plná fantazie

Libreto Eliška Krásnohorská (1847–1926)

Hudební nastudování	**Robert Jindra**
Dirigent	**Robert Jindra**
	/ Marek Prášil
Režie	**Jiří Nekvasil**
Scéna	**David Bazika**
Kostýmy	**Marta Roszkopfová**
Sbormistr	**Jurij Galatenko**
Dramaturgie	**Daniel Jäger**

Osoby a obsazení:

Vok Vítkovic	**Martin Bárta**
	/ Ivan Kusnjer
Záviš, jeho synovec	**Kateřina Jalovcová**
	/ Michaela Kapustová
Jarek, rytíř ve službě Vokově	
	Aleš Briscein
	/ Luciano Mastro
Hedvika, hraběnka ze Šauenburka	
	Dana Burešová
	/ Eva Dřízgová-Jirušová
Michálek, hradní na Rožmberce	
	Václav Morys
	/ Jan Vacík
Katuška, jeho dcera	**Lucie Kašpárková**
	/ Petra Perla Nôtová
	/ Marianna Pillárová
Beneš, poustevník	**Martin Gurbaľ**
	/ Zdeněk Plech
Rarach	**Peter Mikuláš**
	/ Ulf Paulsen

Ulf Paulsen (Rarach) a balet NDM *Foto Martin Popelář*

Dále účinkuje sbor a orchestr opery NDM – koncertní mistr Vladimír Liberda – a balet NDM

Uvádíme v českém originále s českými titulky

Reprízy 9. 10. (18.30) a 24. 10. (18.30) v Divadle Antonína Dvořáka

Z MEDIÁLNÍCH OHLASŮ:

*„Základní snahou celého inscenačního týmu bylo zdůraznit propojení díla s osudem jeho skladatele. Dirigent **Robert Jindra**, hudební ředitel ostravského operního souboru, si kladl za cíl podtrhnout nové rysy Smetanova hudebně dramatického jazyka, jehož na samém sklonku svého života užívá. Režisér **Jiří Nekvasil** s výtvarníkem scény **Davidem Bazikou** vytvořili na jevišti interpretační prostředí v souladu se záměrem dirigentovým. Společně se pokoušeli dešifrovat Smetanovy tvůrčí postupy ve spojitosti s jeho duševním rozpoložením, ovlivněným zhoršující se chorobou. Cílem inscenace tedy není vytvořit idylický svět díla, ale záměrně narušit jeho integritu nárazy zvenku, propojit je se skladatelovým životním pocitem, který atakovaly stavy, bránící jeho soustředěné práci a ohrožující vytvářené dílo. V tomto smyslu slova lze ostravskou inscenaci Čertovy stěny rozhodně označit jako umělecký počin, který naplnil, co sliboval.“*

Olga Janáčková, Opera PLUS – 16. 6. 2014

Luciano Mastro (Jarek), Ivan Kusnjer (Vok Vítkovic), Martin Gurbaľ (Beneš), Ulf Paulsen (Rarach), Dana Burešová (Hedvika), Petra Perla Nôtová (Katuška) a balet NDM *Foto Martin Popelář*

„Na jeviště přinesl báječný humor a hlasově výborné ztvárnění Michálka ***Jan Vacík****. Pěvecky je Michálek jednoznačně nejobtížnější Smetanova buffo role. Jeho vstupy i árie byly ve výrazu kouzelné. Z deseti Michálků, které si dodnes dovedu z minulosti přesněji vybavit, by pan Vacík byl zřejmě na špičce spolu s Antonínem Votavou a Oldřichem Černochem. A ta krásná áčka v árii! Bravo! Impozantně „švorcovsky" mohutným barytonem působil* ***Martin Bárta****. Nádherně barevný hlas, průrazností fondu zřejmě největší formát z obou představení Čertovy stěny. My že dnes nemáme výrazné barytony? Pěvecky nosnější a tím i přesvědčivější Katuškou byla* ***Lucie Kašpárková****, milým a pěvecky kultivovaným Závišem* ***Michaela Kapustová****, pěvecky na úrovni. (…) Vynikající byl opravdu Beneš* ***Zdeňka Plecha****, dal této trochu nevděčné roli nebývalý rozměr pěvecký i jevištní.* ***Peter Mikuláš*** *jako Rarach byl nápad od inscenátorů mimořádný. Jeho Rarach není jen oním typem odrůdy Mefistofela, ale dostal zvláštně opravdový, lidský rozměr zla, skrytého za mnohdy zdánlivé dobro. Pěvecky stále suverénní. Výtečný Rarach! Výborně zvukově působil sbor, ať ženský, mužský, nebo smíšený. Nádherně se rozezněl v piena forte zejména v obtížně napsaném dvojsboru třetího dějství. Takhle plnou vnitřní harmonii sboru z divadelního pódia jsem již dlouho neslyšel, to se přiznám. Sbormistr* ***Jurij Galatenko*** *zde odvedl excelentní sbormistrovskou práci."*

Jiří Fuchs, Opera PLUS – 22. 6. 2014
(recenze na uvedení v rámci
Mezinárodního operního festivalu
Smetanova Litomyšl)

Kateřina Jalovcová (Záviš), Jan Vacík (Michálek) a Martin Gurbaľ (Beneš) *Foto Martin Popelář*

Martin Bárta (Vok Vítkovic), Zdeněk Plech (Beneš), Eva Dřízgová-Jirušová (Hedvika) a sbor opery NDM *Foto Martin Popelář*

Jan Vacík (Michálek), Ulf Paulsen (Rarach), Petra Perla Nôtová (Katuška), Ivan Kusnjer (Vok Vítkovic), Michaela Kapustová (Záviš), Aleš Briscein (Jarek) a sbor opery NDM *Foto Martin Popelář*

Robert Schumann (1810–1856)

JENOVÉFA (GENOVEVA)

Operní báseň o manželské věrnosti

Hudební nastudování	**Charles Olivieri-Munroe**
Dirigent	**Jakub Žídek**
Režie	**Martin Glaser**
Scéna a kostýmy	**Marek Cpin**
Světelný design	**Martin Špetlík**
Sbormistr	**Jurij Galatenko**
Dramaturgie	**Daniel Jäger**

V hlavních rolích **Jiří Brückler** / **Matěj Chadima** (Hidulfus, biskup z Trieru), **Roman Janál** / **Jakub Kettner** (Siegfried, falckrabě brabantský), **Agnieszka Bochenek-Osiecka** / **Eva Dřízgová-Jirušová** / **Frédérique Friess** (Jenovéfa, jeho žena), **Philippe Do** / **Blagoj Nacoski** (Golo, příslušník Siegfriedovy družiny), **Yvona Škvárová** / **Erika Šporerová** (Margaretha, chůva), **David Szendiuch** / **Václav Živný** (Drago, majordomus), **Martin Gurbaľ** / **Bogdan Kurowski** (Balthasar, Siegfriedův sluha), **Michal Onufer** / **Roman Vlkovič** (Caspar, lovec)

Dále účinkuje sbor a orchestr opery NDM – koncertní mistr Vladimír Liberda

Poslední 4 reprízy 26. 9. (18.30), 31. 10. (18.30), 5. 11. (18.30) a 16. 11. (15.00) v Divadle Antonína Dvořáka

VŠECHNY BARVY DUHY VIII.

DVA SVĚTY NA JEDNOM JEVIŠTI

Již sedm let dochází vždy jednou v roce v Divadle Antonína Dvořáka ke zvláštnímu úkazu: na jeho jevišti se prolnou dva zdánlivě protichůdné světy, a přece tvoří jeden úchvatný celek. O co jde?

Národní divadlo moravskoslezské v Ostravě je od roku 2008 partnerem koncertního projektu Všechny barvy duhy, pořádaného ostravským Čtyřlístkem – centrem pro osoby se zdravotním postižením. U zrodu tohoto projektu stála myšlenka propojit svět hendikepovaných lidí se světem profesionálních umělců. Organizátor koncertu pravidelně oslovuje známé osobnosti ostravské i mimoostravské hudební scény, jež pak vystupují ve společném programu se zdravotně postiženými lidmi: klienty Čtyřlístku, žáky Lidové konzervatoře a Múzické školy v Ostravě, členy občanského sdružení Bílá holubice a dalšími (i zahraničními) hosty. **Program koncertů je koncipován tak, aby zahrnoval hudbu, tanec i zpěv, tedy všechny roviny umění, v nichž mohou lidé s hendikepem projevit svůj talent a schopnosti.** Patronát nad koncertem každoročně přebírají známé osobnosti české hudební scény. Patronkou letošního ročníku koncertu bude zpěvačka Ewa Farna.

Sólistka operety a muzikálu NDM Hana Fialová ve společném vystoupení se Zdeňkem Přibylem, bývalým klientem ostravského Čtyřlístku
Foto Werner Ullmann

Koncert *Všechny barvy duhy* by byl nemyslitelný bez přímé účasti členů uměleckých souborů Národního divadla moravskoslezského; na letošním koncertě se podílí choreograf baletu NDM Igor Vejsada, přední sólistka operety/muzikálu Hana Fialová a programem bude provázet člen činohry NDM Jiří Sedláček. Nádherná atmosféra při koncertech panuje také v zákulisí, neboť i tam nacházejí účinkující nevšední pochopení, pomoc a podporu všech, kdo tvoří zázemí divadla: zvukařů, osvětlovačů, jevištních techniků a mnoha dalších lidí.

Letošní *Všechny barvy duhy* proběhnou 29. září v 18 hodin. Koncert se koná s finanční podporou statutárního města Ostrava, Moravskoslezského kraje a městského obvodu Moravská Ostrava a Přívoz. Věříme, že i jeho osmý ročník opět přinese divákům mnoho silných zážitků: uměleckých i těch ryze lidských. *(rw)*

NODO 2014

Národní divadlo moravskoslezské ve spolupráci s Ostravským centrem nové hudby v posledních červnových dnech (25. – 28. června 2014) pořádalo již druhé bienále festivalu soudobé opery – NODO 2014. Divákům bylo představeno pět premiér unikátních operních inscenací.

Malé ohlédnutí za festivalem nabízíme prostřednictvím vybraných ohlasů v médiích.

SEZNAME, OTEVŘI SE! – divadelní skupina Boca Loca Lab (Mluvci) a Jan Mikušek (Kontratenor) *Foto Martin Popelář*

„Národní divadlo moravskoslezské se v posledních letech vyprofilovalo nejen kvalitou svých „normálních" operních inscenací, ale svou dramaturgií naznačuje směry, kterými by se vývoj repertoárového divadla v jednadvacátém století mohl úspěšně ubírat, aniž by ztratilo svou „tradiční" diváckou obec – a dokonce přitahuje k opeře i mladé diváky. Je to výsledek úsilí Jiřího Nekvasila, který se prosazování soudobých oper věnuje systematicky a dlouhodobě od začátku své kariéry podle pozice, kterou zastává… Nyní – coby ředitel Národního divadla moravskoslezského – spojil své síly se skladatelem, dirigentem a flétnistou Petrem Kotíkem. Jeho Ostravské centrum nové hudby zviditelňuje severomoravskou metropoli prostřednictvím soudobé tvorby i její interpretace už více než deset let způsobem, který nemá obdoby ani v Praze. Výsledkem Nekvasilovy a Kotíkovy „umanutosti" a synergie byl již druhý ročník bienále NODO – New Opera Days Ostrava – Dny nové opery Ostrava, *se třemi světovými, jednou evropskou a jednou českou premiérou ve čtyřech dnech. Taková tvůrčí laboratoř, která zkoumá možnost dnešní opery, je v dnešní době ojedinělý a mimořádný počin blížící se zázraku."*

Helena Havlíková: Operní panorama Heleny Havlíkové (172). Opera Plus, 1. 7. 2014

(…) *„Zvláštnímu a ve své podstatě zcela neopernímu dílu pomohla k fantastickému účinku – a nakonec i k úspěchu – vynikající interpretace. Ani se nechtělo věřit, že Ostravská banda, která včera hrála zcela odlišnou a dramatickou Langovu hudbu, je pořád ten samý orchestr. Ondřej Vrabec nastudoval partituru jako napínavé hudební dobrodružství, které se za jemnou dynamiku neschovává jen proto, že nemá co říct a svaluje odpovědnost za sdělení na posluchače. Chvála orchestru se vztahuje i na sbor Canticum Ostrava, který byl protentokrát jeho součástí.*

Martin Smolka a Jiří Adámek možná nevytvořili operu, ale osobitý divadelní svět bezpochyby ano. Hudba v něm má nenahraditelnou roli a z hudební kvality lidské řeči vyrůstá její nejkultivovanější a nejstylizovanější podoba – zpěv. Je to opera, není to opera – co je po jménu? Růže je růže je růže…"

Boris Klepal: Seznam, otevři se. Alfa, omega a jeden pevný bod. Zápisník zmizelého, 27. 6. 2014

„…dílo Rudolfa Komorouse, No no miya, ve scénickém provedení Jiřího Nekvasila a Davida Baziky, využívalo prostoru hlediště pro děj opery, posluchačstvo bylo usazeno na pódiu (…) Malý orchestr podporoval suverénní výkon sólistů, zvláště pak Katalin Károlyi, kterou ostravské publikum ostatně zná z minulého ročníku festivalu.

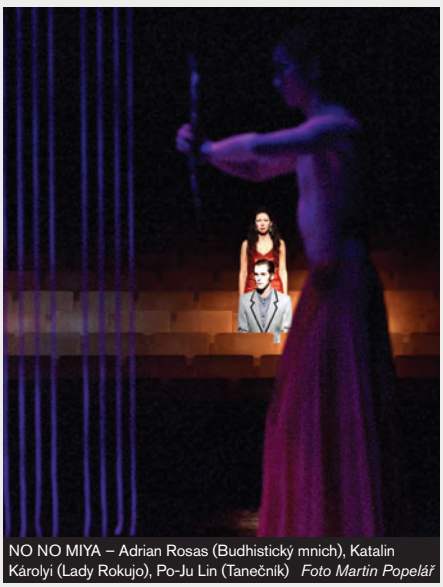
Vůbec první opera Petra Kotíka, Mistrovská díla 2014, napsaná na text přednášky Gertrudy Steinové Co jsou to mistrovská díla a proč je jich tak málo, měla ke standardnímu opernímu projevu velmi daleko. Dokonce by se dalo tvrdit, že jde spíše o hudebně dramatický útvar s vokálními prvky. Základem celého díla je totiž nekonečná, tklivá houslová melodie, tolik typická pro kompoziční styl Petra Kotíka, a střídavě recitovaný a zpívaný text přednášky. Tomu kontroval mužský trojhlas, který postupně dodával hodnotící stanoviska k obsahu. Jak Petr Kotík avizoval, jedním z jeho cílů bylo naprosto eliminovat publikum a vytvořit tak operu, která bude svoji strukturou ležet mimo standardní vztah skladatel – interpret – posluchač."

Jonáš Kucharský: NODO 2014 Meze hudebního divadla, opery a řeči. Opus musicum 4/2014

(mk)

MISTROVSKÁ DÍLA – Kamala Sankaram (Soprán) *Foto Martin Popelář*

NO NO MIYA – Adrian Rosas (Budhistický mnich), Katalin Károlyi (Lady Rokujo), Po-Ju Lin (Tanečník) *Foto Martin Popelář*

Vyobrazení vozu je pouze ilustrativní. Kombinovaná spotřeba a emise CO2 6,5–11,9 l/100km, 189–239 g/km.
Pro bližší informace o nabídce kontaktujte autorizovaného prodejce Volkswagen.

Hvězda ve svém živlu. Volkswagen Touareg.

Suverénní v terénu, svrchovaný na silnici. Jste nekompromisní v požadavcích na komfort? Seznamte se s nabídkou Exclusive Edition s řadou asistenčních systémů i designových R–Line prvků. Naopak pro milovníky offroadových aktivit je jasnou volbou Touareg 3.0 TDI Terrain Tech se zvýšeným podvozkem, elektronicky ovládanou uzávěrkou mezinápravového diferenciálu s redukční převodovkou i uzávěrkou diferenciálu zadní nápravy.

Přestaňte dělat kompromisy.
Přijďte si k nám pro Váš Touareg.

Das Auto.

Auto Heller

Autorizovaný prodejce **Volkswagen AUTO Heller s.r.o.**
Bruntálská 7, 747 07 Opava - Jaktař, tel.: 553 666 928, fax: 596 606 250, e-mail: vw.opava@autoheller.cz
Cihelní 3160/49b, 702 00 Ostrava - Moravská Ostrava, tel.: 596 606 230, e-mail: vw@autoheller.cz
www.autoheller.cz

činohra

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2014/2015

Bohumil Hrabal (1914–1997) – Jiří Janků (1967) – Petr Svojtka (1972)
POSTŘIŽINY
Sladký život správce jednoho pivovaru
Režie: Janusz Klimsza
Premiéra 6. listopadu 2014
v Divadle Jiřího Myrona

Herman Koch (1953) – Kees Prins (1956)
VEČEŘE
Hodokvas kořeněný vraždou
Režie: Peter Gábor
Česká premiéra 13. listopadu 2014
v Divadle Antonína Dvořáka

Marek Pivovar (1964) – Dagmar Radová (1987) – Ivan Buraj (1988)
ODSUN!!!
O nezvaných domácích a nevítaných hostech
Režie: Ivan Buraj
Česká premiéra 22. ledna 2015
v Divadle Antonína Dvořáka

Felicia Zeller (1970)
ROZHOVORY S ASTRONAUTY
Výprava pracujících žen a jejich au pair do kosmu
Režie: Ondřej Elbel
Premiéra 23. ledna 2015
ve zkušebně Divadla Antonína Dvořáka

Molière (1622–1673)
ŠKOLA ŽEN
Ženu (ne)vychováš!
Režie: Janusz Klimsza
Premiéra 19. března 2015
v Divadle Antonína Dvořáka

Christopher Marlowe (1564–1593)
DOKTOR FAUSTUS
Čiň čertu dobře…
Režie: Pavel Khek
Premiéra 26. března 2015
v Divadle Jiřího Myrona

Francis Scott Fitzgerald (1896–1940)
VELKÝ GATSBY
Večírek nekonečných iluzí
Režie: Peter Gábor
Premiéra 11. června 2015
v Divadle Jiřího Myrona

Martin Kákoš – Gabo Dušík – Peter Uličný – Jaroslav Moravčík – QUO VADIS
František Strnad (Petronius), Vladimír Čapka (Plautius), Ivan Dejmal (Vinicius), Anna Cónová (Pomponie) a Izabela Firlová (Lýgie) *Foto Radovan Šťastný*

Činohra NDM je na Facebooku:
ČINOHRA NÁRODNÍHO DIVADLA MORAVSKOSLEZSKÉHO

REPERTOÁR ČINOHRY (ZÁŘÍ – ŘÍJEN 2014)

Carlo Goldoni
POPRASK NA LAGUNĚ
Režie: Janusz Klimsza
2. 9. (10.00), 3. 9. (10.00)

Billy Roche
SLOŽ MĚ NĚŽNĚ
Režie: Janusz Klimsza
10. 9. (19.00), 4. 10. (19.00), 19. 10. (19.00)

Michael Cooney
HABAĎÚRA
Režie: Roman Groszmann
12. 9. (18.30), 28. 10. (16.00)

Liz Lochhead
PERFECT DAYS
Režie: Janka Ryšánek Schmiedtová
13. 9. (18.30), 30. 9. (18.30), 29. 10. (18.30)

Simon Stephens – Mark Haddon
PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM
Režie: Janusz Klimsza
15. 9. (19.00), 25. 9. (19.00), 7. 10. (19.00), 15. 10. (19.00), 26. 10. (15.00) – Divadlo na Vinohradech

William Shakespeare
MACBETH
Režie: Rastislav Ballek
16. 9. (18.30), 27. 9. (18.30), 30. 10. (18.30)

Martin Kákoš – Gabo Dušík – Peter Uličný – Jaroslav Moravčík
QUO VADIS
Režie: Peter Gábor
18. 9. (18.30), 23. 9. (18.30), 5. 10. (15.00), 17. 10. (18.30), 23. 10. (18.30)

Terrence McNally – David Yazbek
DONAHA! (Hole dupy)
Režie: Pavel Šimák
19. 9. (18.30), 20. 9. (18.30), 26. 9. (18.30), 3. 10. (18.30), 9. 10. (18.30)

Venedikt Jerofejev
MOSKVA → PETUŠKY
Režie: Tomáš Jirman
21. 9. (19.00), 1. 10. (18.30)

Oscar Wilde
JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT FILIPA
Režie: Vít Vencl
22. 9. (18.30), 8. 10. (18.30)

David Jařab
ZA VODOU (Dokud nás smrt…)
Režie: Štěpán Pácl
25. 9. (18.30), 7. 10. (18.30), 15. 10. (18.30), 26. 10. (19.00) – Divadlo na Vinohradech

Václav Štech
VEŘEJNÉ BLAHO aneb DESKOVÝ STATEK
Režie: Janusz Klimsza
10. 10. (18.30), 18. 10. (18.30)

ÚVODNÍ SLOVO ŠÉFA ČINOHRY

Zostáva len vždy veriť, že všetky tie rozmanité témy pripravovaných titulov Vás zaujmú a sprostredkujú Vám mimoriadne silné divadelné zážitky…

Milí diváci a priatelia divadla,

začiatok sezóny je v našom dialógu s Vami, našimi divákmi, vždy trochu vzrušujúci. Hlavou mi prebleskne momentky z minulej sezóny a zároveň to veľké divadelné tajomstvo, ktoré rozkryjú nové inscenácie v sezóne nastávajúcej. Zostáva len vždy veriť, že všetky tie rozmanité témy pripravovaných titulov Vás zaujmú a sprostredkujú Vám mimoriadne silné divadelné zážitky. Želám si, aby sme práve prostredníctvom činoherného umenia viedli spolu symbolický dialóg. Divadlo má totiž tú silu, aby spojilo javisko s hľadiskom a vytvorilo jeden sugestívne kompaktný priestor, v ktorom nás spojí silná téma, emócia a jedinečná sila katarzie…

Tešíme sa na Vás.

Peter Gábor

Rozporuplná historie Hlučínska a Prajzké se odhaluje v inscenaci ZA VODOU (Dokud nás smrt…). V roli Agnes Czerné v ní můžete vidět novou členku činohry NDM Terezu Richtrovou (na fotografii se Štěpánem Páclem, Františkem Večeřou a Ivanem Dejmalem)!
Foto Martin Popelář

Bohumil Hrabal (1914–1997) – Jiří Janků (1967) – Petr Svojtka (1972)

POSTŘIŽINY

Sladký život správce jednoho pivovaru

Režie	**Janusz Klimsza**
Dramaturgie	**Dagmar Radová**
Scéna	**David Bazika**
Kostýmy	**Eliška Zapletalová**
Výběr hudby	**Janusz Klimsza**

Premiéra 6. listopadu 2014 v 18.30 hodin v Divadle Jiřího Myrona

Bohumil Hrabal patří mezi nejznámější a nejvýraznější české spisovatele. Jeho prózy psané v dlouhých a nekonečně rozvitých větách, které čtenáře unášejí daleko za hranice všedního vnímání reality, do sfér, kde obrazy banální každodennosti rozkvetou v nesmírnou krásu a poezii, jsou v tuzemském kontextu notoricky známé a ve světě velmi ceněné. **V letošním roce by se Bohumil Hrabal dožil sta let a připravovaná inscenace *Postřižin* je tak vhodným způsobem, jak toto kulaté výročí autorova narození oslavit.**

Novela *Postřižiny* byla napsána v roce 1970 a poprvé vydána v roce 1973 v samizdatovém nakladatelství Petlice. **Spolu s *Harlekýnovými miliony* a *Krasosmutněním* tvoří tzv. „nymburskou trilogii“. V těchto vzpomínkových prózách Hrabal vyvolává obrazy svých rodičů a dalších osobností, které neodmyslitelně patří do krajiny jeho dětství a dospívání v nymburském pivovaru.** Hlavní postavou *Postřižin* není, jak tomu bylo v případě mnoha próz z let 50. a 60., alter ego samotného Hrabala, ale stává se jím jeho matka Maryška nebo také paní správcová. Hrabal v této novele mísí a spojuje jak své vlastní vzpomínky na dětství v nymburském pivovaru, tak vzpomínky své matky, která pracovala v pivovaru v Polné, kde potkala svého manžela (a nevlastního otce Bohumila Hrabala) Františka Hrabala nebo také Francina.

Hrabal nás díky svým postavám uvádí do doby minulé, do období první republiky. Tato

Maryška je stejně nezvladatelná, nespoutaná jako její dlouhé vlasy v barvě nymburského ležáku, které jsou považovány spolu s gotickou kašnou za chloubu městečka…

doba je zobrazena velmi jemně, s lehkým humorem, ale už samotný název novely, *Postřižiny*, dává tušit, že je to období přelomové. **Postřižiny jsou totiž jedním z nejstarších rituálů, kdy jedinec přijímal svou novou identitu (z dívky se stávala žena, z chlapce muž).** Časově se jedná o období velkých změn, kdy se rozpadá habsburská monarchie a rodí se československý stát, období, kdy se výrazně mění móda i životní styl, kdy nastupuje jazzová éra. A Francin je jedním z nositelů nového řádu, který se snaží ke své práci v pivovaru přistupovat s novým moderním pohledem.

Pivovar v Dalešicích – místo, kde se natáčel film *Postřižiny*, se slavným komínem, na který vylezla Maryška s Pepinem
Zdroj Wikimedia / Podzemnik

Maryška není rozhodně žádným prototypem spořádané maloměstské paničky. Je stejně nezvladatelná, nespoutaná jako její dlouhé vlasy v barvě nymburského ležáku, které jsou považovány spolu s gotickou kašnou za chloubu městečka. Tato nekonvenční paní správcová poodhaluje čtenáři život v pivovaru, který spravuje její milovaný „mužíček“ Francin. **Maryška nevypráví žádný velký příběh, proplouvá spolu se čtenářem pomalými dny, které vyplňují jednotlivé „svátosti“ každodennosti – jako například zabijačka, mytí vlasů v heřmánkovém odvaru nebo neonová záře fulguračních proudů, které uklidňují nervy a zajišťují živost organismu.** Okolo paní správcové krouží všechny ostatní mužské postavy, které nepokrytě podléhají její kráse a bezprostřednosti. Tuto poetickou idylu s vůní sladu poněkud naruší příchod Francinova bratra Pepina. (Skutečný strýc Pepin je prvním a zřejmě i nejkrásnějším pábitelem, kterého Hrabal ve svém životě potkal a který ho svým překotným a neustálým vyprávěním balancujícím na hranici skutečnosti a fantazie nejvíce ovlivnil.) Pro svoji švagrovou se stává skvělým kumpánem a pro svého bratra nevyzpytatelným ohrožením, které svým řevem a neuvěřitelnými historkami může ohrozit jeho snahy o modernizaci pivovaru.

***Postřižiny* se do širšího podvědomí dostaly díky svému filmovému zpracování, které režíroval v roce 1980 Jiří Menzel, a některé scény z tohoto filmu jsou dnes notoricky známé.** Přestože se Hrabalovy texty objevily nejednou na filmovém plátně a podobně je tomu i v případě divadelních jevišť, není snadné výjimečný jazyk a proud obrazů tohoto nejvýznamnějšího baliče starého papíru, pijáka piva, kulisáka a českého pábitele přeformulovat do divadelního jazyka. Divadelní dramatizace Jiřího Janků a Petra Svojtky vybírá z knihy situace, které především podporují divadelní imaginaci, a tak skladba jednotlivých obrazů a událostí se do jisté míry liší od své známější filmové varianty. Režisér Janusz Klimsza, který se s texty Bohumila Hrabala nekonfrontuje na scéně Divadla Jiřího Myrona poprvé (v roce 2008 režíroval *Bambini di Praga*), se ve své inscenaci zaměří především na pomyslný boj odcházející staré epochy a nastupující moderní doby. Hlavní trojici – Maryška, Francin, Pepin – ztvární Lada Bělašková, František Strnad a František Večeřa. *(dr)*

Martin Kákoš (1955) – Gabo Dušík (1961) – Peter Uličný (1960) – Jaroslav Moravčík (1961)

QUO VADIS

Muzikál o lásce za časů císaře Nerona

Libreto	**Martin Kákoš**
Hudba	**Gabo Dušík**
Autor písňových textů	**Peter Uličný**
Překlad libreta	**Katarína a Marek Pivovarovi**
Překlad písňových textů	**Peter Uličný**
Režie	**Peter Gábor**
Dramaturgie	**Marek Pivovar**
Scéna	**David Bazika**
Kostýmy	**Katarína Holková**
Choreografie	**Jaroslav Moravčík**
Asistentka choreografie	**Jana Tomsová**
Dirigent	**Marek Prášil / Adam Sedlický**
Korepetice	**Jiří Šimáček**
Sbormistr	**Marek Prášil**

Osoby a obsazení:

Petronius	**František Strnad**
Vinicius	**Ivan Dejmal**
Nero	**Robert Finta**
Chilón	**Vladimír Polák**
Plautius	**Vladimír Čapka**
Tigellinus	**Jiří Sedláček / David Viktora**
Vitellius	**Jan Fišar**
Apoštol Petr	**Miroslav Rataj**
Apoštol Pavel	**Aleš Bílík**
Lýgie	**Izabela Firlová / Lucie Končoková**
Poppaea	**Petra Lorencová**
Euniké	**Lada Bělašková**
Pomponie	**Anna Cónová**
Pretorián	**Petr Houska**

„Činohra má v novém muzikálu Quo vadis v repertoáru velkou výpravnou jevištní show, která bude s největší pravděpodobností divácky velmi úspěšnou podívanou…“

Ursus	**Rocky / Radim Hlavatý**
Hlas Spasitele	**Tomáš Jirman**
Křesťanky	**Pavlína Kafková**
	Renáta Klemensová
	Marie Logojdová
	Tereza Richtrová
	Jarmila Hašková
	Dagmar Mimrová
	Lenka Vaňkátová
	Eva Villámová
Křesťané	**František Večeřa**
	Josef Lekeš
	Roman Žiška

Taneční company:
Martina Chválová, Mária Majeriková, Natália Némethová, Gabriela Urbanová, Jozef Antálek, Lukáš Bernát, Lukáš Bobalík, Tomáš Bakyta, Vlado Frištik, Marek Kocák, Miroslav Martinovič, Lukáš Onufer, Matej Oškera, Martin Radošinský, David Schimmer, Patrik Ščasnovič

Reprízy 18. 9. (18.30), 23. 9. (18.30), 5. 10. (15.00), 17. 10. (18.30), 23. 10. (18.30) v Divadle Jiřího Myrona

Latinsky pojmenovaný slovenský muzikál uvedený v české premiéře nás zavede do starověkého Říma v době tyranské vlády podivínského císaře Nerona, během níž se postupně vzmáhá politická opozice – křesťanství.

Robert Finta (Nero) a taneční company *Foto Radovan Šťastný*

Muzikál vytvořili slovenští autoři Martin Kákoš (libreto), Gabo Dušík (hudba), Peter Uličný (texty písní) a Jaroslav Moravčík (choreografie). Vznikl na motivy stejnojmenného románu polského prozaika, dramatika a publicisty Henryka Sienkiewicze, který poprvé vyšel roku 1896. Světová premiéra muzikálu se udála 11. 11. 2011 v Divadle Jonáše Záborského v Prešově.

Uvedená latinská slova mají původ v jedné legendě, která je vzpomenuta jak v románu, tak i v tomto muzikálu: Poté, co byl apoštol Petr propuštěn z římského vězení, do nějž byl uvržen v důsledku pronásledování křesťanů, zjevil se mu na útěku z Říma u kampánské brány Ježíš Kristus. Překvapený Petr se jej optal: Quo vadis, Domine? (Kam kráčíš, Pane?) Načež Ježíš mu odvětil, že jde do města, aby byl ukřižován podruhé. Petr se zastyděl a vrátil se.

Prožluklá atmosféra císařského Říma, kde „každý je proti každému“, je tu zobrazena na milostném příběhu dvou smyšlených postav: vojáka a patricije Vinicia a křehké Lýgie, křesťansky založené dcery barbarského krále, která je v Římě držena jako rukojmí kvůli zachování míru. V předloze i v této adaptaci se však shledáme i se skutečnými postavami, jakými byli například Nero a jeho manželka Poppaea, spisovatel Petronius, Tigellinus nebo apoštolové Petr a Pavel.

Petronius působil na dvoře Neronově jako tak zvaný arbiter elegantiarum, tedy rozhodčí ve věcech vkusu a módy neboli soudce krásy. Do dějin světové literatury zasáhl jako autor prvního humoristického románu *Satirikon*, v němž se dočteme i tato slova: *„Co zmohou zákony tam, kde vládnou jen peníze?“* Jaké štěstí, že se dnes něčeho takového už nemusíme obávat!

Rád bych teď poukázal na jednu repliku, která v muzikálu zazní. **Již zmíněný Tigellinus, Neronův našeptavač a velitel pretoriánů (osobní stráže římského císaře), vnukl svému vladaři myšlenku, aby ze zapálení Říma, o nějž se sám zasloužil, obvinil křesťany, kteří tak sehrají úlohu obětního beránka.** Ponechme nyní stranou tradovanou zvěst o tom, že dotyčným žhářem byl právě Nero; z novodobého historického hlediska ji nelze prokazatelně potvrdit.

Tigellinus, třebaže sám dobře ví, jak se věci mají, pronese dosti stěžejní výrok: *„Pravda je to, čemu věří lidé.“*

Tuto zásadu léta letoucí přičinlivě uplatňují všechny státní režimy, ponejvíce totalitní a autoritářské. A ruku v ruce s nimi také masmédia

(ať už jsou ve službách kterékoli moci, či nikoli). Neboť aby lež byla účinná, musí působit co nejvíc věrohodně a musí se podepřít něčím nezpochybnitelným. Proto jakákoli dezinformace vždycky obsahuje špetku pravdy.

Ze svědectví historických pramenů lze vytušit, že Nero nebyl žádný heroj. V tomto muzikálu je vylíčen jako pomatený pubescent, který za sebe nechává rozhodovat jiné, jimiž je obstojně ovlivňován, a je tak spíše tlumočníkem cizí než vlastní vůle. Jinošské vzezření, které mu propůjčuje Robert Finta, záludně kontrastuje s jeho zrůdnými činy.

Nápěv některých písní se samovolně zavrtává do posluchačovy mysli (například Neronova píseň *Milují mě všechny múzy*).

Izabela Firlová (Lýgie) a Ivan Dejmal (Vinicius) *Foto Radovan Šťastný*

„Celá režijně-scénografická koncepce je jednoduchá a zároveň funkční, nápaditě využívá vertikální členění i hloubku jeviště. Zdařilé jsou dobové kostýmy Kataríny Holkové.

Po hudební stránce představení uspokojí hlavně ty diváky, kteří mají rádi pop music. (…) Hudebně nejzdařilejší pak jsou pasáže vycházející z folklórních motivů, z nich zvláště předloha vášnivého tance Poppaey, ženy císaře Nerona. ***Taneční projev Petry Lorencové, která Poppaeu hraje, hudbě plné vášně také patřičně odpovídá. (…) Velké uznání však zasluhují samotní herci, jejichž doménou je sice činohra, ale zde překvapují svým pěveckým uměním.***

Co se přenosu tématu a sdělení poselství hry týká, nejvíce působivé jsou činoherní scény. ***Výborná je zejména postava filozofa Petronia v podání Františka Strnada. Herec našel tu pravou rovinu sarkasmu a ironie a jeho výkon se řadí k tomu nejlepšímu, co zatím na jevišti NDM předvedl. Výborně hraje svoji roli císaře Nerona Robert Finta. Vladimír Polák dostal velkou hereckou příležitost v postavě Chilóna, udavače, který nakonec prohlédne a kaje se věrohodně za svůj odporný udavačský čin.***

Výrazný je i Jan Fišar v roli podlézavého dvořana Vitellia. Aleš Bílík nejen svým vzhledem, ale také projevem posouvá postavu apoštola Pavla až do jakési téměř andělské roviny.

(…) Činohra Národního divadla moravskoslezského má v novém muzikálu Quo vadis v repertoáru velkou výpravnou jevištní show, která bude s největší pravděpodobností divácky velmi úspěšnou podívanou.“ Takto se v internetovém deníku **Ostravan.cz** vyslovil k inscenaci Ladislav Vrchovský. *(on)*

Ivan Dejmal (Vinicius), František Strnad (Petronius), Anna Cónová (Pomponie), Vladimír Čapka (Plautius), Radim Hlavatý (Ursus), Lucie Končoková (Lýgie) *Foto Radovan Šťastný*

Dramaturg je mnohdy hodně veselé povolání

JUBILEUM DRAMATURGA ČINOHRY

Letošní rok nastřádal dramaturgovi činohry **Marku Pivovarovi** dvojí výročí: V červnu oslavil abrahámoviny a v září završí své dvacetileté působení v našem divadle. Takovéto okolnosti bezděčně pobízejí k většímu rozhovoru a dotyčný jubilant by se mu měl dobrovolně podvolit, což se stalo.

Vzpomněl byste si na svůj první divadelní zážitek? Čím vás divadlo chytlo?

Vzpomínek je spousta, ale absolutní uhranutí přišlo až s prostějovským, později brněnským HaDivadlem (zpočátku se ještě povinně museli označovat jako Hanácké divadlo, ale my spiklenečtí intelektuální fajnšmekři jsme jim stejně s vědoucím pomrkáváním říkali „Hadi"). Míním soubor na přelomu sedmdesátých a osmdesátých let, jehož směřování určovali režiséři Arnošt Goldflam se Svatoplukem Válou a dramaturg Josef Kovalčuk. *Hra bez pravidel*, *Operetka*, *Depeše na kolečkách*, to jsem odcházel z divadla a míval stavy podobné závrati. A inscenace *Bylo jich 5 a půl* a v ní přízračný, mysteriózní tanec s figurínami na Bulisovu hudbu – viděl jsem to před třiceti lety, ale stačí přivřít oči, zabroukat si tu melodii a mám husí kůži.

Proč jste se nakonec rozhodl studovat divadelní vědu a estetiku? Herectví ani režie vás nelákaly?

Zmítal jsem se mezi divadlem a filmem, a tak jsem uvítal obor „divadelní a filmová věda" (dnes jsou to dvě samostatné katedry). Režisérem jsem nikdy být nechtěl a to platí dodnes. Dobré režiséry obdivuji a vím, že bych k nim nepatřil. Herectví jsem si vyzkoušel jako amatér a pokud náhodou někdo, kdo čte tento rozhovor, některou z oněch kreací viděl, tímto se mu omlouvám. (Ono totiž, jak známo, slovo kreace může stejně dobře souviset se slovem „kreativita", jakož i „kreatura"). K dramaturgii mě to táhlo už jako studenta – koneckonců jsme s kolegou Jiřím Voráčem tehdy udělali velký rozhovor pro Scénu (obdoba dnešních Divadelních novin) s dramaturgem Josefem Kovalčukem.

Nejprve jste se stal divadelním a filmovým kritikem, pak jste přešel na stranu tvůrců. Nezalitoval jste někdy? Máte díky této zkušenosti pro kritiky větší porozumění?

Když mi režisér Radovan Lipus oznámil, že je v Ostravě volné místo dramaturga, a vybídl mě, ať „slezu z posedu mezi zvěř", neváhal jsem ani vteřinu a nelituji. Měl jsem období, kdy jsem s tím chtěl praštit, za téměř dvacet let v oboru to asi ani jinak nejde, ale nakonec ta divadelní droga vždycky zvítězila. Porozumění pro kritiky? Ano, řekl bych, že jim spílám méně než kolegové. Stačí si vzpomenout, za jakých situací jsem je mnohdy psal, třeba – extrémní případ – po noční projekci na filmovém festivalu nad ránem do odpoledního vydání večerníku, kdy jsem se nad psacím strojem klopotně pokoušel sestavovat ospalá slova do vět… Po takové vzpomínce dokáži být převelice tolerantní. Ale pokud je kritika hloupá, nepoučená nebo záštiplná, stejně se někdy neudržím a lecjaké peprné slovo mi ujede…

Když jste sem v roce 1994 nastupoval jako dramaturg, odpověděl jste pro jedny noviny: „Divadlo si tady drží vysoký standard. Navíc je – stejně jako celé město – v pohybu. Vypadá to, že můžeme očekávat cosi jako ‚ostravské kulturní obrození'. Rád bych se ho zúčastnil." Co na tuto svou předpověď říkáte teď, po dvaceti letech? A co říkáte Ostravě?

Tehdy jsem to řekl i pro televizi. Když jsem druhého dne vstoupil do kanceláře v DJM, umělecký šéf Juraj Deák rozpřáhl náruč a zvolal: „Vítej, obroditeli!" Samozřejmě jsem se mu snažil vysvětlit, že slova o účasti jsem nemínil tak, že to všechno povedu, leč nevěřil mi. Důležité je, že k tomu (alespoň dle mého soudu) opravdu došlo a že jsem se (alespoň dle mého soudu) mohl opravdu zúčastnit. Ostrava nedávno nezískala titul Evropské hlavní město kultury právě proto, že ho už dávno nepotřebuje, neboť je městem kultury i bez něho. Ano, Plzeň ho potřebovala víc, a proto jí ho přejme. Ostravu mám rád, brněnští kamarádi mě pošťuchují, že jsem se odrodil, ale nemohu jinak.

Co všechno dramaturg musí dělat? A co podle vás by měl a neměl dělat?

Čekat musí. Aby, až nastane „významné životní jubileum", mohl odpovídat na otázky. Jinak toho moc není. Myslím, že spousta lidí od divadla vám to ráda potvrdí. Pokud to chcete o kapánek seriózněji, schovám se za známější kolegy: Karel Kraus, souputník Otomara Krejči, napsal, že dramaturg je nejosamělejší profese v divadle. Měl pravdu. Můj předchůdce Vojtěch Kabeláč mi dal spoustu ponaučení a rad. Nejvíc jsem se smál, když prohlásil: „Jestliže se inscenace podaří, je to zásluha režiséra a herců. Pokud se nepodaří, může za to dramaturg." Dávno se tomu nesměju. Ale konec pesimismu, spanilomyslné čtenářky, schovejte kapesníčky, ono je to mnohdy hodně veselé povolání.

To, co by dramaturg dělat neměl, je chodit na všechny zkoušky. Vždycky si totiž musí zachovat určitý odstup, protože je jakýmsi prvním kritikem režiséra. Měl by jej proto upozornit

Někteří režiséři nechtějí dramaturga ani vidět, jiné jeho názor zajímá. A za některé aby to chudák oddřel sám. S režisérem Radovanem Lipusem při zkoušení SKAPINOVÝCH ŠIBALSTVÍ (premiéra 12. 5. 2001) *Foto Josef Hradil*

na chvíli, kdy se inscenace začne ubírat jiným směrem, než na jakém se spolu domluvili, nebo ho naopak utvrdit v tom, že všechno jde tak, jak má.

Dramaturg též sestavuje dramaturgický plán, píše do divadelních periodik a rediguje programy k inscenacím.

Málem bych ovšem zapomněl na to nejdůležitější: V ideálním případě by měl dramaturg sedět doma a číst pět her denně, aby byl v obraze a měl přehled, protože pořád vznikají nové hry a společenská situace se proměňuje natolik, že je třeba alespoň s mírným zpožděním reagovat na to, co se děje. Proto je nutné v jednom kuse číst a hledat dramatické texty. A na tuto nejpodstatnější součást dramaturgovy práce je v poslední době stále míň a míň času.

Může si dramaturg takzvaně postavit hlavu, nebo se musí odevzdaně přizpůsobit záměrům režiséra? Nakolik podstatné je jeho slovo?

Vždycky záleží na tom, do jaké míry je režisér ochotný k debatě. Jsou režiséři, kteří debatu vyhledávají a průběžně se dramaturga vyptávají na jeho názor, jsou režiséři, kteří by ho nejradši postrádali, a jsou režiséři, kteří se pohybují mezi oběma póly. A záleží i na dramaturgovi, jaký prostor si sám probojuje. Režisér má v každém případě právo veta. Dramaturg jistým způsobem zastupuje autora, ale poslední slovo náleží režisérovi.

Když píšete hru, víte napřed, o čem bude a jak skončí, nebo se necháváte unášet slovy a bez přípravy rozvíjíte dialogy a děj?

Většinou (pokud nejde o „čistou“ dramatizaci s jasně daným syžetem) mám jen představu

Sławomir Mrożek: LÁSKA NA KRYMU (premiéra 6. 11. 1999 v Domě kultury Vítkovice)
Marek Pivovar (Uljanov, řečený Lenin) a Jan Filip (Ivan Nikolajevič Zachedrinskij) *Foto Josef Hradil*

Jedinečná atmosféra inscenace ROMANCE PRO KŘÍDLOVKU (premiéra 6. 6. 1998) je jen těžko zachytitelná na fotografii *Foto Josef Hradil*

výsledného tvaru, mnohdy mlhavě neurčitou. A s tou představou dlouho chodím po světě a snažím se mlh a neurčitostí ubírat. To je má nejoblíbenější fáze tvorby, dokáži o budoucím textu přemýšlet a vyprávět dlouhé hodiny. Nevím přesně proč, ale režiséři tuto fázi naopak rádi vůbec nemají. Například během letité spolupráce s již zmíněným Radovanem Lipusem jsem si mnohokrát uvědomil, že bych naprosto přesně dokázal popsat výraz obličeje, jemuž spisovatelé říkají zasmušilý. Takhle to jde většinou až do onoho dne, kdy měl být text odevzdán. Když se pak smyčka výčitek, výhrůžek a lamentování začne nebezpečně utahovat, začnu psát v bodě, o němž mám nejméně nejasno – lhostejno, zda je to na začátku, v prostředku či na konci budoucí hry. A pak se to kolem toho místa nabaluje dopředu i dozadu, to už se děje samo, bez mé vědomé účasti. Je to opojně radostný pocit, když najednou postavy z ničeho nic začínají žít vlastním životem a mají svá pravidla. Jakmile totiž nabývají určité charakteristiky a životní filosofie, pak už se nedá dělat nic jiného než to respektovat a snažit se pokračovat tak, jak si myslím, že by pokračovala postava samotná. Konečný výsledek by měl pak být alespoň o trošku méně mlhavý a neurčitý než ta původní představa. Ne vždy se to podaří. Nebo optimističtěji: někdy se to podaří.

Co pro vás znamená čeština? Pokud byste měl ohodnotit její umělecké přednosti a zádrhele, v čem byste jí vyslovil poklonu a v čem ji pokáral?

Je to krásná řeč a předností i zádrhelů má nepřeberné množství. Nemám žádné právo ji kárat. Naopak, mnohdy kárá ona mne. Víte, já se domnívám, že se čtyřiačtyřicetiletou praxí náruživého „obyčejného“ čtenáře, která se dvaceti lety kryje s praxí čtenáře divadelních her, již dokáži rozeznat, do jaké míry byl pisatel při vzniku textu se svou mateřštinou zadobře. A skutečně není nic příjemného s odstupem času při četbě vlastního dílka zjistit, že jsem se choval jako nezdárný syn. Ale když se tu a tam objeví věta, nebo dokonce odstavec, který v mých očích zasvítí, pak mi to světlo dokáže ozářit i celý den. *(on)*

KDO JE MAREK PIVOVAR?

Studoval divadelní vědu na Filozofické fakultě MU (tehdy UJEP) v Brně. Od roku 1994 je dramaturgem činohry NDM (dva roky byl na částečný úvazek také dramaturgem činohry ND Brno). Podílel se na přibližně sedmdesáti inscenacích. Píše dramatizace i původní hry (mj. *Klub sebevrahů*, *Nezdárný syn*, *Neználek podle Stanislavského*, *Romance pro křídlovku*, *Zlaté rouno*, *Amberville*, *Šaryk vzpomíná*, dvě baletní libreta pro NDM – *Tance Rudolfa II.* a *Spor aneb Dotyky a spojení*). V roce 2000 se zúčastnil mezinárodního divadelního festivalu Temporalia v Bruselu s hrou *Evropa, Evropa aneb Jak John Brown a doktor Lukomski naklonovali Evropskou unii*. Trvale spolupracuje jako režisér a autor s Českým rozhlasem, občasně s Českou televizí.

Herman Koch (1953) – Kees Prins (1956)

VEČEŘE

Hodokvas kořeněný vraždou

Překlad	**Marta Kostelecká**
Režie	**Peter Gábor**
Dramaturgie	**Marek Pivovar**
Scéna	**Michal Syrový**
Kostýmy	**Alena Schäferová**
Výběr hudby	**Peter Gábor**

Osoby a obsazení:

Paul	**Jiří Sedláček**
Claire	**Renáta Klemensová**
Manažer	**Vladimír Polák**
Serge	**David Viktora**
Babette	**Pavlína Kafková**

Česká premiéra 13. listopadu 2014
v 18.30 hodin v Divadle Antonína Dvořáka

Když nizozemský spisovatel Herman Koch vydal v roce 2009 román *Večeře*, bylo z toho velké pozdvižení, a to zdaleka ne pouze v Holandsku. Dílo bylo přeloženo do mnoha jazyků (česky je vydalo nakladatelství Barrister & Principal v loňském roce), získalo množství nejrůznějších cen a dlouho na sebe nenechalo čekat ani filmové natáčení. Samozřejmě došlo i na dramatizaci románu. Pořídil ji nizozemský herec a dramatik Kees Prins a činohře NDM se podařilo získat práva k jejímu prvnímu uvedení u nás.

Jako se natřásá třešnička na vršku šlehačkového kopečku na dezertu, tak se nad stolem v chvějivém očekávání vznáší historie spojená s vraždou…

Děj nás zavádí do luxusní restaurace, kam se přišly najíst dvě manželské dvojice. Najíst – a přitom probrat činy svých dospívajících dětí. Pikantní příchuť tomu dodává fakt, že jedním ze zúčastněných je politik, jemuž je předpovídána zářná kariéra. **Zatímco vrchní nosí na stůl jednotlivé chody a barvitě líčí, odkud pocházejí ingredience, z nichž byly vytvořeny, hodovníci se dostávají stále dál a dál v odkrývání komických, dramatických i drsných rodinných historií.** Jako se natřásá třešnička na vršku šlehačkového kopečku na dezertu, tak se nad stolem v chvějivém očekávání vznáší historie poslední, spojená s vraždou. Pokud by se čtveřice ještě někdy sešla pohromadě, bude ovšem zaručeně nejvíce probíraným tématem dramatické finále téhle hostiny…

Hra je právě taková jako zmiňované rodinné historie: komická, dramatická i drsná. Navíc plná nečekaných překvapení a zvratů. Nudit se tedy rozhodně nebudete – a pokud se nám podaří přivést vás k úvahám nad vztahy rodičů a dětí, budeme jen rádi. Režie se chopil umělecký šéf činohry Peter Gábor, česká premiéra opulentní *Večeře* pro vás bude připravena 13. listopadu 2014 v 18.30 hodin v Divadle Antonína Dvořáka.

(piv)

VÍTE, ŽE…

Dílo autora románové předlohy naší inscenace je značně rozsáhlé, ať už jde o literární texty, či o scénáře k televizním satirickým pořadům. Málo se ovšem ví, že nese také výraznou českou stopu. Onou stopou je muž jménem Otokar Votoček. Vědec, chemik a fyzik, který žil v totalitním Československu, došel k názoru, že jeho práce lidstvu spíš škodí, než prospívá (věnoval se i jaderné fyzice). Emigroval do Holandska, kde se zapsal na filmovou školu. Seznámil se s tehdy mladým umělcem Hermanem Kochem (jsme v osmdesátých letech) a napsali spolu scénář filmu. Text rozeslali do filmových studií po celém světě. Dlouho se nedělo nic. Až jednou si Peter O'Toole, filmová hvězda první velikosti, krátil čas čekání v předpokoji jakéhosi producenta listováním ve scénářích, které se vršily na stolku. K onomu muži pak vstoupil s textem, který nesl titul *Křídla slávy*, a rezolutně prohlásil: „V tomhle filmu budu hrát hlavní roli!“

Začínající režisér původem z východní Evropy a mladý holandský spoluscenárista se tak v roce 1990 dočkali filmu s hvězdným obsazením (kromě zmíněného Petera O'Toola například Colin Firth či Marie Trintignant) a my všichni nádherného díla o pomíjivosti světské slávy.

Momentka z nizozemského filmu *Večeře* (*Het Diner*, 2013, režie Menno Meyjes) *Zdroj www.filmhoek.nl*

Nové členky činohry

Od nové sezóny přibudou do souboru činohry hned tři nové členky – Tereza Richtrová, Izabela Firlová a Lucie Končoková. **Tereza Richtrová** se v Národním divadle moravskoslezském objevila poprvé v inscenaci *ZA VODOU (Dokud nás smrt…)* a krátký rozhovor s ní jsme uveřejnili již v březnovo-dubnovém čísle časopisu. Nyní si můžete přečíst medailonky Izabely Firlové a Lucie Končokové, které se divákům poprvé představily na sklonku minulé sezóny, kdy nazkoušely v alternaci roli Lýgie v muzikálu *Quo vadis*.

Izabela Firlová se narodila v roce 1989 v Havířově v česko-polské rodině. První divadelní zkušenosti získala na Polské scéně Těšínského divadla. V Karviné vystudovala Střední zdravotnickou školu, ale po maturitě se rozhodla pro studium herectví.

V roce 2010 byla přijata na DAMU. Jejími hereckými pedagogy byli Jaroslava Šiktancová, Marie Málková Grossmanová, Lukáš Hlavica a Juraj Deák. Během studia se setkala například s rolí Maryši či Jenůfy (Preissová: *Její pastorkyňa*) či Vilmy v Havlově *Pokoušení*. V roce 2014 absolvovala rolí Gosborové v inscenaci textu Lukase Bärfusse *Dvacet tisíc stránek* a dále rolí Anny v inscenaci *Letovisko* (autorský přepis Verecké a Šiktancové a kol. Turgeněvova *Měsíce na vsi*).

V současné době hostuje také v plzeňském Divadle J. K. Tyla v inscenaci Juraje Deáka *Jak se vám líbí*, kde hraje roli Fébé, nebo také v hudebně-divadelním pásmu *Café Bizarre* Š. Tretiaga, H. Kebrtové a T. Verecké.

Lucie Končoková se narodila v roce 1988 v Českých Budějovicích. Po maturitě byla přijata na JAMU, kde vystudovala činoherní herectví.

Během studia pracovala na několika inscenacích s režisérkou Barbarou Herz, včetně monodramatu *Ofélie: Nelkám! Kontempluji.*, za které mimo jiné získala cenu za nejlepší ženský herecký výkon na studentském festivalu F. I. S. T. v Bělehradě. Účastnila se několika hereckých a tanečních workshopů a seminářů (Malta, Alexandrie, Vídeň); věnuje se také zpěvu u pedagožky Hany Horké. V roce 2012 absolvovala rolí Natálie v inscenaci *Princ Homburský* podle Heinricha von Kleista.

Po ukončení studia působila dvě sezóny na „volné noze" a ztvárnila přes desítku rolí v divadlech napříč Českou republikou. Mezi nejvýznamnější role patří Lada v autorské inscenaci *Kreatury* v brněnském HaDivadle nebo Jitka v retromuzikálu *Hvězdy na vrbě* v Městském divadle v Mostě. Na jaře roku 2014 uspěla v konkurzu Moravského divadla Olomouc na roli Ofélie v Shakespearově *Hamletovi*. *(dr)*

• • •

Anna Cónová oceněná Křišťálovou růží

Anna Cónová na letošním 52. ročníku festivalu **Poděbradské dny poezie**, který proběhl 24. – 27. dubna 2014, získala **nejvyšší ocenění za umělecký přednes – Křišťálovou růži**. Toto ocenění se uděluje již od roku 1962 a získat jej mohou čeští nebo slovenští umělci, kteří se věnují přednesu poezie nebo prózy. Před dvěma lety Křišťálovou růži získal mimo jiné i herecký kolega Anny Cónové Jan Fišar. Annu Cónovou, výraznou hereckou osobnost a dlouholetou členku souboru činohry NDM, můžete aktuálně vidět v inscenaci Štěpána Pácla *Za vodou (Dokud nás smrt…)* v roli Eli Papeschové, v krvavé tragédii Williama Shakespeara *Macbeth* nebo v komediální detektivce *Trable s Harrym*.

Jako držitelka Křišťálové růže si mohla Anna Cónová do rosaria v areálu poděbradského zámku vysadit i svou skutečnou růži
Foto Rajka Lipusová

• • •

Marie Logojdová hraje ve filmu

Není to pro ni žádná novinka, protože už v minulosti se objevila na filmovém plátně, když spolupracovala s velkými režisérskými osobnostmi, jakými byli František Vláčil nebo Štefan Uher. V červenci měl premiéru její nejnovější film *Díra u Hanušovic* režiséra Miroslava Krobota, který se odehrává v nedalekých Jeseníkách. Sama

Marie Logojdová v inscenaci ZA VODOU (Dokud nás smrt…)
Foto Martin Popelář

herečka v rozhovoru pro Ostravan.cz řekla: *„Mám z toho snímku velkou radost. Nejen proto, že je to moje nejnovější filmová role, ale také ze spolupráce s Miroslavem Krobotem. Taková nabídka se neodmítá a ani se o ní příliš nepřemýšlí, protože Krobotovo jméno je automaticky zárukou kvality. Natáčení bylo příjemné a samotný příběh je velmi hezký. (…) Tématem je život v současné, bohem zapomenuté vesnici, kde se v současnosti lidé snaží žít, ale mají to těžké, protože nemohou najít práci."* *(red)*

• • •

Andrea Mohylová a Veronika Lazorčáková se rozloučily s Ostravou

Na konci loňské sezóny jste mohli na scénách NDM vidět naposledy **Andreu Mohylovou a Veroniku Lazorčákovou jako členky souboru činohry**. Obě herečky se s Ostravou rozloučily. **Andrea Mohylová** byla členkou činoherního souboru od roku 2007, kdy ukončila studium herectví na Janáčkově konzervatoři v Ostravě. Během sedmi let, kdy byla v angažmá NDM, jste ji mohli vidět například jako Violu ve *Večeru tříkrálovém*, Konstance v *Amadeovi*, Gvendolínu v *Jak důležité je mít Filipa* nebo jako Isoldu v *Tristanovi a Isoldě*. Andrea Mohylová je nyní členkou činohry **Divadla J. K. Tyla v Plzni**.

Veronika Lazorčáková nastoupila do NDM v roce 2010 po absolvování herectví na JAMU a od nové sezóny přijala angažmá v pražském **Divadle v Dlouhé**. Veroniku Lazorčákovou jste mohli po dobu tří sezón jejího působení v NDM vidět například jako Sášu v *Ivanovovi*, Eržiku v *Baladě pro banditu* a také jako Agnes Czernou v inscenaci *Za vodou (Dokud nás smrt…)*. Obě herečky patřily k výrazným osobnostem souboru a doufáme, že Ostrava pro ně byla dobrým začátkem a úspěšným startem skvělé kariéry. *(dr)*

WWW.OSTRAVAVPRAZE.EU

OSTRAVA

FESTIVAL OSTRAVSKÝCH DIVADEL 2014

26. 10. V PRAZE 2. 11.

Foto © Petr Hrubeš

Jiří Sedláček, herec Národního divadla moravskoslezského, manželka je Lenka Sedláčková, herečka Divadla loutek Ostrava, syn Michal Sedláček, herec Divadla Petra Bezruče, hostující v Komorní scéně Aréna

OSTRAVA!!!

INZERCE

jet set
Kavárna Elektra

7:30 - 10:00

Začněte ráno vydatnou snídaní a skvělou kávou s džusem.

11:00 - 14:00

Každý den pro Vás připravujeme denní menu z čerstvých a sezónních surovin.

Po celý den si u nás vychutnejte výběrovou kávu značky Lavazza a pochutnejte si nad širokou nabídkou jídel, nápojů a dezertů.

více informací na www.jetsetostrava.cz

Restaurace Radio Club

Na Hradbách 13, 702 00 Ostrava
www.radio-club.cz

Radio Club s tradicí v novém industriálním kabátě Vás zve na návštěvu!

Nabízíme:
- Příjemné posezení v zajímavém a originálním retro interiéru
- Prostory pro nekuřáky i kuřáky
- Kapacitu 50 míst
- Nabídku denního menu za pouhých 85,- Kč
- Gurmánské čtvrtky, speciality ruské kuchyně
- Pravidelné živé hudební večírky mladých umělců
- V samostatné části klubu biliardový stůl
- Salónek
- Možnost pořádání akcí, svateb, narozenin a večírků
- Zajištění rautu formou studeného nebo teplého bufetu

Objednávky a rezervace míst na tel.: 775 776 779
nebo email: valentina@radio-club.cz

balet

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2014/2015

Bogdan Pawłowski (1932) – Witold Borkowski (1919–1995)
SNĚHURKA A SEDM TRPASLÍKŮ
Klasická baletní pohádka
Choreografie: Igor Vejsada podle Witolda Borkowského
Obnovená premiéra 12. října 2014 v Divadle Jiřího Myrona

CARMINA BURANA & BAROCCO
Duchovní hudba J. S. Bacha společně s mistrovským dílem Carla Orffa ve večeru složeném ze dvou baletů!
Choreografie: Jacek Przybyłowicz (*Barocco* / hudba Hommage à J. S. Bach – Prolog), Youri Vàmos (*Carmina burana* / hudba Carl Orff)
Premiéry 15. a 17. ledna 2015 v Divadle Jiřího Myrona

Sergej Prokofjev (1891–1953)
POPELKA
Baletní fantazie o dvou dějstvích podle pohádky Charlese Perraulta
Choreograf: Paul Chalmer
Premiéry 23. a 25. dubna 2015 v Divadle Antonína Dvořáka

Půl hodiny před každým představením inscenací BALADY, NÁVRATY DOMŮ, LA SYLPHIDE, CARMINA BURANA & BAROCCO a POPELKA jsou pro Vás připraveny
DRAMATURGICKÉ ÚVODY
se zajímavými hosty!

Balet NDM je na Facebooku:
BALET NÁRODNÍHO DIVADLA MORAVSKOSLEZSKÉHO

NÁVRATY DOMŮ – Brígida Pereira Neves, Vladimír Vašků a Petra Kováčová v choreografii Pavla Šmoka *Trio g moll* na Mezinárodním operním festivalu Smetanova Litomyšl
Foto František Renza / archiv Smetanova Litomyšl o.p.s.©2014

REPERTOÁR BALETU (ZÁŘÍ – ŘÍJEN 2014)

Petr Iljič Čajkovskij
LABUTÍ JEZERO
Choreografie: Igor Vejsada
Dirigent: Tomáš Brauner / Marek Prášil
11. 9. (18.30), 12. 9. (18.30), 16. 9. (18.30)

Zuzana Lapčíková
BALADY
Choreografie a režie: Hana Litterová
19. 9. (18.30), 19. 10. (18.30), 22. 10. (18.30)

Bedřich Smetana – Bohuslav Martinů – Leoš Janáček
NÁVRATY DOMŮ
Choreografie: Pavel Šmok (Trio g moll / Smetana), Nataša Novotná (Škrtič / Martinů), Jiří Kylián (Po zarostlém chodníčku / Janáček)
30. 9. (18.30), 16. 10. (18.30), 29. 10. (18.30)

Bogdan Pawłowski – Witold Borkowski
SNĚHURKA A SEDM TRPASLÍKŮ
Choreografie: Igor Vejsada podle Witolda Borkowského
12. 10. (16.00), 24. 10. (10.00)

SETKÁNÍ S DANIELEM SQUIREM

Doprovodný program k projektu POCTA CUNNINGHAMOVI – zveme všechny zájemce o moderní tanec!

Pondělí 8. 9. 2014 – OTEVŘENÁ ZKOUŠKA choreografie *Anyroad*
Zkoušejí a tančí: Daniel Squire, Nicole Morel a členové baletu NDM
Místo: baletní sál Divadla Antonína Dvořáka, 3. patro
Čas: **16.00–17.00**

Pondělí 15. 9. 2014 – WORKSHOP
Taneční technika a repertoár Merce Cunninghama s přednáškou z historie legendární skupiny Merce Cunningham Dance Company
Místo: Multižánrové centrum Cooltour Ostrava
Čas: **17.30** přednáška, **18.30–20.30** workshop

VSTUP VOLNÝ. Z důvodu omezené kapacity je nutné se registrovat. Své přihlášky a dotazy zasílejte produkční baletu Pavlíně Macháčové: pavlina.machacova@vasedivadlo.cz

ÚVODNÍ SLOVO ŠÉFKY BALETU

Vážení a milí diváci,

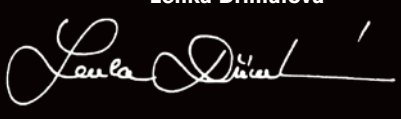
ráda bych Vás upozornila na zajímavé akce baletu na začátku nové sezóny 2014/2015.

Ve středu 24. září si příznivci současného tance a hudby mohou vychutnat projekt POCTA CUNNINGHAMOVI, který připomene 50 let od vystoupení Merce Cunningham Dance Company v Ostravě.

A společně s novou sezónou startuje i baletní studio. Zápis nových zájemců se bude konat ve dnech 9. a 10. září od 15 do 17 hodin v baletním sále Divadla Jiřího Myrona. Nabídku lekcí baletního studia najdete na straně 30 tohoto časopisu.

Srdečně Vás zvu také 7. září na akci PŘIJĎTE K NÁM!, kde se budete moci setkat i s baletním souborem. Těším se na Vás!

Lenka Dřímalová

Ve středu 24. září si příznivci současného tance a hudby mohou vychutnat projekt POCTA CUNNINGHAMOVI, který připomene 50 let od vystoupení Merce Cunningham Dance Company v Ostravě!

Součástí hudebně-taneční performance POCTA CUNNINGHAMOVI k 50. výročí vystoupení Merce Cunningham Dance Company v Praze a Ostravě bude choreografie bývalého člena Merce Cunningham Company Daniela Squira. Na jevišti se kromě něj představí Nicole Morel – bývalá sólistka Ballett am Rhein Düsseldorf pod uměleckým vedením Martina Schläpfera – a vybraní tanečníci našeho souboru. Daniel Squire vystoupil v Ostravě vloni v rámci festivalu Ostravské dny 2013 (fotografie pochází právě z tohoto vystoupení).
Foto Martin Popelář

Bogdan Pawłowski (1932)
– Witold Borkowski (1919–1995)

SNĚHURKA A SEDM TRPASLÍKŮ

Klasická baletní pohádka

Libreto	**Witold Borkowski, Stanisław Piotrowski**
Choreografie	**Igor Vejsada podle Witolda Borkowského**
Scéna a kostýmy	**Alexander Babraj**

Premiéra 19. listopadu 2005
v 19 hodin v Divadle Jiřího Myrona

Obnovená premiéra 12. října 2014
v 16 hodin v Divadle Jiřího Myrona

Sněhurka a sedm trpaslíků Bogdana Pawłowského je nejčastěji uváděným baletem polského skladatele v celé baletní historii!

Ostravská SNĚHURKA 2005 – Jan Krejčíř (Prófa), Michal Bublik (Štístko), Jan Hanuška (Dřímal), Rodion Zelenkov (Šmudla), Barbora Kaufmannová (Sněhurka), Vladimír Vašků (Kejchal), Filip Skála (Rejpal), Lukáš Lepold (Stydlín) *Foto Josef Hradil*

Baletní rodinná inscenace podle pohádky bratří Grimmů *Sněhurka a sedm trpaslíků* se v Národním divadle moravskoslezském hrála celých osm let. Od své premiéry v listopadu 2005 měla 83 repríz, potěšila tisíce dětí i dospělých a s trochou nadsázky by se dalo říct, že na ní vyrostla jedna ostravská generace.

Kdo před rokem zalitoval, že zmizela z repertoáru a nepotěší už další generace dětí i dospělých, nemusel smutnit dlouho – v říjnu 2014, devět let po své původní premiéře, se Sněhurka i se svými trpaslíky do Divadla Jiřího Myrona vrátí v obnoveném nastudování.

Taneční podoba *Sněhurky a sedmi trpaslíků* se nesetkala s výrazným úspěchem pouze v Ostravě. Balet polského skladatele Bogdana Pawłowského *Królewna Śnieżka i siedmiu krasnoludków* (1970) je podle Polskiego Serwisu Naukowego nejčastěji uváděným baletem polského skladatele v celé baletní historii. Aby nebylo pochyb – nejčastěji uváděným nejen v Polsku, ale celosvětově: na dvacítku polských připadá téměř třicet (!) zahraničních inscenací Pawłowského *Sněhurky a sedmi trpaslíků*. A k tomu je třeba připočítat mnohá evropská turné, která podniklo hned několik polských i zahraničních produkcí úspěšné baletní pohádky – například baletní soubor Národního divadla v Brně se svou inscenací úspěšně hostoval v Paříži i Berlíně.

Ostravskou verzi *Sněhurky a sedmi trpaslíků* vytvořil v roce 2005 podle původní choreografie Witolda Borkowského tehdejší šéf baletu NDM Igor Vejsada – a v jeho nastudování se baletní pohádka na svou ostravskou domovskou scénu také vrátí.

Osm let se v nevinnou, krásnou a hodnou Sněhurku převtělovaly sólistky baletu NDM Olga Borisová-Pračiková a Barbora Kaufmannová, jež za tu dobu vystřídaly (ne vlastní vinou) hned šest princů. Stejnou věrnost jako Sněhurky nicméně prokázala publiku také většina ze sedmi trpaslíků: Prófa (Jan Krejčíř), Kejchal (Vladimír Vašků), Šmudla (Rodion Zelenkov), Rejpal (Filip Skála) a Štístko (Michal Bublík).

V pozměněném obsazení, ale v oblíbené původní výtvarné podobě Alexandra Babraje (který vycházel ze slavného animovaného filmu Walta Disneyho) se na baletní pohádku *Sněhurka a sedm trpaslíků* mohou malí i velcí diváci znovu těšit od poloviny října tohoto roku.

(pb)

OSTRAVSKÁ SNĚHURKA 2005 – Filip Skála (Rejpal), Jan Hanuška (Dřímal), Michal Bublík (Štístko), Olga Borisová-Pračiková (Sněhurka), Rodion Zelenkov (Šmudla), Vladimír Vašků (Kejchal), Uladzimir Ivanov (Stydlín), Jan Krejčíř (Prófa) *Foto Josef Hradil*

V sezóně 2011/2012 se v baletním sboru NDM objevila nová tvář – mladá italská tanečnice **Chiara Lo Piparo**. Dívka s poněkud exoticky znějícím jménem, stále usměvavou tváří a pozitivní energií, která jí hned v první premiéře angažmá, *Dámě s kaméliemi*, přinesla menší, ale výraznou sólovou roli Pikové dámy. Malá i větší sóla tančila Chaira také v dalších inscenacích a v minulé sezóně výrazově i technicky dospěla ke Kateřině v *Baladách* a titulní roli v klasickém baletu *La Sylphide*.

Pocházíte ze Sicílie, odkud konkrétně?

Z Bagherie, malého městečka blízko Palerma.

Jak se cítíte ve středoevropské Ostravě? Stýská se vám po domově?

Vzhledem k tomu, že jsem tady už tři roky, znamená to, že se cítím dobře. Samozřejmě, že se mi stýská – po vlasti, po jejích tradicích a po moři! A taky mi chybí moje rodina, v některých obdobích, třeba o Vánocích, hrozně moc… Ale když jsem v sedmnácti letech odešla z domova, abych šla za svým snem – tancem, řekla jsem si: To, jestli se budu cítit mimo domov dobře, záleží jen na mně! Proto od té doby, co tady žiju, jsem si začala budovat vlastní život. Pokud je tohle místo, kde musím tančit, je to také místo, kde musím žít. A je lepší žít dobrý a šťastný život – nebo se o to alespoň pokusit…

Proč jste se rozhodla studovat tanec a jaké cesty osudu vás přivedly do Ostravy?

Nevím přesně proč… Tančit pro mě znamená být šťastná! Když jsem byla malá, často jsem si v obývacím pokoji pustila nějakou hudbu a tančila: milovala jsem pocit, že se moje tělo pohybuje zároveň s hudbou – bylo to, jako by ta hudba vycházela přímo ze mě! Nakonec jsem díky mamince (která mě po několika letech mých proseb zavedla do taneční školy blízko našeho domova) a díky své první učitelce zjistila, že tanec není jenom něco, co mě baví. Že je to vlastně můj způsob bytí, to, co mě dělá šťastnou; balet mě naprosto uchvátil. Moje srdce, můj rozum, celé moje já mě směrovalo k tomu, abych se stala baletkou. A musela jsem opustit domov, abych měla více šancí a pokusila se splnit si svůj sen.

V posledním roce studia, kdy nastal čas hledat si práci, jsem objevila ostravský balet. Hledala jsem na internetu konkurzy a kontaktovala mnoho souborů – a Ostrava byla jedním z prvních, které se mi ozvaly.

Původně jste se chtěla věnovat modernímu tanci, ale nakonec jste byla jako velký talent přijata na obor klasický tanec. Bylo to pro vás jako dítě velké zklamání?

Byla jsem víc než zklamaná – byla jsem zmatená. Myslela jsem si, že jsem příliš stará na to začít s baletem (bylo mi dvanáct) a navíc jsem byla přesvědčená, že balet je něco nudného – ale rozhodla jsem se to zkusit…

V jednom článku jsem se dočetla, že jste už po čtyřech měsících byla schopna zvládnout tanec na špičkách, který jiní „dobývají“ rok nebo dva. Bolelo to hodně?

Samozřejmě že bolelo – jako to, myslím, bolí každého. Měla jsem puchýře a další nepříjemnosti, ale o tom, že budu tančit na špičkách, jsem snila od té chvíle, kdy jsem začala milovat balet – pro mě to byl symbol baletky… Ve chvíli, kdy mi moje učitelka řekla, že jsem připravena začít tančit na špičkách, cítila jsem, že jsem dosáhla cíle. Když jsem přišla domů, plakala jsem a říkala mamince, že jsem strašně šťastná! Ano, bylo to – a dodnes někdy je – hodně bolestivé, ale když tančím, nemyslím na to; tanec vás přenese do jiné dimenze, kde není prostor na bolest!

Mnozí vaši zahraniční kolegové po sezóně, dvou většinou odcházejí do jiných divadel. Jaký je váš důvod, proč zůstávat nadále v Ostravě?

Když jsem končila taneční akademii v Monte Carlu, náš ředitel mi poradil, abych neměnila každý rok angažmá. Že by to na začátku mé profesionální kariéry nebylo dobré, především pokud se chci dále rozvíjet. Radil mi zůstat v jednom souboru dvě až tři sezóny, abych mohla růst a nezačínat každý rok znova od nuly. A to jsem udělala – poslechla jsem jeho radu i svůj vlastní pocit. Dokud cítím, že se stále něco učím, že se zlepšuji, zůstanu. Navíc jsem tady od začátku dostávala spoustu příležitostí tančit, získávat zkušenosti a prezentovat to, co umím – takže nemám důvod odcházet.

Hned v první sezóně jste dostala krásnou sólovou příležitost jako Piková dáma v Dámě s kaméliemi. Měla jste velkou trému?

Piková dáma byla nádherná role, jedna z mých nejoblíbenějších! Měla jsem kolem sebe skvělé lidi, kteří mě podporovali a dávali mi pocit jistoty na jevišti. Poprvé v životě jsem pracovala na roli nejen technicky, ale také vnitřně, na jejím charakteru – musela jsem pochopit, kdo je Piková dáma, a přenést ten pocit do svého nitra. Kdykoliv jsem ji tančila, více než vystresovaná jsem byla opravdu nadšená, že mohu objevovat, kým ten večer budu, a ukázat to!

Tančit znamená malovat pocity hudbou…

Chiara Lo Piparo (Sylfida), Giordano Bozza (James) a sbor baletu NDM v inscenaci LA SYLPHIDE *Foto Martin Popelář*

Chiara Lo Piparo jako Kateřina v inscenaci BALADY
Foto Martin Popelář

Chiara Lo Piparo (Sylfida) a Giordano Bozza (James) v inscenaci LA SYLPHIDE *Foto Martin Popelář*

V inscenaci Balady, která pracuje v ději i tanci s prvky moravského folklóru, alternujete krásnou roli Kateřiny – a působíte v ní neuvěřitelně autenticky. Bylo pro vás těžké „naladit se" na moravskou strunu?

Ne až tak těžké, protože to pro mě nebylo nic neznámého – našla jsem v moravském folklóru mnohé z folklóru sicilského. I v mé vlasti patří k některým slavnostem lidové tance a písně, které pomáhají navodit atmosféru radosti a štěstí. A když jsem podobnou atmosféru našla a cítila i v *Baladách*, nebyl pro mě velký problém „naladit se" na moravskou strunu.

Sylfida, kde tančíte titulní roli, byla po Baladách druhou inscenací, kdy vám bylo v hlavní roli svěřeno premiérové představení. Je pro vás taková situace spíše stresová, nebo adrenalinová?

Dozvěděla jsem se jen pár dnů předem, že budu tančit premiéru, a tak jsem neměla moc času na stres a obavy. Všechny dobré zprávy mě ve skutečnosti povzbuzují, dávají mi hodně energie a spoustu nových pocitů!

Jak se cítíte jako nadpozemská víla?

„Chci, abys byla jako porcelán," řekla mi choreografka na poslední zkoušce před premiérou. Můj vnitřní pocit, když jsem Sylfidou, je právě „porcelánový": křehkost, krása, čistota, nevinnost… to všechno jsem se v sobě snažila najít. Když jsem na té postavě pracovala, všechno kolem mě se změnilo – nebo lépe řečeno, změnil se můj přístup ke všemu. Měla jsem pocit, jako bych byla znovu dítětem, protože (jak to děti dělávají) jsem musela dávat najevo své pocity tak opravdově a nevinně, jak opravdové a nevinné v mém srdci byly. Což způsobilo, že jsem byla křehčí a zranitelnější – a to všechno mi dalo pocit nadpozemskosti, který jsem jako zvláštní bytost, neznámá v našem světě, potřebovala mít.

Prošla jste v NDM neoklasikou, klasikou, současným tancem, tanečním dramatem s folklórními motivy. Co je vám tanečně a osobně nejbližší?

Nejbližší je mi stále klasický balet, vystudovala jsem ho, je to zkrátka můj „styl". Ale obecně miluji možnost vyjadřovat pocity a nálady prostřednictvím svého těla. Jsem ráda součástí příběhu, ráda ho vyprávím skrze své pohyby a nezáleží na tom, v jakém tanečním stylu. Tančit znamená malovat pocity hudbou: pohyb se stává pocitem, pocit se mění v pohyb…

Když jste nastupovala před třemi lety do NDM, uvedla jste, že jednou z vašich zálib je psaní povídek a vzpomínek. Je to jen amatérský koníček, nebo máte i vyšší ambice?

Psaní povídek a vzpomínek je pro mě způsob, jak si udělat pořádek ve své mysli… a někdy i v srdci. Pomáhá mi to vyrovnat se s realitou v těch okamžicích, které jsou těžké. Dosud je to jen koníček, i když přemýšlím o tom, že bych něco publikovala… někdy v budoucnu.

Zvete svou rodinu a přátele na svá ostravská představení?

Samozřejmě že ano, ale vzhledem k tomu, že cestovat ze Sicílie do Ostravy není úplně jednoduché, jezdí sem moji blízcí jednou za sezónu. Pochopitelně bychom se rádi viděli častěji, ale denně spolu mluvíme, a tak mám pocit, že jsme vlastně stále spolu. Snažím se svoji rodinu maximálně zapojit do svého života tím, že s nimi mluvím o všech těch úžasných věcech, které zažívám. První věc, kterou udělám po každém představení, je, že telefonuji domů; chci se bezprostředně svěřit se svými pocity a sdílet je, dokud jsou ve mně stále živé.

Které místo v Ostravě máte nejraději?

Zatím jsem si v Ostravě nejoblíbenější místo nenašla, ale miluji procházky zasněženou Ostravou. Je v tom něco magického – dívat se na sníh, který usedá na stromy a domy, všechno má jakousi výjimečnou eleganci, vše působí jako ve snu a jasně zářící domy jsou mnohem krásnější!

Změnil se po třech letech v profesionálním angažmá váš pohled na tanec?

Nezměnil. Tanec jsem milovala a stále ho miluji. Před třemi lety se stal mým zaměstnáním, ale myslím, že na něj nikdy nebudu myslet jako na „zaměstnání".

Máte svou vysněnou roli – a třeba nejen taneční?

V budoucnosti bych ráda, aspoň doufám, naplnila svou ženskou roli a vůbec svou osobnost jako žena a matka… ale na to je zatím ještě čas.

Děkuji. *(pb)*

KDO JE CHIARA LO PIPARO?

Italská tanečnice; pět let studovala klasický tanec na rodné Sicílii, posléze absolvovala Akademii klasického tance v Monacu. Od sezóny 2011/2012 je členkou baletu Národního divadla moravskoslezského. Tančila nejprve menší (mj. Piková dáma – *Dáma s kaméliemi*, Panenka-loutka – *Louskáček*, Motýl – *Sněhurka a sedm trpaslíků*, Kočka – *Spící krasavice*), později větší sólové role (Kateřina – *Balady*, Červená dívka – *Návraty domů*, titulní role v *La Sylphide*). Připravuje se na hlavní roli v titulu *Carmina burana* (choreografie Youri Vàmos).

Bedřich Smetana – Bohuslav Martinů – Leoš Janáček

NÁVRATY DOMŮ

2014 I rok české hudby

Tři choreografie v jednom večeru

3 skladatelé – 3 skladby – 3 choreografové

Tři hudební velikáni a jejich skladby inspirovali tři renomované choreografy k vytvoření tří jednoaktových choreografií, jež máte možnost zhlédnout v jednom neoklasickém baletním večeru!

Právě toto magické trojčíslí se stalo základem baletní inscenace *Návraty domů*, která byla stěžejním projektem minulé sezóny. Když příslušný vzorec dosadíme, vyjde nám, že tři hudební velikáni – Bedřich Smetana, Bohuslav Martinů, Leoš Janáček – a jejich skladby – *Trio g moll*, *Škrtič*, *Po zarostlém chodníčku* – inspirovali tři renomované choreografy – Pavla Šmoka, Natašu Novotnou, Jiřího Kyliána – k vytvoření tří jednoaktových choreografií, jež máte možnost zhlédnout v jednom neoklasickém baletním večeru. Zeptali jsme se šéfky baletu Lenky Dřímalové:

PO ZAROSTLÉM CHODNÍČKU – Brígida Pereira Neves (Oranžová dívka), Olga Borisová-Pračiková (Černá dívka), Petra Kováčová (Červená dívka) a Isabelle Ayers (Hnědá dívka) *Foto Martin Popelář*

Co vás přimělo k tomu, že jste se rozhodla právě pro projekt Návraty domů?

Projekt inicioval ředitel Národního divadla moravskoslezského Jiří Nekvasil – milovník české hudby. Na počátku byl Janáček, respektive velká snaha spojit Janáčka s mistrem choreografie Jiřím Kyliánem, a umělecká touha pana ředitele zpracovat dílo *Škrtiče* od Bohuslava Martinů. Já jsem zase podpořila myšlenku, aby choreografkou *Škrtiče* byla Nataša Novotná, a obohatila jsem dramaturgii tohoto večera o dílo Pavla Šmoka *Trio g moll* na hudbu Bedřicha Smetany.

Inscenace, která se stala předznamenáním projektu Rok české hudby 2014, tak byla podpořena Pavlem Šmokem, který se v České republice nejvíce zasloužil o světové baletní premiéry na českou hudbu, a skvělými interprety: Ivo Kahánkem, Evou Krestovou, Markétou Kubínovou, Igorem Františákem, Janem Ostrým, Janem Součkem, Martinem Petrákem, Q VOXem, dirigenty Jakubem Žídkem a Markem Prášilem a dalšími.

Mají tyto tři choreografie něco, co je sjednocuje, nebo je každá z nich samostatnou uměleckou složkou?

Jednak se tu propojují tři významní čeští a zároveň světoví hudební skladatelé a tři čeští choreografové se světovým a evropským renomé, jednak tři symbolické návraty domů:

Maminka Jiřího Kyliána pochází ze Slezska, a jak on sám podotýká: „Janáčkova hudba mi byla vlita do duše už přímo s mateřským mlékem."

Pavel Šmok byl v letech 1960–1964 druhým choreografem baletu tehdejšího Státního divadla Ostrava za šéfování Emericha Gabzdyla. O tom, co zde prožil, nejlépe vypovídají tato jeho slova: „Prostě to byla nádherná doba."

Nataša Novotná se narodila v Opavě, a dětství strávila mezi Ostravou a Opavou v obci jménem Dobroslavice. Do Ostravy, v níž absolvovala Janáčkovu konzervatoř a v závěru svého studia pohostinsky účinkovala v Divadle Antonína Dvořáka v titulní roli baletu Giselle, se stále ráda vrací.

Pokud jde o inscenační pojetí, každá choreografie má svou uměleckou složku a může žít vlastním životem. Je to pestrá paleta tří rozdílných choreografií, které reflektují, jakou cestu ušel tanec ve 20. a 21. století.

TRIO G MOLL – Petra Kováčová, Vladimír Vašků a Brígida Pereira Neves *Foto Martin Popelář*

A je tu ještě jedno pikantní pojítko: Roky narození jsou u všech choreografů zakončeny sedmičkou.

V inscenaci se shledáte nejen se sólisty, členy a hosty baletního souboru NDM, ale i s herci činohry NDM. **Mějte též na paměti, že všechny tři skladby uslyšíte v živém provedení, což v moderním baletu není tak běžné.**

Leoš Janáček by letos oslavil 160. narozeniny. V souvislosti s jeho klavírním cyklem *Po zarostlém chodníčku* (stejnojmennou turistickou trasu, kterou několikrát prošlapal, naleznete na jeho rodných Hukvaldech), mi dovolte jednu osobní poznámku: 1. a 4. skladba z 1. řady tohoto cyklu (*Naše večery* a *Frýdecká panna Maria*) jsou podle mého soudu jedny z nejnádhernějších hudebních výtvorů vůbec. Nemohu je ohodnotit jinak než Hrabalovým slovem krasosmutnění a bez váhání je doporučuju vašim uším. A Kyliánova choreografie tvoří s tímto hudebním dílem důkladně jemnou symbiózu.

Celá inscenace je dovedně prokomponována, takže působí souladně a jednolitě. Však uvidíte. Přijďte se na nás podívat v neděli 2. listopadu v 19 hodin do pražského Národního divadla, kde s touto inscenací hostujeme rok po její premiéře (21. listopadu 2013). *(on)*

Spatřit ji ovšem můžete už jen čtyřikrát také na domácí scéně, **v Divadle Jiřího Myrona**, a sice: **30. září (18.30), 16. a 29. října (18.30) a v derniéře 22. listopadu (18.30)**.

VÝSTAVA O ŽIVOTĚ A TVORBĚ VÝZNAMNÉHO ČESKÉHO CHOREOGRAFA

NEJUZNÁVANĚJŠÍ CHOREOGRAF MODERNÍHO BALETU NA SVĚTĚ. DÍLO, KTERÉ MÁ ZA SEBOU OBROVSKÝ VÝVOJ A POHYB. ČECH, KTERÝ SVÝM NADÁNÍM OHROMIL A OVLÁDL TANEČNÍ SVĚT.

Přesně takto by mohly znít palcové titulky, které by mířily na osobu a dílo Jiřího Kyliána, jednu z největších osobností tanečního světa vůbec. Ale je to svět taneční, do kterého vidí jen malé procento lidí, proto mohla široké veřejnosti velikost a známost jména Jiřího Kyliána snadno uniknout. Právě proto se Národní divadlo moravskoslezské ve spolupráci s Kyliánovým tanečním centrem a knihovnou v Praze rozhodlo uspořádat rozsáhlou výstavu, mapující osudy a práci tohoto výjimečného choreografa. Jsme přesvědčeni o tom, že nejen diváci *Návratů domů*, ve kterých můžete spatřit choreografii Jiřího Kyliána, budou zasaženi životními osudy nejoceňovanějšího tanečního tvůrce na světě.

Taneční talent a cit pro pohyb Jiří Kylián (1947) bezesporu zdědil po své mamince Markétě Peštové. Ta již ve svých dvanácti letech byla hvězdou operet, ve kterých hrál také její tatínek. Postupem času začala vystupovat ve svých vlastních show pod uměleckým jménem Rita-Rita. I přestože jí u nohou doslova ležel celý umělecký svět, toužila mít rodinu. Vdala se, přestala vystupovat a veškerou svou energii a lásku věnovala dvěma synům, Jiřímu a Janovi. Tatínek Jiřího Kyliána byl bankovní úředník, světu umění příliš nerozuměl a o synově budoucím povolání měl poněkud jiné představy.

Již od dětství navštěvoval Jiří Kylián kroužek gymnastiky, přál si být akrobatem u cirkusu. Nakonec začal studovat tanec na pražské konzervatoři. Tam ovšem vládla přísná ruská baletní technika, zatímco většina mladých tanečníků směřovala spíše k výrazovému tanci. K tomu přispívala také uvolňující se atmosféra 60. let. Z několika málo filmů, které pronikly na českou filmovou scénu – *Děti ráje*, *Martha Graham* – si mladá taneční generace udělala představu o tom, jaký taneční styl se ve světě rozvíjí. Pod vlivem této inspirace, přesto však izolovaně od všech vnějších vlivů, se začal vytvářet nový pohybový slovník. Tento způsob vlastní tvorby Jiřího Kyliána velmi ovlivnil.

Jiří Kylián v Haagu – září roku 1976 *Foto archiv*

V roce 1967 konzervatoř vypsala jedno volné taneční stipendium do Londýna. Získal jej Jiří Kylián a na rok se ocitl v Londýně 60. let, který byl pro něj symbolem nekončícího množství inspirací a volné tvorby. Závěrečné vystoupení studentů v Londýně sledovali zástupci divadla ve Stuttgartu. Jejich pozorným zrakům neušel talent mladého českého tanečníka a nabídli Jiřímu Kyliánovi roční angažmá ve stuttgartském divadle. Stuttgart byl v té době Mekkou tance, hovořilo se dokonce o tzv. stuttgartském zázraku.

Jiří angažmá nadšeně přijímá a vrací se zpět na prázdniny do Prahy. **Píše se 21. srpen 1968 a Jiří Kylián odjíždí na své roční angažmá. Z radosti a těšení se na novou práci jsou obavy z toho, zda nevidí svou rodinu naposledy.** Jeho roční angažmá v zahraničí se změní na několik desetiletí, ve kterých není možný návrat domů.

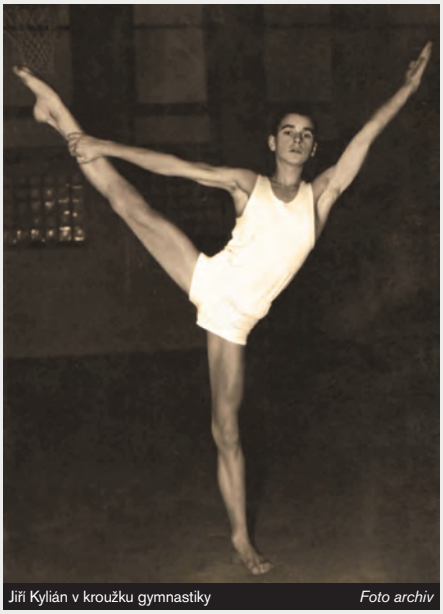
Ve Stuttgartu se učil od Johna Cranka, choreografa, který ve svém angažmá vychoval generaci, která ovládla svět choreografie 80. let. Po sedmiletém působení ve Stuttgartu Kylián přijal nabídku stát se choreografem tanečního souboru Nederlands Dans Theater v Nizozemsku. Ukončil svou vlastní taneční kariéru a zcela se odevzdal choreografii. **Po ročním působení v Haagu se stal ředitelem NDT a pod jeho vedením nastala zlatá éra tohoto významného souboru, který si svými vystoupeními podmanil celý svět.**

Jiří Kylián za svou kariéru vytvořil více než 100 choreografií. Tanec a taneční umění vnímá jako své velké poslání.

Od září 2014 budete moci na různých místech Ostravy potkávat výstavu, která vám o Jiřím Kyliánovi a jeho práci prozradí mnohem víc! *(mk)*

Rita-Rita, maminka Jiřího Kyliána *Foto archiv*

Jiří Kylián v kroužku gymnastiky *Foto archiv*

PŘEDSTAVUJEME

NOVÍ ČLENOVÉ BALETU

Baletní soubor Národního divadla moravskoslezského posílili na jaře dva noví tanečníci, které jste mohli vidět už v předprázdninových představeních – Japonka **Mikino Karube** a Španěl **Sergio Méndez Romero**. V nové sezóně by měli soubor posílit další dva japonští tanečníci na pozicích demisólistů.

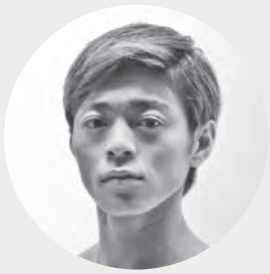
Mikino Karube / členka sboru
Rodačka z japonské Niigaty, kde absolvovala baletní školu i středoškolská studia; v letech 2007–2010 se úspěšně účastnila několika národních baletních soutěží. Dva roky (2011–2013) studovala na École Atelier Rudra Béjart / Rudra Béjart Ballet School v Lausanne, po absolutoriu se stala členkou sboru Maďarského národního baletu (Magyar Nemzeti Balett). Letos na jaře několikrát hostovala v představeních baletu Národního divadla moravskoslezského (tančila mj. pas de quatre malých labutí v *Labutím jezeru*); v tomto souboru získala od nové sezóny stálé angažmá.

Sergio Méndez Romero / člen sboru
Narodil se ve španělském Madridu, kde také v letech 2007–2012 vystudoval taneční konzervatoř (Conservatorio Profesional de Danza Carmen Amaya). Absolvoval půlměsíční stáž v John Cranko Schule ve Stuttgartu (2012) a stáž v Joffrey Ballet School v New Yorku (2013). V letech 2012 a 2013 vyhrál dvě španělské mezinárodní taneční soutěže, díky tomu hostoval mj. na baletním gala v Bavorské státní opeře. V sezóně 2013/2014 byl demisólistou Divadla baletu v rumunském Sibiu (Teatrul de balet Sibiu) a na jaře 2014 získal angažmá v baletu Národního divadla moravskoslezského. Zde nastudoval roli Gurna (*La Sylphide*), dostudoval roli Chlapce (*Návraty domů – Po zarostlém chodníčku*) a Bena (*Labutí jezero*).

Ayuka Nitta / demisólistka
Japonská tanečnice Ayuka Nitta studovala v letech 2009–2010 na Tokyo City Ballet School. Následně (2010–2013) absolvovala Austrian Ballet School a stala se sólistkou Austrian Ballet Company (ABC) v Tokiu. Je držitelkou bronzové medaile v soutěži Tanzolymp 2011 – Internationales Tanzfestival Berlin. V letech 2012 a 2013 se účastnila workshopů v Colorado Ballet a Staatstheater Braunschweig.

Rei Masatomi / demisólista
Tanečník Rei Masatomi vystudoval taneční školu v rodném Japonsku, v létě roku 2010 absolvoval stáž v USA (Milwaukee Ballet School Summer Intensive). Ve studiu pokračoval v belgické Royal Ballet School (Koninklijke Balletschool Antwerpen, 2011–2013). Je nositelem 1. ceny z mezinárodní soutěže v klasickém tanci Le Chausson d'or v Paříži (2011). V minulé sezóně byl demisólistou baletu Teatru Wielkiego v Lodži. *(pb)*

BALETNÍ STUDIO NDM

Baletní studio nabízí všem dětským zájemcům o balet od nového školního roku více lekcí – rozdělených dle věku a výkonnosti dětí:

- **BABY BALET** (děti od 5 let)
  – první baletní a taneční krůčky
- **YOUNG BALET** (6–8 let)
  – rozvíjíme základy
- **JUNIOR BALET** (8–10 let)
  – přípravka na konzervatoř
- **HOBBY BALET I. a II.** (děti od 8 let)
  – tančíme pro radost

O děti se v lekcích budou starat Michaela Vápeníková, Petra Kováčová, Kristína Moravčíková a Brígida Pereira Neves (členky souboru baletu NDM) a Halina Paszková (taneční pedagožka JKGO).

Jako novinku pro děti nabízíme **BALET S ANGLIČTINOU** (pro děti od 5 let) – lekce klasického baletu vedené anglicky hovořící členkou souboru baletu NDM Chiarou Lo Piparo.

A protože věříme, že tančit a vznášet se na krásnou hudbu touží nejen děti, letos poprvé otevíráme **HOBBY BALET PRO DOSPĚLÉ** – lekce baletu pro dospělé vedené Igorem Vejsadou (bývalým šéfem a současným choreografem a tanečním pedagogem baletu NDM).

Zápis nových zájemců o baletní lekce se uskuteční ve dnech 9. a 10. září v době od 15 do 17 hodin v baletním sále Divadla Jiřího Myrona.

Více informací hledejte na webu **www.ndm.cz/cz/balet** nebo se nás ptejte: Pavlína Macháčová, produkční baletu, **pavlina.machacova@vasedivadlo.cz**.

Těšíme se na vás v září!

(pm)

Závěrečný koncert baletního studia Z POHÁDKY DO POHÁDKY *Foto Martin Popelář*

opereta/ muzikál

PREMIÉRY V SEZÓNĚ 2014/2015

Pavel Helebrand (1960)
KYTICE
Hudební divadlo podle K. J. Erbena
Režie: Pavel Helebrand
Hudební nastudování: Marek Prášil
Premiéra 14. září 2014
v Divadle Jiřího Myrona

Eduard Künneke (1885–1953) – Herman Haller (1871–1943) – Rideamus (1874–1956)
BRATRÁNEK Z BATÁVIE
Známá opereta plná osobitého humoru, sladkých melodií a lásky, která přetrvává věky!
Úprava a český překlad: Tomáš Vůjtek
Režie: Tomáš Jirman
Hudební nastudování: Karol Kevický
Premiéry 2. a 4. října 2014
v Divadle Jiřího Myrona

Jule Styne (1905–1994) – Isobel Lennart (1915–1971) – Bob Merrill (1921–1998)
FUNNY GIRL
Z ošklivého káčátka hvězdou hvězd!
České přebásnění: Jiří Josek
Režie: Lumír Olšovský
Hudební nastudování: Jakub Žídek
Premiéry 4. a 6. prosince 2014
v Divadle Jiřího Myrona

Andrew Lloyd Webber (1948) – Don Black (1938) – Christopher Hampton (1946)
SUNSET BOULEVARD
Jeden z nejslavnějších muzikálů Andrewa Lloyda Webbera podle legendárního filmu Billyho Wildera
České přebásnění: Michael Prostějovský
Režie: Gabriela Petráková
Hudební nastudování: Jakub Žídek
Česká premiéra 19. února, druhá premiéra 21. února 2015 v Divadle Jiřího Myrona

Zdeněk Merta (1951) – Jiří Žáček (1945)
PTÁKOVINY PODLE ARISTOFANA
Politicko-satirický muzikál, ve kterém se pozná každá strana
Režie: Stanislav Moša
Režijní spolupráce: Petr Gazdík
Hudební nastudování: Marek Prášil
Premiéry 30. dubna a 2. května 2015
v Divadle Jiřího Myrona

Tim Rice – Andrew Lloyd Webber – EVITA
Nahoře Marcel Školout (Juan Domingo Perón) a Hana Fialová (María Eva Duarte de Perón), dole Tomáš Savka (Che) a company *Foto Martin Popelář*

Opereta/muzikál NDM je na Facebooku:
OPERETA NÁRODNÍHO DIVADLA MORAVSKOSLEZSKÉHO

REPERTOÁR OPERETY/MUZIKÁLU (ZÁŘÍ – ŘÍJEN 2014)

Karel Svoboda – Jiří Štaidl – Eduard Krečmar – Zdeněk Podskalský – Zdeněk Podskalský ml. – Jaroslav Vrchlický
NOC NA KARLŠTEJNĚ
Režie: Gabriela Petráková
Hudební nastudování: Karol Kevický
Dirigent: Karol Kevický / Marek Prášil / Jakub Žídek
1. 9. (10.30), 24. 9. (18.30), 26. 10. (10.30), 26. 10. (16.00)

Éva Pataki
EDITH A MARLENE
Režie: Janusz Klimsza
Hudební nastudování: Marek Prášil
Dirigent: Karol Kevický / Marek Prášil
10. 9. (18.30), 25. 9. (18.30), 15. 10. (18.30)

Pavel Helebrand
KYTICE
Režie: Pavel Helebrand
Hudební nastudování: Marek Prášil
Dirigent: Marek Prášil / Karol Kevický
14. 9. (16.00), 16. 9. (10.30), 19. 9. (10.30), 8. 10. (10.30)

Tim Rice – Andrew Lloyd Webber
EVITA
Režie: Gabriela Petráková
Hudební nastudování: Jakub Žídek
Dirigent: Marek Prášil / Jakub Žídek
21. 9. (15.00), 11. 10. (18.30)

Eduard Künneke – Herman Haller – Rideamus
BRATRÁNEK Z BATÁVIE
Hudební nastudování: Karol Kevický
Režie: Tomáš Jirman
2. 10. (18.30), 4. 10. (18.30), 8. 10. (18.30), 14. 10. (18.30)

Radim Smetana – Pavel Bár – Lumír Olšovský – Michael Prostějovský
FANTOM LONDÝNA
Režie: Lumír Olšovský
Hudební nastudování: Marek Prášil
Dirigent: Karol Kevický / Marek Prášil
7. 10. (18.30), 31. 10. (18.30)

Jacques Offenbach
KRÁSNÁ HELENA
Režie: Gabriela Petráková
Hudební nastudování: Karol Kevický
Dirigent: Karol Kevický / Jakub Žídek
25. 10. (18.30)

ÚVODNÍ SLOVO ŠÉFA OPERETY/MUZIKÁLU

Milí příznivci operety a muzikálu,

na začátku nové sezóny si pokládáme pokaždé stejnou otázku: Co nového přinesou další měsíce?

Určitě spousty nové práce a úsilí. To je samozřejmé, řeknete si. Práce přeci dává radost i naplnění. My všichni v souboru máme zároveň možnost dělat nejen to, co umíme, ale i to, co nás tolik baví. Mne osobně čeká ve funkci uměleckého šéfa mnoho nového. Mám jediné přání: aby následující sezóna přinesla další zajímavé tituly. To je ta nejlepší pozvánka do našeho divadla.

Hezký podzim.

Patrick Fridrichovský

Patrick Fridrichovský

Mám jediné přání: ať je následující sezóna plná zajímavých titulů!

Původní český muzikál FANTOM LONDÝNA, který se vrací k tajuplnému příběhu Jacka Rozparovače, můžete vidět také v říjnu v Divadle Jiřího Myrona. V roli Královny Viktorie v našem divadle hostuje Jitka Zelenková! *Foto Martin Popelář*

Pavel Helebrand (1960)

KYTICE

Hudební divadlo podle K. J. Erbena

Libreto	**Pavel Helebrand** (na motivy K. J. Erbena)
Režie	**Pavel Helebrand**
Hudební nastudování	**Marek Prášil**
Pěvecké nastudování	**Lenka Živocká**
Dirigent	**Karol Kevický / Marek Prášil**
Scéna	**Pavel Helebrand**
Realizace scény	**Barbora Macháčová, Ivana Stuchlíková**
Kostýmy	**Pavel Helebrand**
Realizace kostýmů	**Eva Janáková, Iva Koplová, Jiřina Richtrová**
Sbormistryně	**Lenka Živocká**
Choreografie	**Jana Tomsová**
Dramaturgie	**Tereza Pogodová**

Osoby a obsazení:

KYTICE	
K. J. Erben	**Jiří Halama / Marek Prášil**
Mateřídouška	**Kateřina Dostalíková / Patricia Janečková / Natálie Podškubková**
Přednašečka	**Magdaléna Ostárková**
Přednašeč	**Vojtěch Botlík / Jan Dunděra**
VRBA	
Paní	**Alena Karkošková / Eliška Šlahařová**
Pán	**Rastislav Širila**
Vrba	**Iva Bartošová / Zuzana Kantorová**
Vědma	**Jarmila Hašková / Dagmar Mimrová**
Kněz	**Jan Drahovzal / Jiří Halama**
VODNÍK	
Dcera	**Veronika Dohnalová / Tereza Vašutová**
Matka	**Soňa Jungová / Simona Mrázová**
Vodník	**Ivan Dejmal / Daniel Grimm**
ZLATÝ KOLOVRAT	
Dornička	**Patricia Janečková / Hana Seidelová**
Nevlastní sestra	**Kristýna Karpálová / Bára Knopová**
Matka	**Hana Fialová / Jana Kurečková / Petra Langerová**
Král	**Tomáš Kura / Rastislav Širila**
Stařeček	**Jan Drahovzal / Jiří Halama**
Pachole	**Johana Habiballa / Matyáš Walder**
Kolovrátek	**Johana Habiballa / Magdaléna Ostárková / Elizabeth Višovanová**
SVATEBNÍ KOŠILE	
Milá	**Zuzana Kantorová / Nela Marková**
Milý	**Juraj Čiernik**
Umrlec	**Ivan Dejmal / Daniel Grimm**
KYTICE (EPILOG)	
Stařenka	**Daria Sikorová / Drahomíra Stržanovská**

Dále účinkují Operní studio NDM, Pěvecký sbor města Klimkovic a sólisté instrumentalisté orchestru operety/muzikálu NDM – koncertní mistr Martina Smrčková

KYTICE Pavla Helebranda – balada *Vrba* *Foto Werner Ullmann*

Premiéra 14. září 2014 v 16.00 hodin v Divadle Jiřího Myrona

OPERNÍ STUDIO NDM DOSTANE KE SVÝM DVACETINÁM *KYTICI*

Ano, *Kytici* s velkým K – hudebně dramatickou inscenaci vycházející z několika balad sbírky K. J. Erbena. Jedná se o autorský projekt skladatele Pavla Helebranda, který s Operním studiem a s jeho sbormistryní Lenkou Živockou spolupracuje téměř od počátku existence souboru (*Jesličky svatého Františka*, *Čarodějnice z Babí hůry*, *Ngoa-É*, *Balady*, *Evangelium podle houslí* nebo *Jezulátko*).

Inscenaci *Kytice* bere pod svá křídla soubor opereta/muzikál NDM, v jehož nápaditě dramaturgii nechybějí původní hudebně dramatická díla. V *Kytici* vystoupí i někteří členové souboru a také jeho orchestr pod taktovkou Marka Prášila. **Většinu ústředních postav však ztvární současní a bývalí členové Operního studia – dívky a mladí muži ve věku kolem 20 let. V dalších rolích a sborových výstupech pak uvidíme i mladší členy studia počínaje osmiletými dětmi.** V podání mladých lidí tak ožijí Erbenovy balady pro novou generaci diváků.

Podobně jako ostatní autorské projekty Pavla Helebranda ani *Kytici* nelze jednoznačně žánrově zařadit. Nejvhodnějším označením je autorův podtitul „hudební divadlo“. Každá z pěti balad Erbenovy sbírky získává odlišnou hudebně dramatickou podobu, inspirovanou možnostmi mladých herců a zpěváků.

V prologu zazní zhudebněná báseň *Kytice*, jejíž verše si může zazpívat i obecenstvo. **Živel hudby jako by otevřel branku do světa, v němž se pohybují Erbenovy postavy, kde se prostupuje křesťanství a pohanství a kde se stírá hranice mezi živými a mrtvými.**

Vrba je tajemným příběhem o ženě, jejíž duše v noci přebývá v stromě. Její muž to nedokáže přijmout a vrbu porazí. Tím zahubí i svou paní.

První část příběhu je vyprávěna činoherní formou, teprve druhá část se rozezní zpěvem. A nejen zpěvem. Z poražené vrby jsou vyrobeny píšťalky a děti z jejich tónů složí dohromady ústřední melodii.

Balada *Vodník*, jejíž děj se částečně odehrává pod hladinou jezera, je prostoupena zpěvem a pohybem. **Vodní živel inspiroval skladatele k vytvoření dynamických pěveckých partů a instrumentálních pasáží spojených s pohybovými kreacemi.** Obojí je ideálním úkolem pro dívčí sbor tvořený nejzkušenějšími členkami Operního studia a pro představitelky dcery a matky, jejichž party přibližují *Vodníka* opeře.

Zlatý kolovrat působí ze všech balad nejradostněji. Příběh o lásce vypravuje ve svižném tempu a kontrastních rytmech celé Operní studio včetně nejmenších dětí. Ty nadšeně fandí lásce Dorničky a Krále. Když se stanou svědky toho, jak macecha a nevlastní sestra Dorničku zavraždí, pomáhají dívku oživit a nakonec propůjčují hlas zlatému kolovratu, aby se Král dověděl pravdu a našel svoji lásku.

V hororových *Svatebních košilích* přichází ze záhrobí Milý. Jeho Milá se s ním vydává na cestu, na jejímž konci musí bojovat o holý život. **Putování dvojice mrazivou nocí za přízračného šepotu Erbenových veršů je ztvárněno formou pohybového divadla.** Sbor vystupuje tentokrát v roli děsivého chóru mrtvých. Posléze se promění ve venkovany přicházející na mši a plynule převede příběh do epilogu inscenace.

Zatímco s Operním studiem vstoupí na jeviště Divadla Jiřího Myrona děti, díky účasti Pěveckého sboru města Klimkovic se objeví i zástupci nejstarších generací (nestorce sboru je 83 let). Členové tohoto sboru vystupují při všech obřadných událostech (pohřeb, svatba, mše) a vnášejí do inscenace autentickou atmosféru venkovského prostředí. Erbenovy příběhy tak lidem vypráví společenství lidí z různých generací a s různou divadelní zkušeností. Společenství, které je pro projekty Pavla Helebranda typické a které vždy působí velkou silou. *(tp)*

Eduard Künneke (1885-1953)

BRATRÁNEK Z BATÁVIE

Známá opereta plná osobitého humoru, sladkých melodií a lásky, která přetrvává věky!

Hudba	**Eduard Künneke**
Libreto	**Herman Haller, Rideamus**
Český překlad a úprava	**Tomáš Vůjtek**
Hudební nastudování	**Karol Kevický**
Režie	**Tomáš Jirman**
Dirigenti	**Karol Kevický, Jakub Žídek**
Choreografie	**Jana Hanušová**
Scéna	**David Bazika**
Kostýmy	**Lucie Loosová**
Dramaturgie	**Tomáš Vůjtek**

Osoby a obsazení:

Josef Kozelka, strýček	**Jan Drahovzal / Václav Morys**
Božena Kozelková, teta	**Janka Hoštáková / Eva Zbrožková**
Julie, jejich schovanka	**Jana Doležílková / Martina Šnytová**
Evžen Zahradník	**Roman Harok / Jaroslav Rusnák**
Manča	**Lada Bělašková / Jana Kurečková / Denisa Žídková**
Václav	**Pavel Liška / Marcel Školout**
Karel	**Libor Olma / Miroslav Urbánek ml.**
I. neznámý (Alois)	**Josef Moravec / Peter Svetlík**
II. neznámý (Vendelín)	**Josef Lekeš / Roman Žiška**

Dále účinkují sólisté instrumentalisté orchestru operety/muzikálu – koncertní mistr Martina Smrčková

Josef Moravec (I. neznámý) *Foto Martin Popelář*

Premiéra 2. října 2014 v 18.30 hodin v Divadle Jiřího Myrona

Reprízy 4. 10. (18.30), 8. 10. (18.30) a 14. 10. (18.30) v Divadle Jiřího Myrona

EDUARD KÜNNEKE – NENÁPADNÝ SKLADATEL OPERETNÍCH HITŮ

Když čteme na plakátech název operety *Bratránek z Batávie*, není jisté, jestli tušíme, odkud onen „bratránek" vlastně na jeviště přišel. Dost možná si ale většina z nás vybaví hudbu, včetně melodických tónů slavné barkaroly, v níž hrdina zpívá dívce ono nezapomenutelné „dobrou noc, dobrou noc".

Autorem tohoto povedeného dílka byl německý komponista Eduard Künneke (1885–1953), skladatel výrazných kvalit, jehož doménou zdaleka nebyla jen opereta. **Malá komorní opereta se však stala jedním z důkazů jeho hudební proměnlivosti, rytmické svěžesti a harmonické stylovosti.**

Poté, co Eduard Künneke absolvoval Vysokou hudební školu v Berlíně u profesora Maxe Brucha, začínal jako dirigent pěveckého spolku v Postupimi, korepetoval v Novém operetním divadle v Berlíně, zajišťoval scénickou hudbu v Divadle Maxe Reinhardta a posléze se stal dirigentem v Městském divadle Bedřicha-Viléma (dnešní Deutsches Theater). Vedle toho se také věnoval dirigentské práci v rodícím se nahrávacím průmyslu, kde pracoval pro firmu Odeon.

Komponovat začal u Maxe Reinhardta, pro kterého mimo jiné napsal scénickou hudbu ke Goethově *Faustovi*. Na operní scéně debutoval operou *Robins Ende* (1909), kterou ihned po premiéře v Národním divadle v Mannheimu nastudovalo dalších 38 německých scén. **Prý to byl pokyn shůry, aby se začal věnovat naplno skladatelskému poslání.** Dráhu operetního skladatele odstartoval operetou *Vesnice bez zvonu* (1919), následovaly zpěvohry *Miláček* (1919), *Když se láska probudí* (1920).

„Ředitel berlínských Městských divadel se rozhodl uvésti Schubertův Dům u tří děvčátek a požádal mne, abych dirigoval premiéru. Opereta slavila úspěch ve Vídni a také v Berlíně se udržela na repertoáru tři roky, já sám jsem ji dirigoval nejméně padesátkrát. To mi

Eva Zbrožková (Božena Kozelková), Roman Harok (Evžen Zahradník), Jan Drahovzal (Josef Kozelka), Jana Doležílková (Julie) a Peter Svetlík (I. neznámý) *Foto Martin Popelář*

dodalo odvahu se také pustit do zpěvohry jako skladatel. Toužil jsem, aby lidé poslouchali moji hudbu, a uvěřil jsem, že mohu s operetním repertoárem prorazit.“

***Bratránek z Batávie* měl premiéru v Berlíně 15. dubna 1921 v Divadle na Nollendorfském náměstí (dnešní Neues Schauspielhaus) a stal se přes noc senzačním hitem, který směle konkuroval slavné a velkolepé vídeňské operetě**. Hudební kompozice nepotřebovala početné sbory ani ohromující výpravu, komorní partitura splynula s jednoduchým a prostým komediálním syžetem. Následovaly v rychlém sledu další operety, např. *Manželství v kole* či *Bleděmodré sestry* (1925). Záhy po úspěchu v německém teritoriu se ozvala zaoceánská Broadway, pro kterou napsal *Uličku milenců* (1923) nebo *Májové květy* (1925). **Navzdory vší slávě se úspěšný skladatel choval jako introvertní podivín.** Nemiloval ani premiéry, nebyl ani středem veřejných skandálů, nevedl téměř žádný společenský život. S hudebními nakladateli a divadelními řediteli jednal výhradně písemně nebo telefonicky. S libretisty se setkával jen v případě nezbytnosti. Nejraději prý seděl doma a věnoval se psaní svých partitur. Počátkem 30. let napsal ještě úspěšnou operetu *Šťastnou cestu!*, ale v jeho kariéře se začalo smrákat. Stal se, snad z donucení, členem NSDAP. Pod osobním dohledem samotného Goebbelse skládal pro německý film i vojenskou propagandistickou mašinérii. Vedle toho však toužil psát důležitější díla, jeho opera o velkém středověkém lyrickém básníkovi a politikovi Waltheru von der Vogelweide však zůstala nedokončena. Hudební odkaz Eduarda Künnekeho přežil do dnešních dnů díky jeho příteli Franzi Marszalkovi, který působil jako divadelní kapelník ve Vratislavi. Po válce pečlivě dokumentoval skladatelovo dílo na rozhlasových i gramofonových nahrávkách a pomáhal s katalogizací jeho rozsáhlých partitur. Posledním Künnekeho opusem se stala opereta *Svatba s Erikou*, ale tíha předchozích let i srdeční

Peter Svetlík (I. neznámý) a Martina Šnytová (Julie)
Foto Martin Popelář

choroba ukončily předčasně jeho život 27. října 1953. Pohřben byl v rodinném hrobě na berlínském hřbitově ve Friedhof Heerstraße. *(pf)*

Mám rád na divadle poutavé příběhy, které jsou šťavnatě vyprávěny…

Tomáš Jirman je typem umělce, kterého bychom mohli bez nadsázky označit termínem „činorodý činoherec“. Pro mnohé diváky jeden z nejlépe identifikovatelných pilířů činoherního souboru rád vymýšlí a přichází s novými nápady – a to nejen v činohře. Zrovna v těchto chvílích se totiž věnuje klasickému a stále oblíbenému žánru operety. Ale pozor – ne jako herec, ale rovnou jako režisér!

Bratránek z Batávie je léty prověřená klasická opereta, ve vašem podání prý ale můžeme čekat nějaká překvapení. Prozradíte nám o nich alespoň trochu?

Je-li nějaká divadelní předloha „léty prověřená a klasická“, znamená to, že je opakovaně uváděná, což svědčí především o její kvalitě. Nemusí to však znamenat zkostnatělá! Autor hudby Eduard Künneke žil v Berlíně v době, kdy město přebíralo Vídni pozici středoevropské umělecké metropole číslo jedna. Künneke také spolupracoval s významným německým režisérem a divadelním experimentátorem Maxem Reinhardtem a to se přeci muselo projevit v principech, v jakých komponoval a vůbec přistupoval ke svým dílům. Na úkor těchto kvalit se tedy, doufám, diváci žádného překvapení nedočkají. Jen se snažíme s dramaturgem Tomášem Vůjtkem najít co nejvíc spojitostí mezi oním nijak komplikovaným příběhem lásky a naším suchozemsky praktickým vztahem ke všemu, co je neznámé a „s modravých dálek voláním“ spojené. Děj se tedy neodehrává v Holandsku, jak nám libreto původně určilo, ale v naší známé české kotlině. Tak trochu si pohráváme s projevy vlastenectví a vlastenčení. Ale troufám si tvrdit, že to všechno je přítomno v samotném ději, nic násilného tam cpát nechceme.

Jaký máte vy jako činoherec vztah k muzice?

Dělím ji na dvě sorty: tu, co se mi líbí a rád ji poslouchám, a pak takovou, která mě nechává lhostejným, či mě svou vlezlostí rozčiluje… Tak to máme asi nastavené všichni, jen uši máme každý jinak. A myslím, že je to tak i správně.

A k operetě?

Mám rád na divadle poutavé příběhy. A když je onen příběh šťavnatě vyprávěn. Nemusí to být žádný horor nebo krvák. Krásné je, když někdo umí šťavnatě vyprávět i o obyčejných věcech. A to už jsem ve spoustě muzikálových i operetních produkcí zažil…

Co je podle vás složitější – režírovat zpěváky nebo herce?

To si netroufám hodnotit. Když jsou zpěváci, přesněji vlastně zpěvoherci (opereta je vlastně zpěvohra, ne?) vstřícní jako v případě *Bratránka*, je to radost. Jednu velkou starost ale mám: abych se moc neprohřešil proti duchu hudby…

Chtěl byste si někdy v nějaké operetě nebo v muzikálu zahrát nebo zazpívat nějakou konkrétní „vysněnou“ roli?

Těch by bylo, ale jsem rytmický blbec…

Tomáši, prozraďte nám na závěr, kde je podle vás Batávie?

To jsem si pro jistotu nalistoval ve starém atlase; Batávie se dnes jmenuje Jakarta a nachází se na ostrově Jáva v Indonésii. Na stejném ostrově je i další exotikou a romantikou vonící město Surabaya – a milovníci Bertolta Brechta a Kurta Weila vědí, kdo byl Surabaya Johny. Zvláštní je, že v německém názvu naší operety se ono místo, kde pobývá bratránek, nazývá Dingsda, což se dá volně přeložit jako „díra bůhví kde“… České překlady používají Batávii a Tomáš Vůjtek krásně svou úpravou libreta posílil tu exotickou příchuť, kterou v nás Středoevropanech vzbuzují jména měst v zemi, kam básník Konstantin Biebl chtěl plout „s lodí, jež dováží čaj a kávu“. *(pf)*

NOVÝ ŠÉF OPERETY/MUZIKÁLU

Před čtyřmi lety se poprvé ocitl v roli hostujícího dramaturga NDM. Od té doby s naším divadlem stále těsněji spolupracoval na mnoha úspěšných muzikálových inscenacích, a tak se nakonec před půl rokem stal dramaturgem stálým. Od nové sezóny, kdy se dosavadní šéfka Gabriela Petráková bude věnovat mateřským povinnostem, byl dramaturg **Patrick Fridrichovský** pověřen také vedením souboru operety/muzikálu.

Michael Prostějovský, Tim Rice a Patrick Fridrichovský *Foto archiv Patricka Fridrichovského*

Vystudoval jste klasický zpěv na Pražské konzervatoři a nějaký čas působil jako operetní a muzikálový herec…

Máma mě odmalička vedla ke klasice, ale na škole jsem zjistil, že pro mě opera tehdy měla trochu „tesilové kalhoty". Navíc byla 80. léta, já měl rád rock a pop na MTV a do sluchátek si pouštěl i muzikály Andrewa Lloyda Webbera. Tenkrát mi přišlo, že muzikál je „barevnější", umí víc „skákat a jančit", víc brečet i radovat se. Ale dochodil jsem školu a nastoupil první angažmá v operetě v Teplicích, což byl tvrdý boj… ale jen deset měsíců, pak soubor zanikl. A do toho mi jeden kamarád volal, jestli bych mu nepůjčil kazetu s muzikou *Jesus Christ Superstar*, že je v Praze konkurz. Řekl jsem si: To bych taky chtěl – nakonec kamarád nedorazil, ale já ano. Čtyři roky jsem v tomhle muzikálu účinkoval a odehrál téměř 1200 představení, a to hned v několika rolích. Teprv dneska nám všem z téhle „pionýrské party" dochází, že jsme si splnili životní sen hned na začátku – my nevylezli na Mount Everest, my jsme na něj přímo skočili…

Co pro vás bylo impulzem k přechodu z jeviště do „zákulisí"?

Už tehdy jsem do toho inscenátorům „kecal", bylo to sice drzé, ale moje připomínky i brali. To mi dodávalo pocit, že si o tom nemyslím úplné blbosti. Ale nikdy jsem nechtěl dělat třeba režii, přišla mi vlastně málo tvůrčí. Měl jsem obrovské štěstí, že jsem při *Jesus Christ Superstar* potkal textaře Michaela Prostějovského – on je důvod, že tu dneska v Ostravě můžu být. Naše přátelství začalo z mé strany jako obrovský obdiv a já jsem se rozhodl jít v Michalových stopách – takže jsem vystudoval divadelní vědu na Filozofické fakultě Karlovy univerzity. Chtěl jsem mít dobré zázemí, které by mě posunulo k tvůrčí činnosti.

Jak jste se ocitl v Ostravě?

Od dob *Jesus Christ Superstar* se část pražského muzikálového světa proměnila v něco, co moc nechápu. Ten svět má s muzikálem, jak ho mám rád na Broadwayi nebo na West Endu, pramálo společného. Na pět let jsem od divadla vypadl. Působil jsem v marketingu velké korporace, psal reklamní texty – a nakonec se k divadlu vrátil. Řekl jsem si, že to, co se mi nelíbí, mám chuť změnit. Záhy jsem se ocitl na skok v Ostravě, abych Michalu Prostějovskému pomohl s *Marguerite* – měly to být čtyři dny a jsem tady čtvrtý rok. Vlastně už od *Marguerite* se považuju za „Ostraváka". Tady je moje základna, tady můžu realizovat myšlenky, co a jak v českém muzikálovém světě dělat.

Co považujete za svůj dosavadní největší dramaturgický úspěch?

Každá dramaturgie mě „nakopává" do jiného světa… Třeba činoherní práce na *Shapirovi* s Jurajem Deákem nebo muzikál s kapelou Lucie. Ale ten velký vrchol byla *Marguerite*. Dělal jsem ji s Gábinou Petrákovou a Michalem, k nim přišel ještě Alain Boublil se svojí ženou Marií Zamorou. Sešla se čtveřice lidí, z nichž jeden měl několik Cen Tony, druhý ty nejlepší školy na muzikál a šanson, třetí velké rodinné divadelní zázemí i zkušenosti a čtvrtý čtyřicetiletou kariéru renomovaného textaře. A s nimi jsem mohl dělat. To byla hodně velká „jízda", u které jsem si užil každou minutu a kterou mám napořád v sobě.

KDO JE PATRICK FRIDRICHOVSKÝ?

Původně vystudoval zpěv na Pražské konzervatoři. Krátce po absolutoriu se stal muzikálovým hercem na volné noze (*Jesus Christ Superstar*, *Bídníci*, *Miss Saigon* ad.). Poté vystudoval Divadelní vědu na FF UK, v současnosti působí jako scenárista, textař, publicista a dramaturg. Spolupracuje s mnoha českými divadly (mj. Divadlo na Vinohradech, Městské divadlo Brno, Hudební divadlo Karlín).
Od roku 2010 spolupracuje se souborem operety/muzikálu NDM (*Marguerite*, *Pardon My English*, *Sázky z lásky*, *Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť*, *Fantom Londýna*, *Edith a Marlene*, *Evita* ad.). Koncem minulé sezóny se stal stálým dramaturgem operety/muzikálu NDM a od sezóny 2014/2015 byl pověřen funkcí uměleckého šéfa souboru. Publikuje v českých i zahraničních médiích, s Michaelem Prostějovským uvádí každý týden na ČRo 2 magazín *Muzikál expres* a vlastní autorský pořad *Hudební globus*.

Jak hodnotíte současný soubor operety/muzikálu a jaké jsou vaše plány?

To, že v divadle dosáhnete výrazných úspěchů, není nikdy o jednom člověku. Gábině Petrákové ale musím za nás za všechny poděkovat. Transformace souboru do současné podoby je především její zásluha. Šéfovské místo, to je vize nějakého konkrétního cíle a především služba – jste tím, kdo pomáhá desítkám, někdy stovce lidí jít někam, kam má prostě smysl jít. Ale oni jsou ti, kteří tam jdou. Vy ukazujete cestu a hlavně musíte přesvědčit ostatní. Takovému poslání věřím a mám o něm samozřejmě vlastní sny a představy.

Na co se v příští sezóně nejvíce těšíte?

Na *Sunset Boulevard*. To je podle mě jedna z nejpovedenějších věcí Andrewa Lloyda Webbera, a dokonce si myslím, i když to nechci nikomu vnucovat, že *Fantom Opery* je slavný, ale *Sunset Boulevard* je dobrý. A pak se těším na Ostravu.

Jaký je Patrick Fridrichovský „v civilu" – očima Patricka Fridrichovského?

… Myslím si, že jsem někdy urputný, někdy hrozně zahleděný do věci, kterou dělám… Dlouho to ve mně zraje, ale pak, když se rozhodnu, je se mnou těžké pohnout. Typický beran. Jsem pořád v „poletu", ale už se občas snažím i někde přistát…

Pokud byste si ze všech hvězd i „nehvězd" muzikálového nebe měl vybrat jednu jako společníka na dovolenou, kdo by to byl?

Úžasné je každé setkání s Timem Ricem, to je jako audience u muzikálového papeže. Měl jsem radost i z workshopů s Davidem Yazbekem, autorem muzikálu *Donaha!* Ale rozhodně by mě, když už jsme mluvili o *Sunset Boulevardu,* zajímala dovolená s Normou Desmond. To každopádně.

Děkuji. *(pb)*

MERCE CUNNINGHAM DANCE COMPANY: 50 let od pohostinského vystoupení amerického moderního baletu v Ostravě

Dnes jsou pro nás vystoupení zahraničních souborů zcela běžná. Vždyť i v našem divadle hostují umělci z celého světa; bohužel nebylo tomu tak vždy, a proto si připomeňme jedno netradiční vystoupení moderního baletu, které mohli vidět diváci v září 1964 v Divadle Zdeňka Nejedlého (dnes Divadle Antonína Dvořáka).

Píše se rok 1964 a v Benátkách ve slunné Itálii se paní Pavla Kotíková (maminka Petra Kotíka, zakladatele dnešní Ostravské bandy) se svým manželem účastní bienále, na kterém vystupují i Merce Cunningham, John Cage a Robert Rauschenberg, který v rámci této přehlídky obdrží ocenění. Moderní balet v podání amerických umělců se jí líbí natolik, že je pozve do Prahy. Její nadšení a velká ctižádost oblomily všechny úředníky Pragokoncertu i ty na ministerstvu kultury a koncert byl povolen. **Umělci měli kromě Prahy vystupovat také v našem městě, protože jejich turné pokračovalo v polské Varšavě, takže Ostrava byla na půli cesty a bylo zde také letiště.**

V září se tedy po Praze i Ostravě začala šířit zpráva, že přiletí umělci z USA a jejich vystoupením bude moderní balet v duchu „West Side Story", což hlásaly i plakáty vylepené v hlavním městě. V Praze se představení uskutečnilo 22. září 1964 v Parku kultury a oddechu Julia Fučíka (Kongresový sál). Komorně laděné představení bylo uváděno v sále pro 3000 diváků, kterých přišlo asi 2700, těšili se na krásný americký „muzikál", místo kterého uviděli moderní balet v americkém stylu, na který naše publikum nebylo ještě připravené. **Reakce diváků byly velmi překvapivé, scénu totiž netvořily žádné kulisy, ani koberec nemohl zůstat a musel být odstraněn z dřevěné podlahy. Z vyhozeného elektroodpadu vytvořil Robert Rauschenberg sochu, která společně s klavírem vytvářela celou scénu.** Tanečníci měli jednobarevné přiléhavé kostýmy, aby vynikla jejich krásná těla i důmyslně propracované taneční formace. Většina diváků, neznajících hudbu Johna Cage a moderní pojetí výrazového tance, byla v šoku. Klasický balet, jako třeba *Labutí jezero*, rozhodně neviděli. Druhý den, po setkání s československými umělci a spisovateli v pražském Divadle hudby, měli umělci odcestovat do Ostravy. **Letadlo přistálo na letišti v Mošnově a nikdo z ostatních cestujících nemohl během letu promluvit s umělci, dokonce museli v letadle sedět odděleně a také odjet z plochy jiným letištním autobusem. Pro umělce ze Západu to bylo jasné znamení, že jsou za železnou oponou.** Těšili se však na diváky v „Pittsburghu Československa", jak nazvali Ostravu ve svých vzpomínkách z tohoto turné. Moc se jim líbila budova divadla, ve kterém měli vystupovat, možná i proto, že se jednalo o komornější prostor, který jim umožnil bližší kontakt s divákem. Pohostinské vystoupení amerického baletu, jak hlásaly divadelní plakáty, si nenechali ujít ani studenti ostravské konzervatoře, přišli i mladí a nadaní umělci. Byli mezi nimi Eduard Ovčáček (akademický malíř), Rudolf Valenta (akademický sochař), Jan Dehner (divadelní kritik) a spousta dalších. Průvodcem po naší vlasti a tlumočníkem americkým umělcům byl tehdy mladý student Martin Hilský (překladatel a shakespearolog), který velmi často spolupracuje s naším divadlem.

Sandra Neels, Albert Reid & Barbara Lloyd, choreografie *Story* (Ostrava, 1964) *Foto Jaroslav Kokstain*

Barbara Lloyd & Sandra Neels, choreografie *Crises* (Ostrava, 1964) *Foto Jaroslav Kokstain*

Letos v září se uskuteční na počest 50. výročí tohoto vystoupení hudebně-taneční performance POCTA CUNNINGHAMOVI…

Jak na naše krásné město vzpomínají američtí umělci ve svých pamětech? Cituji z knihy Carolyn Brown *Chance and Circumstance: Twenty Years with Cage and Cunningham:*

„Ostrava, ‚Pittsburgh Československa', byla sice hornickým městem, ale měla krásné staré divadlo (bohužel potřebovalo opravit) hned naproti dobrému hotelu, který měl soukromé koupelny s horkou vodou, výtah, který fungoval, a slušnou restauraci – prostě vše, co učiní unavené tanečníky šťastnými. Ale Ostrava nám připadala pochmurná pro své obyvatele.

V obchodech neměli během dne zapnutou elektřinu – nedalo se zde prakticky nic koupit, dokonce ani časopisy. Garderobiérka v divadle se podivovala nad kvalitou Kleenexu a našeho make-upu.

V ostravském programu se z nás žen náhle staly Slovanky: byly jsme Brownová, Farberová, Hayová, Lloydová a Neelsová. Taková legrace! ***Vystoupení toho večera bylo nezapomenutelné architektonickým uspořádáním jeviště, které Bob a Merce nápaditě využili.*** *Nakládací rampa v centru jeviště vedla dolů ke vchodovým dveřím na ulici za divadlem. Příběh začal zvednutím opony nad prázdným jevištěm; v Rauschenbergově tajemném pološeru se z ulice objevil Merce a pohyboval se pomalu po rampě nahoru skrz šero. (…) Na jevišti při děkovačce každý z nás vystoupil s kyticí květin a malou miniaturní hornickou lampou – která osvětluje cestu deprimující, skličující sovětskou temnotou? To se zdálo být také patřičné."*

O vystoupení se nezmiňuje ani kronika města Ostravy, ani se nedochovaly fotografie z vystoupení v našem divadle. Jediným artefaktem je plakát dochovaný v našem archivu.

Letos v září se uskuteční na počest 50. výročí tohoto vystoupení hudebně-taneční performance POCTA CUNNINGHAMOVI v doprovodu Ostravské bandy v Ostravě (24. 9.) i Praze (28. 9.). Bude to událost, na které byste v Divadle Antonína Dvořáka a na Nové scéně ND rozhodně neměli chybět. *(ep)*

20 LET OPERNÍHO STUDIA NDM

V letošním roce uplyne 20 let od chvíle, kdy bylo založeno Operní studio Národního divadla moravskoslezského. Vedle Baletního studia NDM, které vede děti k tanci, se tak jedná o další platformu, díky které se děti mohou učit různým formám umění na půdě divadla a své znalosti pak uplatňovat přímo na divadelním jevišti. Diváci se se členy Operního studia mohli setkat v různých inscenacích – v poslední době například *Hrajeme operu! – Kominíček*, *Josef a jeho úžasný pestrobarevný plášť* nebo *Jezulátko*. Od svého založení se Operní studio NDM podílelo na nastudování téměř 80 inscenací a tento počet stále roste. V právě začínající sezóně budete moci zhlédnout také inscenaci *Kytice*, která vznikla podle sbírky K. J. Erbena v autorském pojetí ostravského skladatele Pavla Helebranda. Uvádět ji bude soubor opereta/muzikál ve spolupráci s Operním studiem NDM, jehož členové v této inscenaci ztvární většinu postav (více o *Kytici* se dočtete na straně 33 tohoto časopisu). Tolik k přítomnosti – ale jak to všechno před 20 lety začalo?

Budoucí Operní studio NDM v inscenaci PŘÍHODY LIŠKY BYSTROUŠKY (premiéra 11. 6. 1994) – na fotografii s Erikou Šporerovou a Evou Dřízgovou-Jirušovou *Foto Josef Hradil*

Vznik Operního studia NDM

V roce 1994 se začala připravovat premiéra Janáčkovy opery *Příhody lišky Bystroušky*, režisérem inscenace byl David Sulkin. Byl to právě on, který si přál do dětských rolí této opery obsadit děti, a nikoliv dospělé pěvkyně – takže uspořádal v roce 1993 konkurz na dětské role, v němž byly vybrány nadané děti se schopností prosadit se na divadelním jevišti. **Tehdejší šéf opery Luděk Golat poté přišel s myšlenkou, že by děti, které po nastudování *Příhod* už měly zkušenosti s divadelním provozem, mohly ve svém koníčku pokračovat a podílet se i nadále na inscenacích tehdejšího Státního divadla v Ostravě.** Jednalo se o republikový unikát, protože zatímco taneční školičky se v rámci divadel objevovaly vcelku běžně, operní studio fungovalo pouze v Ostravě. *Příhody lišky Bystroušky* se poprvé hrály 11. června 1994, tedy ve stejném roce, kdy bylo oficiálně ustanoveno Operní studio SDO (od roku 1995 se název divadla změnil na dnešní Národní divadlo moravskoslezské a upravilo se tedy i pojmenování Operního studia). Byl vypsán další konkurz, který umožnil nově založenému seskupení rozšířit své řady. Už v sezóně 1994/1995 děti z Operního studia NDM pod vedením Lenky Živocké, která stojí v čele Operního studia dodnes, nastudovaly školní scénu z Dvořákova *Jakobína* a účinkovaly rovněž v Bizetově *Carmen*. Samostatným projektem Operního studia byla inscenace *Archa Noemova* autora Benjamina Brittena, kterou Operní studio uvedlo ve spolupráci se žáky Základní školy Leoše Janáčka na Hukvaldech poprvé na druhém ročníku festivalu Janáčkovy Hukvaldy – režisérem byl nám již známý David Sulkin.

Od svého založení se Operní studio NDM podílelo na nastudování téměř 80 inscenací a tento počet stále roste!

Opera Ladislava Matějky BROUČCI (premiéra 21. 10. 1995), za kterou získalo Operní studio NDM cenu „Libušku“ *Foto Josef Hradil*

Významným úspěchem Operního studia bylo nastudování původní opery Ladislava Matějky *Broučci* podle předlohy Jana Karafiáta. Premiéra inscenace, jejímž režisérem byl Miloslav Nekvasil, se konala 21. října 1995 v Divadle Antonína Dvořáka. S touto inscenací se operní soubor Národního divadla moravskoslezského zúčastnil třetího ročníku Festivalu českého hudebního divadla v Praze v roce 1997 a Operní studio zde získalo cenu „Libuška“ za výkon v inscenaci této opery.

Projekty Operního studia

Pro Operní studio NDM byl důležitý rok 1996, kdy navázalo spolupráci s ostravským skladatelem Pavlem Helebrandem. Ten pro Operní studio vytvořil hru se zpěvy s vánoční tematikou s názvem *Jesličky svatého Františka*. Ta se v režii Ilji Racka v Národním divadle moravskoslezském hrála několik let ve vánočním čase; v roce 2005 byla oblíbená inscenace obnovena a v produkci Ilony Kučerové přesunuta do kostela sv. Václava,

kde jste ji možná měli možnost v posledních letech vidět i vy. Mezi další projekty Operního studia NDM patří dětská opera Huga Colea *Midasovy oslí uši*, jejíž premiéra se odehrála 24. června 1998 na 5. ročníku festivalu Janáčkovy Hukvaldy.

Dalším titulem byla dětská opera Jaroslava Křičky *Ogaři*, kterou stejně jako *Midasovy oslí uši* Operní studio NDM nastudovalo v režii Luďka Golata spolu s dětmi ze Základní školy Leoše Janáčka na Hukvaldech. Poprvé se *Ogaři* hráli na Janáčkových Hukvaldech, konkrétně 19. června 1999. Možnost zhlédnout tyto inscenace však měli diváci také v Ostravě, protože se odehrálo několik repríz v dnešním Domě kultury města Ostravy.

Tři díla Pavla Helebranda – muzikál *Čarodějnice z Babí hůry* psaný pro dospívající členky Operního studia z roku 2002, *Ngoa-É* z roku 2006 na motivy Ezopových bajek a *Balady* z roku 2008 – byla dalšími inscenacemi Operního studia, režisérem těchto inscenací byl sám autor.

V sezóně 2007/2008 byla v Divadle Antonína Dvořáka v režii Luďka Golata uvedena opera VáclavaTrojana *Kolotoč*, při které na jevišti vystoupilo kolem šedesáti dětí povětšinou z Operního studia.

V průběhu sezóny 2010/2011 nastudovalo Operní studio tři projekty – pohádková díla *Princezna na hrášku* Leona Juřici a *Červená Karkulka* a *Perníková chaloupka* Juraje Čiernika.

Interaktivní operu Benjamina Brittena *Hrajeme operu! – Kominíček* nastudovali členové Operního studia s operním souborem NDM v režii Lubora Cukra. Premiéra proběhla v září 2011 a inscenace se s velkým úspěchem hrála až do května 2013.

Kromě divadelních inscenací se Operní studio prezentuje také koncerty – zmiňme alespoň *Jarní koncert z roku 2003*, kde zazněla hudba Bohuslava Martinů, *Koncert k 10. výročí Operního studia* z roku 2004, *Koncert k 50. výročí svržení atomové bomby na Hirošimu* z roku 2005, na kterém se podílel také Dětský sbor z Hirošimy a Ostravský dětský sbor, Martinů *Otvírání studánek* z roku 2009, adventní koncert *Tvé světlo* realizovaný s občanským sdružením Bílá holubice z roku 2012 nebo koncert k 20. výročí založení Operního studia s Ivou Bittovou s názvem *Iva Bittová pro velké a malé děti*. Kromě koncertní činnosti má studio na svém kontě také několik vydaných CD.

HRAJEME OPERU! – KOMINÍČEK Benjamina Brittena (premiéra 18. 9. 2011) *Foto Martin Popelář*

V inscenacích NDM

V rámci Národního divadla moravskoslezského se Operní studio podílelo na inscenacích všech čtyř souborů. Valnou většinu tvoří operní díla, ale výjimkou nejsou ani inscenace souboru operety (dnes operety/muzikálu), činohry, nebo dokonce baletu. Z operních to byla například Pucciniho *Bohéma* (1996), Debussyho *Pélleas a Mélisanda* (1998), Pucciniho *Tosca* (1998), *Oberon* Carla Marii von Webera (1999), Verdiho *Turandot* (2000), Mozartova *Kouzelná flétna* (2003), Martinů *Řecké pašije* (2005), Leoncavallovi *Komedianti* (2008) nebo Bizetova *Carmen* (2010) a řada dalších.

V operetním souboru jmenujme alespoň Frimlova *Krále tuláků* (2000), *Popelku* Vlastimila Ondrušky, Dagmar Hlubkové a Tomáše Vůjtka (2001), Lehárovu *Zemi úsměvů* (2003), Wilsonův muzikál *The Music Man* (2006) a z inscenací poslední doby *Divotvorný hrnec* (2011) v úpravě Voskovce a Wericha, Budaškinova a Urbánkova *Mrazíka* (2011) a *Josefa a jeho úžasný pestrobarevný plášť* (2012) či *Evitu* (2014) Tima Rice a Andrewa Lloyda Webbera.

Členové Operního studia účinkovali i v baletech – v *Louskáčkovi* (2001), *Labutím jezeře* (2002), *Spartakovi* (2005) nebo novém nastudování *Louskáčka* (2010).

A konečně v činoherním souboru hostovaly děti z Operního studia v inscenaci McDonaghova *Pána Polštářů* (2005), *Maryši* bratří Mrštíků (2006), v Kanderově *Cabaretu* (2007) nebo v Čapkově *Válce s Mloky* (2009).

Jak vidno, za 20 let svého fungování se Operní studio podílelo na mnoha samostatných projektech i zajímavých inscenacích NDM; jeho členové se pravidelně objevují na jevišti Divadla Jiřího Myrona či Divadla Antonína Dvořáka. **Tradice založená před 20 lety pokračuje a díky zájmu dětí je stále živá. Nezbývá než Opernímu studiu NDM popřát k jeho narozeninám mnoho dalších hezkých inscenací!** *(lad)*

Dětská opera OGAŘI (premiéra 20. 6. 1999) při uvedení na festivalu Janáčkovy Hukvaldy *Foto archiv*

Naše divadlo má dvě budovy a v každé z nich jeden archiv. V Divadle Jiřího Myrona sídlí divadelní archiv a v Divadle Antonína Dvořáka hudební archiv. Ten spolu se svým kolegou Milanem Kubíčkem spravuje **Michaela Hrabovská**, která je zároveň hráčkou v operním orchestru NDM.

Míšo, v operním orchestru hraješ druhé housle. Tato věta přešla do běžné mluvy jako fráze s poněkud hanlivým významem. Co tato skutečnost znamená v hudbě?

Autoři píšou pro housle tak zvaný vícehlas, tak se v orchestru housle dělí na první a druhý hlas. Nejde o to, že by druhé housle byly nějak horší, dokonce v některých operách mají daleko nepříjemnější hraní; třeba takový Mozart, ten se druhým houslím neboli sekundistům vyloženě pomstil. U něj první housle hrají melodii, kdežto my máme šílené běhy a vyhrávky. V zásadě lze říct, že druhé housle různým způsobem doplňují harmonii. Občas se stane, že si na nás nějaký autor vzpomene a napíše výlučně pro nás melodii nebo sólo. Například Bizet nám v *Carmen* předepsal sólo na g struně, ze kterého mají všichni sekundisti strach.

Co všechno obnáší práce v hudebním archivu?

Když někomu řeknu, že pracuju v hudebním archivu, většina lidí má představu, že nedělám nic jiného, než že zařazuju a opražuju noty. Jednoduše se dá ale říct, že připravuju notový materiál pro provoz divadla; tedy konkrétně pro orchestr, sólisty a sboristy z opery i z operety.

Pode mě spadá též sklad hudebních nástrojů, které vypůjčuju a zajišťuju jejich opravu.

Když se tedy konečně dozvím dramaturgický plán sezóny, tak mou první starostí je zjistit, kde seženeme notový materiál příslušného hudebního díla, které inscenujeme. V případě, že dotyčný materiál nevlastníme, tak musím vypátrat, která agentura zastupuje daného autora a má práva na pronájem materiálu a jaké ceny za něj budou chtít. Doba už je taková, že se ceny obyčejně nadsazují, takže zkoušíme, jestli nám nedají slevu. Někdy se dá cena „ukecat“, některé agentury mají ovšem pevnou taxu a neposkytují žádné úlevy. Jakmile je pak podepsána smlouva, tak vyřizuju objednávku. Jak u dodaných not, tak u těch, které máme k dispozici, vždycky zkoumám, jestli jsou použitelné, a tu a tam musím provést i korekturu partů.

Jak taková notová korektura probíhá?

Já mám na to najít nepořádek v notách asi tykadla. Teď zrovna zkoušíme *Čertovu stěnu*, kterou budeme hrát v úplnosti. Já jsem ji už tady hrála v roce 1996 a pamatuju si, že tenkrát byla dost seškrtaná. Jenže notový materiál, který je náš, putoval hned po odehrání nazpět do krabice a ty škrty v něm zůstaly. Poté, co je kolega, který je se mnou v archivu, vygumoval, jsem při prohlížení náhodou přišla na to, že některá místa nesouhlasí s partiturou. Nakonec toho nepasovalo víc. Tak jsem, konkrétně u partů dechových nástrojů (žesťových i dřevěných), kontrolovala takt po taktu a notu vedle noty a opravovala je podle partitury.

A to vždycky děláš revizi notového zápisu?

Vždycky ne. Pokud noty přijdou z agentury a jde o běžný titul, tak revizi nedělám. Nanejvýš pak provedu škrty, když něco „skáčeme“. Někdy se během zkoušení ukáže, že například trombónům chybí pár taktů. Tak vezmu partituru a vpracuju je do jejich partů. Jestliže ve vypůjčených notách najdu nějaký problém (třeba u *Cardillaca* se stalo, že v partu hoboje scházel prostřední dvojlist), tak je reklamuju, protože platíme drahé nájemné a je především starostí agentur, aby dodaly materiál v pořádku.

Ještě jednu věc je nutné pohlídat: Každý part by měl být vytištěný nebo napsaný tak, aby hráč mohl otočit stránku vždycky, když má v nějakém taktu pauzu; na konci stránky by proto měly být volné takty. Zvláště u dechových nástrojů se to musí dodržet. Protože u smyčcových nástrojů sedí u notového pultu dva, hrají ten samý part, takže jeden hraje, druhý přestane a otáčí, kdežto u dechových nástrojů hraje každý ze svého partu a potřebuje obě ruce k hraní.

Stane se, že i u not vydaných seriózním vydavatelem najednou hobojista zjistí, že nestihne otočit, tak přijde za mnou, abych to nějak vyřešila. To je taky jeden z oříšků.

S jakým oříškem se ještě musíš popasovat?

V říjnu budeme dávat operetu *Bratránek z Batávie*. Objednala jsem klavírní výtah, který obsahuje původní německý text. Klavírák představuje zvláštní úpravu hudebního díla pro klavír. Obsahuje to nejdůležitější z partitury a mimoto i pěvecké linky, takže právě z něj studují sólisté i sboristé. Dramaturg této inscenace a zároveň i autor překladu Tomáš Vůjtek mi písňové texty poslal ve veršované podobě. A já ty verše musela ručně vepsat do klavíráku tak, aby jednotlivé slabiky přesně odpovídaly rytmickým hodnotám. Někdy je dokonce potřeba melodickou linku rytmicky změnit, aby pasovala na češtinu.

A je i něco, co ti práci ztrpčuje?

Nekomunikativnost. Já musím být neustále ve střehu a jako detektiv Babočka se pídit po tom, co se hraje, kdy se to hraje, kdo to diriguje. Myslím si, že když chce šéf jednoho ze souborů nebo dirigent dané inscenace po archivu přípravu nějakých not, tak by měl přijít a říct: Dobrý den, budu dělat to a to, představuju si to tak a tak. Ale obvykle já musím pracně zjišťovat, kdo co dělá a vyptávat se, kdy chce partituru, zda budou škrty a podobně. A pokud už se člověk něco dozví, tak to většinou hoří. Automaticky mi nikdo nic nepošle. A to mám počítač. Když jsem nastoupila do archivu, tak tu žádný počítač nebyl.

Archiv obnáší i práci ve výškách *Foto Martin Popelář*

Čemu ses díky práci v archivu naučila?

Získala jsem větší rozhled po notových materiálech a agenturách a zhruba už taky vím, jak to v divadelním světě chodí. Kromě hraní na housle mám další práci, která mě baví. A když objevím v notách nějaký problém, tak mě baví ještě víc ten problém odstranit. V divadle se pro peníze dělat nedá. Šéf mi vždycky říká: „Vždyť ty tu práci máš stejně ráda.“ Já mu to nemůžu říct nahlas, protože pak by zjistil, že mě nemusí platit. ☺ *(on)*

EXTRA

NDM EXTRA (ZÁŘÍ – ŘÍJEN 2014)

31. 8. 2014
v 15 hodin na náměstí Msgre Šrámka (před Divadlem Jiřího Myrona)
JDEME ZA VÁMI!
Tradiční přehlídka všech ostravských divadel před zahájením nové sezóny! Přijďte se podívat na náš divadelní jarmark zakončený večerním koncertem těch největších operetních a muzikálových hitů!

7. 9. 2014
od 10 do 16 hodin v Divadle Antonína Dvořáka
PŘIJĎTE K NÁM!
Neděle v Divadle Antonína Dvořáka! Akce pro celou rodinu, všechny divadelní fanoušky a přátele!

7. 9. 2014
v 18.30 hodin v Divadle Antonína Dvořáka
GALAKONCERT K ZAHÁJENÍ SEZÓNY 2014/2015
Ukázky nových i stávajících titulů všech čtyř souborů v podání sólistů, orchestrů a hostů NDM

24. 9. 2014
v 18.30 hodin v Divadle Antonína Dvořáka
POCTA CUNNINGHAMOVI
Hudebně-taneční performance k 50. výročí vystoupení skupiny Merce Cunninghama (Merce Cunningham Dance Company) v České republice

29. 9. 2014
v 18 hodin v Knihovně města Ostravy – sál hudebního oddělení
VÝLETY PÁNĚ BROUČKOVY
Předpremiérová beseda s inscenačním týmem

23. 10. 2014
v 18 hodin v Antikvariátu a klubu Fiducia
LEOŠ JANÁČEK A ČESKÁ MYŠLENKA
Jiří Zahrádka a Jiří Nekvasil besedují o tvůrčím vývoji Leoše Janáčka. Beseda se koná u příležitosti premiéry Janáčkovy opery *Výlety páně Broučkovy*

Za vodou je Prajzká

24. 9. 2014
v 16.30 hodin v knihovně Galerie výtvarného umění v Ostravě (Poděbradova 12)
HLUČÍNSKO VÝTVARNÉ – SLEZSKÉ PÍSNĚ OČIMA ILUSTRÁTORŮ
Kurátorka výstav a vedoucí oddělení sbírek Gabriela Pelikánová přednáší o výtvarném zpracování Slezského kraje v nejznámější sbírce poezie

30. 9. 2014
v 18 hodin v Antikvariátu a klubu Fiducia
HLUČÍNSKO – IDENTITA A KULT
Debata se známým českým sociologem Jiřím Siostrzonkem a historikem Metodějem Chrásteckým

VÝSTAVY

NÁVRATY DOMŮ JIŘÍHO KYLIÁNA
září 2014
Rozsáhlá retrospektivní výstava věnovaná životu a dílu Jiřího Kyliána

GALERIE OPERA – DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

Dlouhodobá zápůjčka soch z Galerie výtvarného umění v Ostravě
Stanislav Kolíbal *Objekt č. XIX* (1992), Krištof Kintera *Mé světlo je tvůj život – Šiva samuraj* (2012) a Karel Malich *Prostorová plastika* (2012)

14. 9. – 1. 10. 2014
20 LET OPERNÍHO STUDIA NDM
Výstava mapující zásadní tvůrčí okamžiky Operního studia NDM

2. 10. – 29. 10. 2014
DIPLOMKY A KLAUZURY 2014
ITF FPF SU V OPAVĚ – VÝBĚR Z NEJNOVĚJŠÍCH KLAUZURNÍCH A DIPLOMOVÝCH PRACÍ
Kurátoři: Vladimír Birgus a Václav Podestát
Výstava je realizována za finanční podpory statutárního města Ostrava

GALERIE SOUČASNÉ MALBY – DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

8. 9. – 3. 10. 2014
EDUARD OVČÁČEK: DESET OBRAZŮ
Vernisáž se uskuteční 10. 9. v 18 hodin v Divadle Antonína Dvořáka
Výstava k 50. výročí vystoupení skupiny Merce Cunninghama v Ostravě

6. 10. – 21. 11. 2014
DENISA FIALOVÁ: OBRAZY
Vernisáž se uskuteční 6. 10. v 18 hodin v Divadle Antonína Dvořáka
Výstava se koná ve spolupráci s Art Consultancy s. r. o.

Tajemné zrcadlo Harryho Pottera… I to bylo k vidění v naší expozici otevřené pro Muzejní noc 2014. *Foto Martin Popelář*

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ

PŘIJĎTE K NÁM! 7.9.2014

OTEVÍRÁME DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

7. září 2014
od 10 do 16 hodin v Divadle Antonína Dvořáka

PŘIJĎTE K NÁM!

Celá neděle v Divadle Antonína Dvořáka! Akce pro celou rodinu, všechny divadelní fanoušky a přátele!

Muzikáloví mágové
Tim Rice a Andrew Lloyd Webber
Životem a dílem těchto dvou velikánů muzikálového světa vás provede Patrick Fridrichovský
Od 11.00 hodin // nahrávací studio DAD

Operní cesta kolem světa
Sezónu 2014/2015 vám netradičním způsobem představí hudební ředitel opery NDM Robert Jindra a dramaturg opery NDM Daniel Jäger
Od 14.00 hodin // nahrávací studio

Improvizační extempore s činohrou
Vezměte svého křečka, kávovar, hrnec plný špaget a na téma moje první jízda tramvají improvizujte!
Dokážete to? Šéf činohry Peter Gábor a jeho tým vás přesvědčí, že oni to dokážou! Vstup na vlastní nebezpečí!
Od 11.30 a 14.00 hodin // zkušebna

Barocco – otevřená baletní zkouška
Nahlédněte se šéfkou baletu Lenkou Dřímalovou do tajů příprav nové baletní premiéry
Od 13.00 a 14.00 hodin // baletní sál DAD

Sněhurka a 7 statečných trpaslíků
Taneční hodina pro odvážné malé „trpaslíčky“
Cvičky nebo ponožky s sebou!
Od 10.00 a 11.00 hodin // baletní sál DAD

Kouzelné stroje na jevišti
S technickým šéfem Stanislavem Muntágem a jeho týmem se v divadle budou dít věci
Začátky v 10.00, 11.00, 13.00, 14.00 hodin

S ředitelem tajnými divadelními chodbami
Exkurze divadlem a zákulisím s ředitelem Jiřím Nekvasilem
Začátek v 13.30 hodin

Technické zázemí divadla – exkurze
Jedna z nejoblíbenějších prohlídkových tras se šéfem techniky Stanislavem Muntágem
Začátek v 15.00 hodin

Malování na obličej
Už jsi měl někdy na tváři bagr, rolbu nebo jeřáb? Naše maskérky zvládnou namalovat cokoliv!
Začátky v 10.30, 12.30, 14.30 hodin // maskérna DAD

Hello Kitty kočičí mejdan
Pro naše nejmenší slečny vykouzlí naše maskérky bělostné kočičky přímo na jejich růžovoučkých tvářičkách!
Začátky v 11.30 a 13.30 hodin // maskérna DAD

V psí kůži
Cítíte se někdy pod psa? Přijďte si vyzkoušet psí kostým, ať víte, jaké to ve skutečnosti je!
Začátky v 10.30, 11.30, 13.30, 14.30 hodin // sklad kostýmů
Kostýmy k vyzkoušení:
Děti: pirát, mušketýr, čaroděj, čarodějka, cikánka, beruška, myška, ovečka, princezna…
Dámy: dobové kostýmy (gotika, renesance), pohádkové bytosti, baletka…
Pánové: král, dobové kostýmy (gotika, renesance, rokoko), vodník, pes, žabák…

Popelka aneb jak najít tu pravou podle střevíčku
Prohlídka divadla pro děti
Začátky v 10.30 a 12.30 hodin

Kavárna DADa / Trio Vladimíra Ondrušky hraje k poslechu i tanci
ve foyeru na 1. balkóně ve 12.00, 13.00 a 14.00 hodin

Výchozí stanoviště ke každé akci je foyer Divadla Antonína Dvořáka (DAD). Kapacita všech skupin je omezena počtem max. 30 lidí / skupina. Děkujeme za pochopení.

• • •

24. 9. 2014
v 18.30 hodin v Divadle Antonína Dvořáka
POCTA CUNNINGHAMOVI

Hudebně-taneční performance k 50. výročí vystoupení Merce Cunningham Dance Company, Johna Cage a Roberta Rauschenberga v Praze a Ostravě.

Společný projekt Národního divadla moravskoslezského a Ostravského centra nové hudby ve spolupráci s Operou Národního divadla v Praze.

V září roku 2014 uplyne přesně 50 let od doby, kdy umělci John Cage a Merce Cunningham navštívili Československo a i přes tehdejší politickou situaci zde uskutečnili svá představení. Národní divadlo moravskoslezské připomene tuto výjimečnou událost výročním koncertem umělců, kteří dané věci byli přítomni nebo svou uměleckou činností navazují na tvůrčí práci Johna Cage a Merce Cunninghama.

(mk)

GALERIE SOUČASNÉ MALBY V DIVADLE ANTONÍNA DVOŘÁKA

6. 10. – 21. 11. 2014
v Divadle Antonína Dvořáka
Vernisáž 6. 10. v 18 hodin
Denisa Fialová: OBRAZY

Denisa Fialová patří již mezi střední generaci umělců žijících v Ostravě. Studovala na katedře výtvarné tvorby Pedagogické fakulty Ostravské univerzity v ateliéru malby u Daniela Balabána (dnes Fakulta umění). Měla několik samostatných výstav v Ostravě, Frýdku-Místku, Praze, Českém Těšíně a Bohumíně, účastnila se dlouhé řady kolektivních výstav a sympozií v České republice a v Polsku. Od r. 2008 působí jako asistentka v ateliéru Nová média na Fakultě umění Ostravské univerzity.

Ačkoli Denisa Fialová pracuje i s novými médii a nezřídka realizuje umění performance, na výstavě v Divadle Antonína Dvořáka se představí výhradně jako malířka. **Její obrazy v nás mohou evokovat ztracený svět pohádek se strašidly, podivnými bytostmi, ale i s hybridy či mutanty, kteří obydlují často toxické psychedelické krajiny.** Jsou to více pohádky nočního města se všemi nástrahami a nebezpečími než idylky venkovských dní. Postavy malířčiných příběhů bývají podivné, deformované, klonované, zlé. **Podvědomá nechuť k prázdnému prostoru „nutí" autorku formovat bohatě strukturované povrchy, které jednou vytvářejí pozadí podobně jako tapety, jindy jsou kůží stromů nebo povrchem přízraků.** Často na jediném obraze klade vedle sebe několik typů ornamentu, aby konfrontovala různorodost a vyjevila jejich bizarnost. Obrazy bývají přesycené neklidnou atmosférou a navzájem se přehlušujícími ději. Fialové svět je na jedné straně lákavý, sladce přitažlivý, na straně druhé jedovatý a nebezpečný. *(mkš)*

„Blend-a-death" (akryl na plátně, 2013, 80 x 60)

ATELIÉR PRO DĚTI A MLÁDEŽ

ATELIÉR PRO DĚTI A MLÁDEŽ
PŘI NÁRODNÍM DIVADLE MORAVSKOSLEZSKÉM

Ateliér připravuje bohatý doprovodný program pro školy

I v sezóně 2014/2015 nabídne Ateliér pro děti a mládež při NDM školám **doprovodné workshopy** k dopoledním představením. Divadelní lektoři je pro vás zrealizují v zákulisí divadla či ve vaší školní třídě. Opět připravujeme **metodické listy pro pedagogy** k jednotlivým inscenacím, na základě kterých si můžete tvůrčí divadelní dílnu uspořádat přímo ve škole. (Metodické listy jsou volně ke stažení na webu NDM). Se svou třídou navíc můžete u nás v divadle absolvovat **neveřejnou generálku, besedu s umělci či komentovanou prohlídku divadelního zákulisí**.

Zveme vás také k návštěvě večerních představení. Speciálním vzdělávacím projektem budou doplněny inscenace ***Carmina burana & Barocco*** (baletní choreografie na motivy Orffovy a Bachovy hudby), ***Výlety páně Broučkovy*** (Janáčkova opera pod vedením populárního režijního dua SKUTR) a původní české drama ***Odsun!!!*** (završení volné trilogie o ztrátě historické paměti, v Národním divadle moravskoslezském ve světové premiéře).

Aktuální nabídka a bližší informace v sekci Pro školy na www.ndm.cz. *(ts)*

Ateliér pro děti a mládež nabízí opět doprovodné worshopy k představením! *Foto archiv*

Klasický balet o nenaplněné lásce LA SYLPHIDE byl v Ostravě uveden poprvé v historii 24. dubna 2014. Podle původní choreografie Augusta Bournonvilla jej zde nastudovala dánská choreografka Karina Elver!

Foto Martin Popelář

V úterý 29. dubna se Národní divadlo moravskoslezské zúčastnilo oslav Mezinárodního dne tance. Tančili jsme na hlavním nádraží, Jiráskově a Masarykově náměstí, kde jste mohli vidět ukázku skotského tance z baletu LA SYLPHIDE!

Foto Martin Popelář

Jako součást cyklu akcí s názvem ZA VODOU JE PRAJZKÁ jsme na sobotu 17. května připravili workshop pro děti i rodiče, při kterém si děti zdramatizovaly svou vlastní hlučínskou pohádku…

Foto archiv

Původní slovenský muzikál QUO VADIS měl svou českou premiéru v režii Petera Gábora na jevišti Divadla Jiřího Myrona! Antický Řím ožil v NDM poprvé ve čtvrtek 5. června a premiéry se zúčastnili také autoři Gabo Dušík, Martin Kákoš a Jaroslav Moravčík!

Foto Radovan Šťastný

V rámci Mezinárodního operního festivalu Smetanova Litomyšl se poprvé představil také ostravský balet! Ve čtvrtek 19. června uvedl ve Smetanově domě baletní triptych NÁVRATY DOMŮ za účasti Pavla Šmoka a sklidil ovace vestoje.

Foto František Renza / archiv Smetanova Litomyšl o.p.s.©2014

Dvě představení Smetanovy ČERTOVY STĚNY odehrál ostravský operní soubor ve dnech 20. a 21. června. Nejméně hranou Smetanovu operu nastudovalo NDM na objednávku festivalu a obě představení sklidila velký úspěch!

Foto František Renza / archiv Smetanova Litomyšl o.p.s.©2014

V rámci programu Roku české hudby v NDM se první májový den konal DVOŘÁKOVSKÝ PÍSŇOVÝ MARATON. Zaznělo zde všech 94 Dvořákových jednohlasých písní v jejich původním znění v podání českých a slovenských pěvců (na fotografii Róbert Pechanec, Jana Kurucová a Pavla Vykopalová). *Foto Martin Popelář*

Již osm let slaví NDM Evropské operní dny, letos byla jejich tématem Cesta do opery. Mezi 9. – 11. květnem mohli diváci v rámci operního víkendu navštívit hned několik produkcí včetně Janáčkovy opery JEJÍ PASTORKYŇA s Evou Urbanovou v roli Kostelničky Buryjovky. *Foto Valerie Hendrychová*

Největší „falešná" muzejní sbírka v Ostravě, otevřené obě divadelní galerie a beseda o Edith Piaf – to byl program OSTRAVSKÉ MUZEJNÍ NOCI v Národním divadle moravskoslezském, která se konala 7. června.

Foto Martin Popelář

Druhá premiéra Smetanovy opery ČERTOVA STĚNA 14. června byla věnována dlouholeté přední sólistce ostravské opery, paní Evě Gebauerové-Phillips, která oslavila významné životní jubileum!

Foto Martin Popelář

2. bienále festivalu NODO (Dny nové opery Ostrava / New Opera Days Ostrava) se konalo ve dnech 25. – 28. června. Festival zahájila opera rakouského skladatele Bernharda Langa RE:IGEN / REJ (na fotografii Kai-Uwe Fahnert a Lydia Brotherton).

Foto Martin Popelář

V dalším programu festivalu NODO byla opera Martina Smolky SEZNAME, OTEVŘI SE! (na fotografii divadelní skupina Boca Loca Lab), MISTROVSKÁ DÍLA Petra Kotíka, NO NO MIYA Rudolfa Komorouse a <ENCOUNTER> Mojiaoy Wang.

Foto Martin Popelář

FORUM NOVÁ KAROLINA OSTRAVA

OBCHODNĚ ZÁBAVNÍ CENTRUM

FORUM
NOVÁ KAROLINA

220 OBCHODŮ
1500 PARKOVACÍCH MÍST
23 RESTAURACÍ A KAVÁREN
DĚTSKÝ KOUTEK, MULTIKINO A 5D KINO

GUESS · GANT · Peek&Cloppenburg · AJ ARMANI JEANS · Calvin Klein · LIU·JO

FORUM NOVÁ KAROLINA, Jantarová 3344/4, 702 00, Ostrava

www.forumnovakarolina.cz
www.facebook.com/ForumNovaKarolina

INFORMUJEME VÁS

NÁRODNÍ DIVADLO MORAVSKOSLEZSKÉ
příspěvková organizace statutárního města Ostrava

Čs. legií 148/14, 701 04 OSTRAVA – Moravská Ostrava,
telefon: 596 276 111, e-mail: predprodej@ndm.cz
www.ndm.cz

KDE SI MŮŽETE ZAJISTIT VSTUPENKY?

- **e-Vstupenka:** vstupenky nakupujte, platte a tiskněte v pohodlí domova na **www.ndm.cz**
- v předprodeji na ulici Čs. legií, vedle Divadla Jiřího Myrona:

pondělí	**12.00 – 17.00**
úterý až pátek	**8.00 – 17.00**
sobota	**9.00 – 12.00**

předprodej – telefon: **596 276 203**
596 276 242
obchodní oddělení – telefon: **596 276 189**
objednávky vstupenek nad 10 ks

- v kanceláři předplatného na ulici Čs. legií, vedle Divadla Jiřího Myrona

pondělí		**12.00 – 17.00**
úterý	**8.00 – 13.00**	**13.30 – 15.30**
středa	**8.00 – 13.00**	**13.30 – 17.00**
čtvrtek	**8.00 – 13.00**	**13.30 – 15.30**
pátek	**8.00 – 12.00**	

předplatné – telefon: **596 276 202**

- hodinu před začátkem představení u pokladny
  v Divadle Antonína Dvořáka – telefon: **596 276 420**
  v Divadle Jiřího Myrona – telefon: **596 276 135**
- na dalších prodejních místech NDM – jejich seznam najdete na **www.ndm.cz**

ZLATÁ KARTA NDM
– Vaše celoroční sleva!

Můžete s ní ušetřit až 60 % z ceny vstupného.
Ptejte se v našich pokladnách.

VEŘEJNÉ GENERÁLKY
Prodej vstupenek na veřejné generálky probíhá v předprodeji NDM, obvykle jeden den před jejich konáním. Na veřejné generálky pro seniory jednotné vstupné.

CENÍK VSTUPENEK
Ceník vstupenek na jednotlivá představení a přehled poskytovaných slev jsou vyvěšeny u pokladny předprodeje NDM.

Zbylé vstupenky na představení v prodeji hodinu před začátkem představení přímo v Divadle Jiřího Myrona a Divadle Antonína Dvořáka

VSTUPENKY PRODÁVÁME NA 6 MĚSÍCŮ DOPŘEDU!

ZVÝHODNĚNÉ PARKOVÁNÍ PRO DIVÁKY NDM

Divadlo Antonína Dvořáka – Garáže Ostrava, a.s.
Smetanovo náměstí – po předložení vstupenky 45 Kč po dobu představení

Divadlo Jiřího Myrona – Garáže Ostrava, a.s.
Náměstí Msgre Šrámka – po předložení vstupenky 60 Kč za 3,5 hodiny po dobu představení

POZOR! V případě parkování na náměstí Msgre Šrámka platí sleva pouze pro parkovací prostor před katedrálou. Na bočním parkovišti označeném číslem III. nelze slevu uplatnit, neboť je zde umístěn parkovací automat.

PODPORUJÍ NÁS

Činnost Národního divadla moravskoslezského,
příspěvkové organizace,
je financována z rozpočtu statutárního města Ostrava.

Aktivity Národního divadla moravskoslezského
jsou také finančně podporovány
Ministerstvem kultury České republiky a Moravskoslezským krajem.

hlavní partner

ArcelorMittal

partner baletních představení

SKUPINA ČEZ

Auto Heller

i-květiny.cz

FUTURUM
JSME OSTRAVA!!!

předprodej vstupenek

ticketportal
VSTUPENKY NA DOSAH
www.ticketportal.cz

KNIHCENTRUM.cz
Ostrava Dům knihy

NADACE AGROFERT

@SE-MO Data
we care about information

RENGL
plakátovací plochy

Ostrava
Český rozhlas
FM 107.3

Hitrádio ORION

NAŠE OSTRAVA.cz

deník

Opera PLUS

Měsíční program kulturních institucí Ostravy najdete v časopise
program

Státní fond kultury ČR

Nadace Leoše Janáčka

Nadace Dobrá Ostrava

Kingdom of the Netherlands

OSTRAVA!!!
MORAVSKÁ OSTRAVA
A PŘÍVOZ

www.ndm.cz

MINISTERSTVO KULTURY

Moravskoslezský kraj

OSTRAVA!!!

DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

2.	POPRASK NA LAGUNĚ	školy	10.00	Č
3.	POPRASK NA LAGUNĚ	školy	10.00	Č
7.	GALAVEČER K ZAHÁJENÍ SEZÓNY 2014/2015		18.30	
11.	LABUTÍ JEZERO		18.30	B
12.	LABUTÍ JEZERO		18.30	B
13.	PERFECT DAYS	X.	18.30	Č
16.	LABUTÍ JEZERO		18.30	B
19.	BALADY	D	18.30	B
20.	NABUCCO		18.30	O
22.	JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT FILIPA		18.30	Č
24.	POCTA CUNNINGHAMOVI		18.30	B
25.	ZA VODOU (Dokud nás smrt…)	VII.	18.30	Č
26.	JENOVÉFA (Genoveva)	IV.+7P	18.30	O
28.	POCTA CUNNINGHAMOVI zájezd Nová scéna ND		20.00	
29.	VŠECHNY BARVY DUHY		18.00	K
30.	PERFECT DAYS		18.30	Č

ZKUŠEBNA DIVADLA ANTONÍNA DVOŘÁKA

10.	SLOŽ MĚ NĚŽNĚ		19.00	Č
15.	PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM		19.00	Č
25.	PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM		19.00	Č

VYUŽIJTE SVÉ ZAMĚSTNANECKÉ BENEFITY

Kde? U nás, v Národním divadle moravskoslezském! Zpříjemněte si večery divadelními zážitky.

K nákupu vstupenek můžete využít poukázky Sodexo – Flexi Pass, Dárkový Pass, Relax Pass a Fokus Pass. Poukázky mohou být použity pro nákup vstupenek na všechna představení NDM.

Jak na to? Vyberte si libovolné představení, zaplaťte v pokladně poukázkami a užijte si krásný večer!

BUĎTE V OBRAZE!

Zajímá Vás, co se děje u nás v divadle? Chcete být informováni, dostávat měsíční programy, aktuality nebo třeba PDF verzi tohoto časopisu a zpravodaje?

JE TO JEDNODUCHÉ! Stačí vyplnit krátký formulář na webových stránkách divadla **www.ndm.cz/cz/newsletter** a budeme Vám pravidelně zasílat všechny naše novinky!

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

1.	NOC NA KARLŠTEJNĚ	školy	10.30	OPTA/M
10.	EDITH A MARLENE		18.30	OPTA/M
12.	HABAĎÚRA		18.30	Č
14.	KYTICE – premiéra		16.00	OPTA/M
16.	KYTICE	školy	10.30	OPTA/M
16.	MACBETH	E	18.30	Č
18.	QUO VADIS	C	18.30	Č
19.	KYTICE	školy	10.30	OPTA/M
19.	DONAHA! (Hole dupy)		18.30	Č
20.	DONAHA! (Hole dupy)		18.30	Č
21.	EVITA	N	15.00	OPTA/M
23.	QUO VADIS	V.	18.30	Č
24.	NOC NA KARLŠTEJNĚ		18.30	OPTA/M
25.	EDITH A MARLENE		18.30	OPTA/M
26.	DONAHA! (Hole dupy)		18.30	Č
27.	MACBETH	X.	18.30	Č
30.	NÁVRATY DOMŮ	E	18.30	B

DIVADELNÍ KLUB

21.	MOSKVA → PETUŠKY		19.00	Č

KARTA OSTRAVAN.CZ UMOŽNÍ DRŽITELŮM VÝRAZNÉ SLEVY

Pro všechny, kteří rádi navštěvují divadla, koncerty a kupují si knihy, je určena slevová karta Ostravan.cz, kterou lze zakoupit v pokladně Domu umění na Jurečkově ulici, v Domě knihy Knihcentrum nebo objednat online na www.ostravan.cz.

Při předložení čtenářské karty s logem Ostravan.cz získáte 20% slevu na dvě vstupenky do NDM (s výjimkou premiérových a gala představení).

Platnost karty je do konce roku a pořídit si ji můžete jen do 1. listopadu!

Více informací o projektu slevové karty a seznam výhod poskytovaných jednotlivými kulturními institucemi naleznete na webových stránkách www.ostravan.cz.

DIVADLO ANTONÍNA DVOŘÁKA

1.	KŘIŠŤÁLOVÝ KAMÍNEK		19.00	
7.	ZA VODOU (Dokud nás smrt…)	V.	18.30	Č
8.	JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT FILIPA		18.30	Č
9.	ČERTOVA STĚNA	VII.	18.30	O
12.	TRABLE S HARRYM	SP	10.30	Č
15.	ZA VODOU (Dokud nás smrt…)	F	18.30	Č
16.	VÝLETY PÁNĚ BROUČKOVY – premiéra	PP	18.30	O
18.	VÝLETY PÁNĚ BROUČKOVY – druhá premiéra	MP	18.30	O
19.	BALADY	N	15.00	B
21.	VÝLETY PÁNĚ BROUČKOVY	V.	18.30	O
22.	BALADY	II.	18.30	B
23.	LA TRAVIATA		18.30	O
24.	ČERTOVA STĚNA	IV.+7P	18.30	O
26.	ZA VODOU (Dokud nás smrt…) zájezd Ostrava v Praze (Divadlo na Vinohradech)		19.00	Č
28.	PRODANÁ NEVĚSTA		16.00	O
29.	PERFECT DAYS		18.30	Č
31.	JENOVÉFA (Genoveva)	D	18.30	O

ZKUŠEBNA DIVADLA ANTONÍNA DVOŘÁKA

4.	SLOŽ MĚ NĚŽNĚ		19.00	Č
7.	PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM		19.00	Č
15.	PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM		19.00	Č
19.	SLOŽ MĚ NĚŽNĚ		19.00	Č
26.	PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM zájezd Ostrava v Praze (Divadlo na Vinohradech)		15.00	Č

MOHLO BY VÁS ZAJÍMAT!

Oficiální turistickou vizitku NDM můžete zakoupit v předprodeji a ve večerních pokladnách.

Více informací hledejte na www.turisticky-denik.cz

DIVADLO JIŘÍHO MYRONA

2.	BRATRÁNEK Z BATÁVIE – premiéra	PP	18.30	OPTA/M
3.	DONAHA! (Hole dupy)		18.30	Č
4.	BRATRÁNEK Z BATÁVIE – druhá premiéra	MP	18.30	OPTA/M
5.	QUO VADIS	N	15.00	Č
7.	FANTOM LONDÝNA		18.30	OPTA/M
8.	KYTICE	školy	10.30	OPTA/M
8.	BRATRÁNEK Z BATÁVIE	II.	18.30	OPTA/M
9.	DONAHA! (Hole dupy)		18.30	Č
10.	VEŘEJNÉ BLAHO aneb DESKOVÝ STATEK	IV.	18.30	Č
11.	EVITA	X.	18.30	OPTA/M
12.	SNĚHURKA A SEDM TRPASLÍKŮ – obnovená premiéra		16.00	B
14.	BRATRÁNEK Z BATÁVIE	E	18.30	OPTA/M
15.	EDITH A MARLENE		18.30	OPTA/M
16.	NÁVRATY DOMŮ	C	18.30	B
17.	QUO VADIS	D	18.30	Č
18.	VEŘEJNÉ BLAHO aneb DESKOVÝ STATEK	PS	18.30	Č
23.	QUO VADIS	VII.	18.30	Č
24.	SNĚHURKA A SEDM TRPASLÍKŮ	školy	10.00	B
25.	KRÁSNÁ HELENA	PS2	18.30	OPTA/M
26.	NOC NA KARLŠTEJNĚ		10.30	OPTA/M
26.	NOC NA KARLŠTEJNĚ		16.00	OPTA/M
28.	HABAĎÚRA		16.00	Č
29.	NÁVRATY DOMŮ	F	18.30	B
30.	MACBETH	C	18.30	Č
31.	FANTOM LONDÝNA		18.30	OPTA/M

DIVADELNÍ KLUB

1.	MOSKVA → PETUŠKY		19.00	Č

Změna programu vyhrazena!

Červeně označené dny – so, ne, svátky
O – opera, Č – činohra, B – balet, OPTA/M – opereta/muzikál

Předplatitelské skupiny: E, F, C, D, N, V., II., VII., IV., X, PS, PS2, VOP, 7P, ČP, PP, MP, SP

Z – zadáno

REPERTOÁR NDM (ZÁŘÍ – PROSINEC 2014)

OPERA

Bedřich Smetana
ČERTOVA STĚNA
9. 10. (18.30), 24. 10. (18.30), 11. 11. (18.30), 22. 11. (19.30), 6. 12. (18.30), 11. 12. (18.30)

Giuseppe Verdi
NABUCCO
20. 9. (18.30), 30. 12. (18.30)

Robert Schumann
JENOVÉFA (Genoveva)
26. 9. (18.30), 31. 10. (18.30), 5. 11. (18.30), 16. 11. (15.00)

Leoš Janáček
VÝLETY PÁNĚ BROUČKOVY
16. 10. (18.30), 18. 10. (18.30), 21. 10. (18.30), 21. 11. (18.30), 25. 11. (19.00) – zájezd ND Brno, 9. 12. (18.30)

Giuseppe Verdi
LA TRAVIATA
23. 10. (18.30), 26. 12. (16.00)

Bedřich Smetana
PRODANÁ NEVĚSTA
28. 10. (16.00), 27. 12. (18.30)

Giuseppe Verdi
ERNANI
1. 11. (18.30), 8. 11. (18.30)

Leoš Janáček
KÁŤA KABANOVÁ
7. 11. (18.30), 23. 11. (16.00)

PUCCINI GALA
29. 11. (18.30)

Gaetano Donizetti
MARIA STUARDA (Marie Stuartovna)
18. 12. (18.30), 20. 12. (18.30)

ČINOHRA

Carlo Goldoni
POPRASK NA LAGUNĚ
2. 9. (10.00), 3. 9. (10.00), 18. 11. (10.00), 16. 12. (18.30), 21. 12. (16.00)

Billy Roche
SLOŽ MĚ NĚŽNĚ
10. 9. (19.00), 4. 10. (19.00), 19. 10. (19.00), 16. 11. (19.00), 30. 11. (19.00) – derniéra

Michael Cooney
HABAĎÚRA
12. 9. (18.30), 28. 10. (16.00), 21. 11. (18.30), 30. 12. (18.30)

Liz Lochhead
PERFECT DAYS
13. 9. (18.30), 30. 9. (18.30), 29. 10. (18.30), 4. 12. (18.30), 31. 12. (16.00)

Simon Stephens – Mark Haddon
PODIVNÝ PŘÍPAD SE PSEM
15. 9. (19.00), 25. 9. (19.00), 7. 10. (19.00), 15. 10. (19.00), 26. 10. (15.00) – zájezd Divadlo na Vinohradech, 27. 11. (13.00)

William Shakespeare
MACBETH
16. 9. (18.30), 27. 9. (18.30), 30. 10. (18.30), 28. 11. (18.30), 2. 12. (18.30)

Martin Kákoš – Gabo Dušík – Peter Uličný – Jaroslav Moravčík
QUO VADIS
18. 9. (18.30), 23. 9. (18.30), 5. 10. (15.00), 17. 10. (18.30), 23. 10. (18.30), 9. 12. (18.30), 17. 12. (18.30)

Terrence McNally – David Yazbek
DONAHA! (Hole dupy)
19. 9. (18.30), 20. 9. (18.30), 26. 9. (18.30), 3. 10. (18.30), 9. 10. (18.30), 25. 11. (18.30), 18. 12. (18.30), 29. 12. (18.30)

Venedikt Jerofejev
MOSKVA → PETUŠKY
21. 9. (19.00), 1. 10. (18.30), 7. 12. (19.00)

Oscar Wilde
JAK DŮLEŽITÉ JE MÍT FILIPA
22. 9. (18.30), 8. 10. (18.30), 20. 11. (18.30), 25. 12. (16.00)

David Jařab
ZA VODOU (Dokud nás smrt…)
25. 9. (18.30), 7. 10. (18.30), 15. 10. (18.30), 26. 10. (19.00) – zájezd Divadlo na Vinohradech, 27. 11. (18.30)

Václav Štech
VEŘEJNÉ BLAHO aneb DESKOVÝ STATEK
10. 10. (18.30), 18. 10. (18.30), 13. 12. (18.30)

ČINOHRA

Bohumil Hrabal – Jiří Janků – Petr Svojtka
POSTŘIŽINY
6. 11. (18.30), 8. 11. (18.30), 12. 11. (18.30), 29. 11. (18.30), 5. 12. (18.30), 27. 12. (18.30)

Herman Koch – Kees Prins
VEČEŘE
13. 11. (18.30), 15. 11. (18.30), 19. 11. (18.30), 26. 11. (18.30), 12. 12. (18.30)

Anna Saavedra
KUŘAČKY
23. 11. (19.00), 10. 12. (19.00), 14. 12. (19.00)

Jack Trevor Story
TRABLE S HARRYM
12.10. (10.30), 14. 12. (16.00), 19. 12. (10.00)

George Tabori
MŮJ BOJ (Mein Kampf)
7. 12. (14.00), 7. 12. (19.00)

BALET

Petr Iljič Čajkovskij
LABUTÍ JEZERO
11. 9. (18.30), 12. 9. (18.30), 16. 9. (18.30), 14. 11. (18.30)

Zuzana Lapčíková
BALADY
19. 9. (18.30), 19. 10. (15.00), 22. 10. (18.30), 18. 11. (18.30)

Bedřich Smetana – Bohuslav Martinů – Leoš Janáček
NÁVRATY DOMŮ
30. 9. (18.30), 16. 10. (18.30), 29. 10. (18.30), 2. 11. (19.00) – zájezd ND Praha, 22. 11. (18.30) – derniéra

Bogdan Pawłowski – Witold Borkowski
SNĚHURKA A SEDM TRPASLÍKŮ
12. 10. (16.00), 24. 10. (10.00), 16. 11. (10.30), 16. 11. (16.00), 25. 12. (16.00)

Petr Iljič Čajkovskij
LOUSKÁČEK
30. 11. (16.00), 5. 12. (18.30), 7. 12. (16.00), 28. 12. (16.00), 29. 12. (18.30)

OPERETA/MUZIKÁL

Karel Svoboda – Jiří Štaidl – Eduard Krečmar – Zdeněk Podskalský – Zdeněk Podskalský ml. – Jaroslav Vrchlický
NOC NA KARLŠTEJNĚ
1. 9. (10.30), 24. 9. (18.30), 26. 10. (10.30), 26. 10. (16.00), 31. 12. (16.00)

Éva Pataki
EDITH A MARLENE
10. 9. (18.30), 25. 9. (18.30), 15. 10. (18.30), 5. 11. (18.30), 11. 12. (18.00), 22. 12. (18.30)

Pavel Helebrand
KYTICE
14. 9. (16.00), 16. 9. (10.30), 19. 9. (10.30), 8. 10. (10.30), 13. 11. (10.30), 9. 12. (10.30), 27. 12. (11.00)

Tim Rice – Andrew Lloyd Webber
EVITA
21. 9. (15.00), 11. 10. (18.30), 11. 11. (18.30), 15. 11. (18.30)

Eduard Künneke – Herman Haller – Rideamus
BRATRÁNEK Z BATÁVIE
2. 10. (18.30), 4. 10. (18.30), 8. 10. (18.30), 14. 10. (18.30), 7. 11. (18.30), 14. 11. (18.30), 20. 11. (18.30), 14. 12. (15.00), 19. 12. (18.30)

Radim Smetana – Pavel Bár – Lumír Olšovský – Michael Prostějovský
FANTOM LONDÝNA
7. 10. (18.30), 31. 10. (18.30), 26. 11. (18.30)

Jacques Offenbach
KRÁSNÁ HELENA
25. 10. (18.30), 12. 12. (18.00), 20. 12. (18.30)

Tim Rice – Andrew Lloyd Webber
JOSEF A JEHO ÚŽASNÝ PESTROBAREVNÝ PLÁŠŤ
9. 11. (10.30), 9. 11. (16.00), 21. 12. (16.00), 28. 12. (10.30)

Boris Urbánek – Nikolaj Budaškin – K. M. Walló – Jiří Sedláček
MRAZÍK
23. 11. (10. 30), 23. 11. (16.00), 19. 12. (10.30), 26. 12. (16.00)

Jule Styne – Bob Merrill – Isobel Lennart
FUNNY GIRL
4. 12. (18.30), 6. 12. (18.30), 10. 12. (18.30), 16. 12. (18.30)

Změna programu vyhrazena!

bamboo restaurant

Svou gurmánskou kuchyní, příjemným prostředím a profesionální obsluhou je restaurace hotelu **Park Inn by Radisson Ostrava** příslibem nezapomenutelného večera.

BAMBOO
RESTAURANT

info.ostrava@rezidorparkinn.com
t: 595 195 000
bamboorestaurant.cz

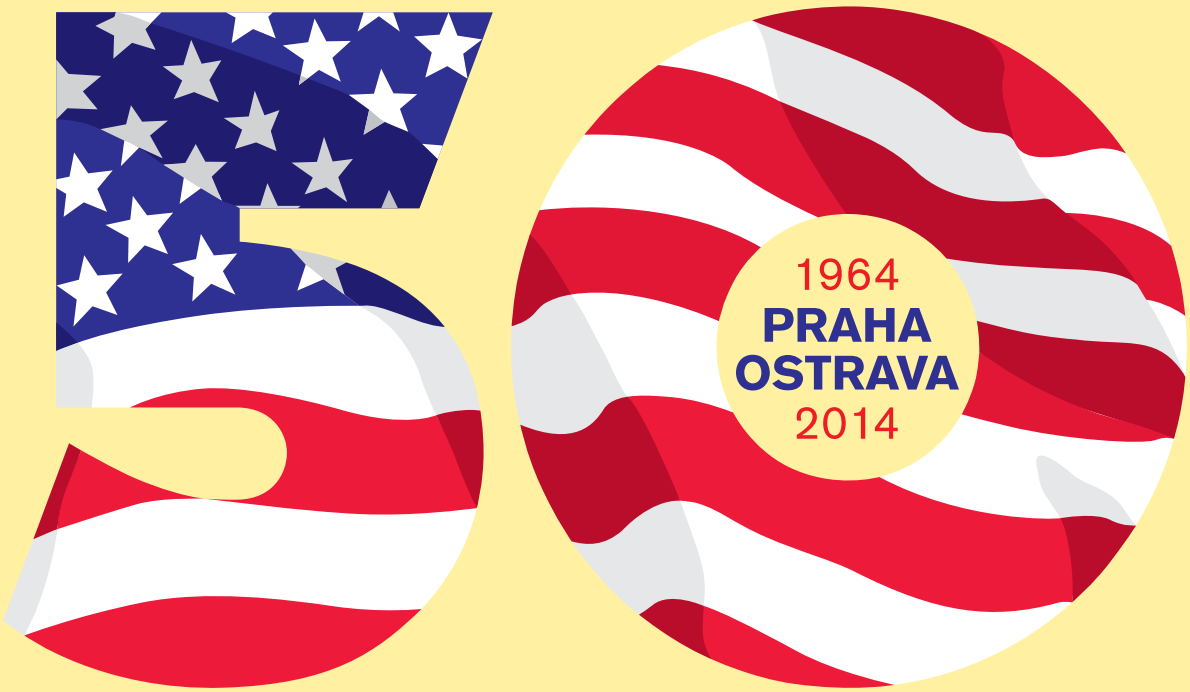
here for you

Adding Color to Life[SM]

Hornopolní 3313/42, Ostrava
facebook.com/ParkInnOstrava
parkinn.cz/hotel-ostrava

park inn by Radisson
HOTEL OSTRAVA

Národní divadlo moravskoslezské, **Ostravské centrum nové hudby** a **Národní divadlo**
uvádí hudebně-taneční performanci k 50. výročí vystoupení skupiny Merce Cunninghama
(Merce Cunningham Dance Company) v České republice

Merce CUNNINGHAM
John CAGE ★ Robert RAUSCHENBERG
PRAHA ★ OSTRAVA ★ 1964

18:30 ★ Divadlo Antonína Dvořáka, Ostrava
20:00 ★ Nová scéna – Národní divadlo, Praha

24★09 NDM Ostrava
28★09 ND Praha
★ 2014

John CAGE
Concert for Piano and Orchestra (1958)

Christian WOLFF
Music for Merce Cunningham (1955)

Toshi ICHIYANAGI
Activities for Orchestra (1961)

Ostravská banda, Petr Kotík, Joseph Kubera, Daniel Squire,
Nicole Morel a balet NDM

www.ostravavpraze.eu